

1975 அக்டோபர் 28]

(6) அமைச்சரவையின் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் அவர்களால் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள அவசர நிலைப் பிரகடனத்திற்குப் பிறகு, மத்திய அரசு அறிவித்துள்ள 20 அம்சத் திட்டத்தைச் சரிவர இந்த அரசு அமல்படுத்தத் தவறியதால், தமிழ்நாடு அமைச்சரவையினது இப்பேரவை தனது கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: இத் தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மிகப் பலரால் பாராட்டக்கூடிய, ஆனால் மிகச் சிலரால் விமர்சிக்கக்கூடிய ஒரு அரசியல் சூழ்நிலையிலே இங்கே நாம் கூடியிருக்கின்றோம். பாரதக் குடியரசுத் தலைவர் அவர்களால் ஜூன் மாதம் 26-ம் தேதி அவசர நிலைப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டதைப் பற்றி இந்த அவைக்கு வெளியிலே இந்த ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டு வருகிற அமைச்சரவையிலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களே கூட மிகக் கடுமையாக விமர்சித்து வந்தும், அரசாங்கத்திலே இருந்துகொண்டு அவசர நிலைப் பிரகடனத்தை, அதனால் ஏற்படும் உத்தரவுகளை நாங்கள் அமலாக்குவோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு வரக்கூடிய இந்த அமைச்சரவையினமீது எங்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தினமீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன்.

இந்த அவசர நிலைப் பிரகடனத்திற்கு முன்னால் நாட்டிலே எங்கும் ஓர் அமைதியற்ற சூழ்நிலை இருந்தது என்பதை நாமெல்லாம் உணருவோம். தமிழகத்திலேகூட அம்மாதிரியான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அமைச்சரவைக்கே—“இன்றைக்கு அமைதியான சூழ்நிலையிலே அரசை நடத்துங்கள்”—என்ற அளவிலே இந்த அவசர நிலைப் பிரகடனம் அமைதியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது.

இராமலிங்க அடிகளார் பாடினார்கள்—‘மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதி கொடுக்கும் மதியே’ என்று. இந்த அவசர நிலைப் பிரகடனத்தை நீங்கள் எதிர்த்தாலும்கூட ‘உங்களுக்குப்

[1975 அக்டோபர் 28 [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பாதுகாப்பு அளிப்போம். நீங்கள் நிம்மதியாக இந்த ஆட்சியை நடத்துங்கள்; சங்கடம் இல்லாமல் அரசாங்கக் காரியங்களைக் கவனியுங்கள்' என்ற அளவிலே சமய சஞ்சீவியாக வந்தது, ஆபத் பாந்தவனாக வந்த இந்த அவசர நிலைப் பிரகடனம் தமிழக அரசுக்கும் பாதுகாப்பு அளித்திருக்கிறது என்ற உண்மையை இந்த அமைச்சரவை மறுக்காது; ஆட்சியில் இருக்கும் கட்சியின் உறுப்பினர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நிச்சயமாக நான் நம்புகிறேன்.

இன்று இந்த அமைச்சரவையின் தலைவர் என்ற முறையில் நான் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களை ஒன்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அமைச்சரவையின் தலைவராகவும் இருக்கிறார்கள், அதே நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவராகவும் இருக்கிறார்கள். ஒரு பாராளுமன்ற ஜனநாயக அமைப்பில் அரசியல் கட்சிகள் என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. கொள்கை ரீதியாக இருக்கவேண்டிய ஒன்று. எந்தவொரு அரசியல் கட்சியும் தன்னுடைய கட்சியின்மூலம் சில திட்டங்களை வகுக்கிறது, சில கொள்கைகளை வகுக்கிறது. அந்தக் கொள்கையை அரசாங்கத்தின்மூலம் அமலாக்க முயற்சி எடுக்கவேண்டியது அந்தக் கட்சியின், அமைச்சரவையின் பொறுப்பு.

இந்த அவசர நிலைப் பிரகடனத்தை வெளியில் கட்சி ரீதியாக, அரசாங்க ரீதியாக அல்ல, கட்சி ரீதியாக மிகக் கடுமையாக எதிர்க்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். அந்தக் கட்சியின் கொள்கைகளை அமலாக்கும் அரசாங்கத்தில் இருக்கும் நீங்கள் அதே வழியில் செல்ல மறுக்கிறீர்கள், காரணம் என்ன? மறுக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சொல்ல வருவது என்ன வென்றால்—அவசர நிலைப் பிரகடனத்தை ஆதரிக்கிறோம், அதன்படியுள்ள உத்தரவுகளை அமலாக்குகிறோம் என்று கூறுகிற நீங்கள் வெளியிலே அவசர நிலைப் பிரகடனத்தை ஆதரிக்காததற்குக் காரணம் என்ன? ஒரு கட்சி அல்லது கட்சியின் தலைமை இரண்டு கொள்கைகளை ஒரே நேரத்தில் அமலாக்குவதற்கு முயற்சிப்பது உலகத்திலேயே எங்குமே காணாத ஒரு விநோதம் என்று தான் நான் கூறுவேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைமை இரண்டு குதிரைகளின் மேல் ஏக காலத்தில் சவாரி செய்ய முயற்சிக்கிறது. அது கொண்டுபோய் சேரவேண்டிய இடத்தில் சேர்க்காது. கீழேதான் தள்ளும். ஆகவே, ஒரே குதிரையில்

,1975 அக்டோபர் 28] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

சுவாரி செய்யுங்கள், ஒரே கொள்கையை அமலாக்குங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாட்டில் அவசர நிலைப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த அவசர நிலைப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருப்பது நியாயம்தானா, அரசியம்தானா என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்த நாட்டில் தனி மனிதனுக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது, அரசியல் சட்டத்தின் மூலமாக. ஒரு மனிதன் சுதந்திரமாகத் தன்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு, சுதந்திரமாகச் செயல்படுவதற்கு, சுதந்திரமாகத் தொழில் செய்வதற்கு, சுதந்திரமாக அரசியல் கட்சிகளை, அசோசியேஷன்களை அமைத்துக் கொள்வதற்கு அரசியலமைப்புச் சட்டம் பரிபூர்ண சுதந்திரம் வழங்கியிருக்கிறது. ஒரு மனிதனுக்கு சுதந்திரம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் எந்தவிதத்திலும் நடந்துகொள்ளலாம் என்று ஒருவன் நினைப்பானேயாகில் அது மிகவும் தவறு. அந்த சுதந்திரம் பிறருக்குக் கெடுதலை ஏற்படுத்தாவண்ணம் பிறருடைய சுதந்திரத்தைப் பாதிக்காவண்ணம் நடந்துகொள்வதுதான் சுதந்திரமே தவிர எனக்கு சுதந்திரம் இருக்கிறது என்று சொல்லி ரோடு விதிகளைப் பார்க்காமல் கார் ஓட்டுவேன் என்றால் அந்த சுதந்திரம் அவரை எங்கே கொண்டுபோய் விடும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த சுதந்திரத்தின் பயனாக நாம் ஒரு ஜனநாயக அரசியலமைப்பு முறையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் அரசியல் சட்ட ரீதியாக. இந்த ஜனநாயக அரசியலமைப்பு முறையைப் பல்வேறு நாடுகளில் பல்வேறு முறைகளில் அமைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் கூட அந்த ஜனநாயக அரசியலமைப்பு முறை என்பதும் சில கட்டுத்திட்டங்களுக்கு, சில வரம்புகளுக்கு, சில விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் நடக்க வேண்டுமே தவிர வரம்பை மீறிச் செயல்படுவதை எந்த ஜனநாயக அமைப்பும் அனுமதிப்பதும் கிடையாது. அனுமதிக்கவும் முடியாது. அந்த வரம்புகளை மீறி எப்படி வேண்டுமானாலும் நடந்துகொள்ளலாம், எப்படி வேண்டுமானாலும் செயல்படலாம் என்றதொரு நிலை ஒரு நாட்டில்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 28]

ஜனநாயக அமைப்பில் சுதந்திரம் என்ற பெயரால் அனுமதிக்கப் படுமானால் அந்த நாட்டில் உண்மையான ஜனநாயகம் இருக்க முடியாது, சுதந்திரம் இருக்க முடியாது.

ஆகவே, நாம் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்டு, சில வழிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு, விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு எந்தக் காரியத்தையும் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் ஜனநாயகம் கொடுக்கிற வாய்ப்பு. இப்படிப்பட்ட ஜனநாயக அமைப்பு முறை, சட்ட திட்டங்கள் இவை எல்லாம் ஏற்படுவதற்கு முன்னால் நம் முன்னோர்கள் தனி மனிதனுக்குச் சில விதிமுறைகளை வகுத்திருந்தார்கள். எப்படி வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதுபற்றிச் சில விதிமுறைகளை வகுத்திருந்தார்கள். அந்த வழிமுறைகளைப்பற்றி வள்ளுவர் சொல்கிறபோது மிக உன்னதமான கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் :

“பெயக்கண்டும் நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டு பவர்”

தனி மனிதன் எப்படி நாகரிகம் உள்ளவனாக இருக்க வேண்டும், நாகரிகம் என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றித் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, மனிதன் தனக்குத்தானே சில கட்டுப்பாடுகளை விதித்துக்கொண்டு பிறருக்குச் சிரமம் கொடுக்காமல் வாழ்க்கை முறையை அமைத்துக்கொண்டான் சுகமாக வாழ்ந்தான். அதில் பலனிதமான சிக்கல்கள், சமுதாயத்தில் சில சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு அரசுகள் ஏற்பட்டு, பல சட்டதிட்டங்கள் எல்லாம் வகுக்கப்பட்டன. அது ஒரு பெரிய வரலாறு.

இன்றைய தினம் நாம் பாராளுமன்ற ஜனநாயக அமைப்பு முறையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறபோது பாராளுமன்ற ஜனநாயக அமைப்பு முறை என்ன கூறுகிறது என்றால் இந்த அமைப்பு முறையில் மக்களுக்கு வோட்டு உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வோட்டு உரிமையைப் பயன்படுத்தி அரசியல் கட்சிகள் தேர்தலில் போட்டி போடலாம். மக்களுக்கு வோட்டு உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. தேர்தல்களைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். மக்கள் எந்தக் கொள்கையை விரும்புகிறார்களோ, அந்தக் கொள்கை உடையவர்களுக்கு வோட்டு அளிக்கிறார்கள். பெரும்பான்மையான வாக்குகளைப் பெற்ற கட்சி

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

ஆட்சி பீடத்திற்கு வருகிறது. பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்களைக் கொண்ட கட்சி ஆட்சிக்கு வருகிறது. அந்தக் கட்சியின் தலைவரைக் கூப்பிட்டு அமைச்சரவை அமைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அமைச்சரவையை அமைத்துக் கொள்ளும் போது, எந்தக் கட்சி அமைச்சரவையை அமைக்கிறதோ அந்தக் கட்சியின் கொள்கைகளை அந்த அமைச்சரவை அமலாக்க முயற்சிக்கிறது, சட்டப்படி. அந்த அமைச்சரவை சட்டபூர்வமான வாய்ப்புக்குள் மாற்றத்தைக் காண வேண்டும் என்ற முறையில் இத்தமாதிரியான அமைப்பு முறையை நம் முன்னோர்கள் நமக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள். பாராளுமன்ற ஜனநாயக அமைப்பு முறையின் மூலமாக நாம் மாற்றங்களைக் கண்டுவிட முடியும் என்று நம் தலைவர்கள் கருதியிருக்கிறார்கள். அந்த அமைப்பு முறை மூலமாக சோஷலிஸ சமுதாயத்தை, வர்க்க பேதமற்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று கூறிவந்திருக்கிறார்கள்.

நமது பிரதமர் அவர்களும், முன்னாள் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களும் பாராளுமன்ற ஜனநாயக அமைப்பு முறை மூலம் வர்க்கபேதமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்கலாம், ஒரு சமதர்ம சமுதாய அமைப்பை ஏற்படுத்த முடியும் என்று கூறிவந்திருக்கிறார்கள். உலகத்திலேயே அப்படிப்பட்ட வர்க்கபேதமற்ற சமுதாயத்தை பாராளுமன்ற ஜனநாயக அமைப்பு முறை மூலமாக நாம்தான் நிறைவேற்ற முடியும், இந்திய நாடுதான் அதை பக்குவமான முறையில் செய்யமுடியும் என்று கருதித்தான் பாராளுமன்ற ஜனநாயக அமைப்பு முறையை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களை எதிர்த்தரப்பில் இருக்கிறவர்களுக்குப் பிடிக்காமலிருக்கலாம், அவர்களின் கொள்கைகள் தவறு என்று படலாம். அப்படி தவறு என்று படுமாணஸ் பாராளுமன்றத்தில் அல்லது சட்டப் பேரவையில் அந்தக் கொள்கைகளை எதிர்த்துப் பேசுவதற்கு உரிமை தரப்பட்டிருக்கிறது, எதிர்த்துச் சொல்வதற்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி பேசும்போதுகூட தாக்கீச் சொல்லப்படுகிற கருத்துக்கள் பத்திரிகைகளில் அதிகமாக வெளிவருவதற்கான வாய்ப்புகளும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக, இம்மாதிரி கருத்துமோதல்கள் வெளியில் இருக்கிற மக்களை அரசியல் ரீதியாக படிப்பிடுக்கச் செய்கிறது.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 28]

அப்படி அரசியல் ரீதியாக மக்கள் பிரச்சனைகளை அணுகும்போது தேர்தல்கள் வரும்போது ஆட்சியில் இருக்கிற கட்சியின் கொள்கைகள் சரியாக இல்லை என்றால், அல்லது நாட்டுமக்களுக்கு நல்ல பலன் அளிக்கவில்லை என்று கருதினால், அல்லது வேறு ஏதாவது சங்கடங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன என்று மக்கள் கருதினால் அந்த ஆட்சியை மாற்ற எதிர்த்து நிற்கும் கட்சிக்கு வோட்டு போடுவதில் எந்தவிதமான தடையும் கிடையாது.

ஆகையினால், அம்மாதிரியான ஒரு உரிமை, அம்மாதிரியான ஒரு சந்தர்ப்பம் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த நிலையை விட்டுவிட்டு, இதற்காக இருக்கும் சட்ட வரம்பு முறைகளை மீறி, அரசியல் சட்ட வரம்புகளை மீறி, நாட்டிலே உள்ள ஜனநாயக அமைப்பு முறைகளை மீறி, ஜனநாயக முறைப்படி ஆட்சியில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கும் அரசாங்கத்தைக் கவிழ்த்து விடவேண்டுமென்று, அரசியல் சட்ட விதிக்கு முரணாக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுமானால், அதனால் இந்த நாட்டிலே ஜனநாயகம் உயிர் பிழைக்குமா என்பதை சிந்திக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எங்களுடைய கொள்கைகள் பிடிக்காமல் இருக்கலாம், எங்களுடைய கொள்கைகளை எதிர்த்துப் பிரசாரம் செய்ய பரிபூர்ண உரிமை கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தி, மக்கள் மத்தியிலே பிரசாரம் செய்து, இந்த அரசாங்கத்தை கீழே இறக்கச் செய்வதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்குப் பதிலாக, இந்தச் சட்டவிதிமுறைகளுக்குப் புறம்பாக ஒரு ஆட்சியைக் கீழே இறக்குவதற்கு முற்படுவார்களானால், இந்த நாட்டிலே உண்மையான ஜனநாயகம் இருக்குமா என்று நீங்கள் எல்லாம் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மனதிற்குள் சிந்தித்துப்பாருங்கள். வெளியில் சொல்ல முடியாமல் இருக்கலாம். கட்சிக் கட்டுப்பாடு இருக்கும். மனதிற்குள் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு நாட்டிலே பொருளாதார அபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டுமானால் உள்நாட்டிலே அமைதி நிலவவேண்டும். உள்நாட்டில் அமைதி இல்லையென்றால், உள்நாட்டிலே ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிற எந்தக் கட்சியும் சரிவர மக்களுடைய நலனைக் கவனிக்க இயலாது. நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் தலைவரைப் பார்த்துக்கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழகத்திலே

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அம்மாதிரி சட்டத்திற்குப் புறம்பாக செயல்படக்கூடிய எதிர்க்கட்சிகள் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் சதா, தினமும் ஒரு கலவரம், சட்டசபைக்கு எதிரே தார்னா, முதலமைச்சர் வீட்டிற்கு முன்பு தார்னா, கிளர்ச்சி, பஸ்களைக் கொளுத்துவது, போன்ற வன்முறைச்செயல்களில் ஈடுபடுவார்களானால், உங்களுடைய கொள்கைகளை, நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கும் எண்ணங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இயலுமா? இந்தக் கலவரங்களைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டு, அதை எப்படிச் சமாளிக்கலாம் என்று எண்ணம் இருக்குமே அல்லாமல் வேறு எதுவும் செய்ய முடியாது. அந்த நிலைமைதான் இந்தியாவில் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. வளர்ந்த ஜனநாயகத்தைக் குலைக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை மட்டும் தான் குறிப்பிட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆட்சியின் மீது ஏன் இத்தகைய வெறுப்பு ஏற்பட்டது? ஏன் இப்படி வன்முறையால் ஆட்சியிலிருந்து அந்தக் கட்சியை திறக்கவேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சி இந்த நாட்டிலே ஒரு சோசலிச சமூக அமைப்பை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கூறுகிறது. வர்க்க பேதமற்ற சமூக அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற லட்சியத்தைக் கூறுகிறது. அந்த லட்சியத்தை அடைவதற்கான வகையில் சில மாறுதல்களைச் செய்து கொண்டு இருக்கிறது. இப்படிச் செய்கிறபோது, பாதிக்கப் படக்கூடியவர்கள் இந்த மாறுதல்களை எதிர்க்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே இருக்கிற கட்சியை ஆட்சியை விட்டு விரட்டவேண்டும். அவர்களைப் பதவியில் இருக்கச் செய்யக்கூடாது. நமக்கு இருக்கும் உரிமைகள் பறிக்கப்படக்கூடாது. அதைக் காத்துக்கொள்கிற வகையில் சில முயற்சிகளை மேற்கொள்கிறார்கள். அது என்ன வென்றால், ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுகிறேன் என்ற பெயராலே இந்த நாட்டிலே ஒரு கிளர்ச்சியை செய்து, ஜனநாயகத்தை அழிக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்ட பிறகுதான், அவசர நிலைப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது என்பதை நீங்கள் எல்லாம் ஒப்புக் கொள்வீர்கள் என்பதில் எனக்குக் கொஞ்சம் கூட சந்தேகம் கிடையாது. இப்படி முற்போக்கான கொள்கைகளை உருவாக்குகிற போது, முற்போக்கான கொள்கைகளை அமல்படுத்துகிறபோது அதை முனையிலே கிள்ளி எறிய பிற்போக்குச் சக்திகள், வலதுசாரி சக்திகள் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இதற்கு அடிப்படையாக இந்திய நாட்டிலே ஏற்பட்ட பல பொருளாதார சங்கடங்கள் சாதகமாக அமைந்துவிட்டன என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கு இல்லை.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 28]

(திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா—தலைமை)

குஜராத்தில் ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது. மதிப்பிற்குரிய இந்தியா காந்தி அம்மையார் அவர்களைப் பதவியிலிருந்து இறக்கவேண்டுமென்ற கோஷம் 1969-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்றாலும் கூட, எதிர்ப்பாளர்களுக்கு 1969 வரை சரியான சூழ்நிலை இல்லாததால் 1970-71-ம் ஆண்டிற்குப் பிறகு தங்களுடைய நடவடிக்கைகளை வேகமாக ஆரம்பித்தார்கள்.

ஒரு நாட்டிலே ஒரு அரசியல் பொருளாதாரக் கொள்கை வகுக்கப்படுவதற்கு அந்த நாட்டிலே இருக்கிற சூழ்நிலையை மட்டுமே வைத்து ஒரு அரசியல் கொள்கை வகுக்கப்படுவது இல்லை. எந்தக் கொள்கை வகுக்கப்பட்டாலும், அது சர்வதேச நிலைமையை ஆராய்ந்து அதையும் கருத்திலே கொண்டு அந்தக் கொள்கை வகுக்கப்படுகிறது. அப்படியில்லையென்றால், அந்தக் கொள்கை சில காரணங்களால் அமலுக்கு வராமல் இருந்துவிடுகிறது. எனவே, ஒரு நாட்டின் அரசியல் பொருளாதாரக் கொள்கை அந்த நாட்டின் நிலைமை, மக்கள் ஆகியவற்றை மட்டுமே வைத்து வகுக்கப்படுவது இல்லை. சர்வதேச சூழ்நிலையையும் கருத்தில் கொண்டு வகுக்கப்படுகிறது.

இன்றைக்கு நாட்டிலே சர்வதேச ரீதியாக இருக்கும் நிலையைப் பார்க்கவேண்டும். இந்திய நாட்டிலே பிரதமர் நேரு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, நாம் ஒரு நடு நிலைமைக் கொள்கையை, அந்நிய நாட்டுக்கொள்கையாக வைத்துக்கொண்டு இருந்தோம். நாம் எந்த வல்லரசு நாடுகளோடும் சேரப்போவது இல்லை. அப்படிச் சேராமல், நடு நிலையில் நின்று பாடுபடுவோம் என்று சொன்னோம். அந்தக்கொள்கையில் பிடிவாதமாக இருந்தோம். அதனால் எவ்வளவு சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன! இருப்பினும், நாம் அந்தக்கொள்கையில் நின்றோம். இன்று 80 நாடுகள் நம் நடு நிலைக்கொள்கையை ஆதரிக்கின்றன.

ஆகவே, இந்தியா வெளி நாட்டுக்கொள்கையில் வெற்றி பெற்று இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு இருந்த நேரத்தில், பங்களா தேஷ் யுத்தம் வந்தது. அதன் காரணமாக பல்வேறு சோதனைகள், இந்திய நாட்டிற்கு ஏற்பட்டன, இந்திய அரசியலில் ஏற்பட்டன. என்ன அந்தச் சோதனைகள்? 1969-70-ம் ஆண்டு நல்ல விளைச்சல் கண்டது. நம்முடைய தேவைக்கு மேலே கூட கிடைத்தது என்று சொல்லலாம். அந்த அளவுக்கு விளைச்சல் கண்டது. நாம் பல துற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய்க்கு அந்நிய

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

நாட்டுச்செலாவணி செலவழித்து உணவுப்பொருள்கள் இறக்குமதி செய்து வந்தோம். அந்த இறக்குமதியை நிறுத்தினோம். அதை நிறுத்திய உடனே அடுத்த ஆண்டு பெரிய தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. பல மாநிலங்களிலே வறட்சி நிலைமையேற்பட்டது. சில இடங்களில் தானியத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. உணவு உற்பத்தி, தானிய உற்பத்தி சுமார் 10 லட்சம் டன்னுக்கு மேலாகக் குறைந்துவிட்டது. இந்தச் சூழ்நிலையில் பங்களா தேஷ் யுத்தம் வந்தது. பங்களா தேஷ் யுத்தம் வந்ததைப் பார்த்து நாம் ஒதுங்கி இருக்க முடியாது. அதனால் நாம் எல்லோரும் பங்கு எடுத்துக்கொண்டோம். அதனால் கிட்டத்தட்ட 1,000 கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக நாம் செலவழிக்க வேண்டி வந்தது. இந்தச் சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நாட்டிலே ஏற்பட்டு இருக்கும் நிலையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, நாட்டிலே உள்ள கள்வமார்க்கெட்காரர்கள், கள்ள வியாபாரம் செய்பவர்கள், கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள், இவர்களெல்லாம் மிகமிகச் சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்து நாட்டையே சீர்குலைக்கச் செய்து, ஒரு சங்கடமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி விட்டார்கள்.

இந்த நிலையிலே குஜராத் மாநிலத்திலே போதிய உணவு தானியங்கள் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருந்ததால், அவற்றை முறையாக விநியோகிக்கவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அந்தத் தனி வியாபாரிகளை நம்பி அந்த உணவு தானிய விநியோகத்தை விட்டதால், அது சரியான முறையில் செயல்படவில்லை. விலைவாசி ஏறியது, உணவு தானியங்கள் கிடைக்கவில்லை என்கிறபோது உணவு தானிய வர்த்தகத்தை அரசே எடுத்துக் கொண்டது, மக்களிடையே ஏற்பட்ட கொந்தளிப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அந்தச் சக்திகள் இந்த அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கிற நடவடிக்கையில் இறங்கின. அப்போது, இந்திரா காந்தி அம்மையார் இறங்கவேண்டும், காங்கிரஸ் கட்சியை ஆட்சியில் இருந்து இறக்கவேண்டும் என்று பிற்போக்குச் சக்திகள் சொன்னால் மக்கள் ஆதரவு தரமாட்டார்கள் என்று கருதி, விலைவாசி ஏறிவிட்டது, அதற்குக் காங்கிரஸ் கட்சிதான் காரணம், ஆகவே, இந்திரா காந்தி பதவியில் இருந்து இறங்கினால் மட்டுமே விலைவாசி இறங்கும் என்று பிரச்சாரம் செய்தார்கள். அந்தப் பிரச்சாரத்தின் பயனாக குஜராத்நிலை மக்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டார்கள்.

அப்படி ஈடுபட்ட நேரத்தில் அங்கேயிருக்கிற ஆட்சியைக் கவிழ்க்கவேண்டுமென்று வன்முறையில் இறங்கி, அந்தச் சட்டசபையை கலைக்கவேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்தார்கள்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 28]

அந்தக் கிளர்ச்சி ஜனநாயக முறையில் செய்யப்பட்டதா? இல்லை. அந்தக் கிளர்ச்சியின் பயனாக குஜராத் சட்டசபை சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டது. அதுவும் போதாது சட்டசபையை கலைக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் கிளர்ச்சி செய்தார்கள் வேறு வழியில்லை,

(முற்பகல் 11-00)

தொல்லைகள் மேலும் மேலும் பெருகிக்கொண்டிருக்க வேண்டாம் என்ற முறையில், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டது.

இது முடிந்தவுடன் பீகார் மாநிலத்தில் தொடர்ந்து கிளர்ச்சி. இதுபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அறிந்திருப்பீர்கள். பத்திரிகைகளில் வந்ததைப் பார்த்தால், பீகார் மாநிலத்தில் மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு பெருங்கிளர்ச்சியில் இறங்கினிட்டதைப் போன்ற ஒரு தோற்றத்தைக் கொடுக்கத்தக்க வகையில் எழுதினார்கள்.

ஆனால், உண்மையில் அங்கே நடந்தது என்ன? எதிர்க்கட்சிகள் அனைத்தும் ஒன்றுபட்டு சட்ட மன்றம் கலைக்கப்பட வேண்டும் என்று சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு 'டைரெக்ஷன்' கொடுத்தார்கள், இராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்று. இதிலே எதிர்க்கட்சிகள் உடைந்தனவே தவிர அவர்கள் எண்ணியது நடைபெறவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இராஜினாமா செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு செய்த முயற்சி பலனளிக்காது போய் விட்டது. அச்சுறுத்தி அவர்களிடமிருந்து கையெழுத்து வாங்கினார்கள். பத்திரிகையில் வந்த செய்தியினைப் பார்த்து இருப்பீர்கள்—இப்போது இல்லை—அப்போது வந்த செய்தி, 'ஒரு உறுப்பினர் இராஜினாமா கடிதத்தைக் கொடுக்கவில்லை என்றால் உங்கள் நான்கு வயது குழந்தை கடத்தப்பட்டுவிடும்' என்று கூட அச்சுறுத்தினார்கள்.

இப்படி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, மக்கள் பிரதிநிதிகள் அச்சுறுத்தல்கள் மூலம் இராஜினாமாச் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமை நாட்டில் ஏற்பட்டால் அதனால் ஏற்படும் விளைவுகள் என்ன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

பீகார் மாநிலத்தில் இப்படி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இராஜினாமாச் செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கைக்கு

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பெரும்பாலான உறுப்பினர்களுடைய ஆதரவு கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் மதிப்பிற்குரிய திரு. ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்கள் நாடு தழுவியதொரு போராட்டத்தினை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று அதைத் தொடங்கினார். நாடு தழுவியதொரு போராட்டம் என்ற அடிப்படையில் நாட்டின் பல்வேறு மாநிலங்களிலும் தமது சுற்றுப்பயணத்தினைத் தொடங்கினார். நாடு முழுவதிலும் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும், அனைத்து எதிர்க்கட்சிகளைக் கொண்டதொரு கமிட்டி இப்போராட்டத்திற்காக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று அமைத்து வந்தார்.

ஆனால், தமிழகத்திற்கு வந்த போது, ஏனோ தெரியவில்லை, நமது மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களிடம் அவருக்கு ரொம்பவும் அன்பு உண்டு. அதன் காரணமாகத் தமிழகத்தில் கிளர்ச்சி ஏதும் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார். நாடு தழுவியதொரு போராட்டம் என்றார்; ஆனால் தமிழகத்தில் போராட்டம் அல்லது கிளர்ச்சி ஏதாவும் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார். இதனால் அவர் மேற்கொண்ட கொள்கைக்கே ஒரு பெரும் அடி ஏற்பட்டது. தமக்கு வேண்டியவர்களுக்கு ஒன்று, வேண்டாதவர்களுக்கு ஒன்று என்று ஏற்பட்டதை பலர் ஆச்சரியத்தோடு கவனித்தார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் அவருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்த காரணத்தினாலோ என்னவோ தெரியவில்லை, இங்கே வேண்டாம் என்று விட்டுவிட்டார்.

இப்படி நாடு தழுவியதொரு போராட்டம் என்று குறிப்பிட்ட நேரத்தில், பொருளாதார அழிவே ஏற்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பினார்கள். எப்படிப்பட்டதொரு போராட்டம் என்றால், ரெயில்வே ஸ்ட்ரைக் நாடு முழுவதும் நடக்க வேண்டும் என்றார்கள். ரெயில்வே தொழிலாளர்களுக்கு வேலை நிறுத்தம் செய்ய உரிமை உண்டு, இல்லை என்று சொல்லவில்லை, தவறு என்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் நாட்டின் நலன்கள் முன்பா அல்லது ஒரு சிலருடைய இப்படிப்பட்ட கொள்கைகள் முன்பா என்பதைச் சுற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

‘பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னும்

நற்ற வானிலும் நனி சிறந்தனவே’

என்ற அடிப்படையில், நாட்டை முன் வைத்து, நாம் செய்யும் செயல்கள் நமது நாட்டை எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கும்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 28]

என்பதையாவது சிறிதாவது எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா நாட்டுப் பற்றுக்கொண்ட ஒவ்வொருவரும்? நாட்டில் உணவு தானியப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. உள்ள தானியத்தையும் ஒரு இடத்திலிருந்து பிறிதொரு இடத்திற்குக் கொண்டு செல்ல ரெயில் வாகன்கள் பற்றாக்குறை. தமிழ் நாட்டில்கூட தானியப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதைப் பார்த்தோம். தமிழகத்தில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால், வானம் பொய்த்த காரணத்தினால் வறட்சி நிலை, மின்சாரத் தட்டுப்பாடு. பெருமளவிற்கு மின்சாரம் நிலக்கரியினை உபயோகித்துத்தான் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட நிலைமை. அந்த நிலக்கரி வந்து சேரவில்லை என்றால் மின்சாரம் இல்லை. மின்சாரம் இல்லை என்றால் தொழிற்சாலைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நின்று விடக்கூடிய நிலைமை. நாட்டிற்குத் தேவையான மிகமிக முக்கியமான தொழிற்சாலைகள்கூட நின்றுவிடக்கூடிய நிலை மின்சாரம் இல்லை என்றால். ஒருபுறம் உணவு தானியம் கிடையாது. மறுபுறத்தில் மின்சார உற்பத்தி நின்று விடுவதால் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைபோய், வருமானம் இழந்து பெரும் நெருக்கடி ஏற்படக்கூடிய நிலைமை. இத்தகைய நிலைமைகள் உருவானால் நாட்டின் பொருளாதார நிலை என்ன ஆகும்? ஏற்கெனவே நாம் ஒரு சிக்கலான பொருளாதார நிலையில் இருக்கிறோம் என்றால், இதையும் மேற்கொண்டு செய்தால் நெருக்கடி எந்த அளவிற்கு மூற்றும் என்றும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட தோரு பொருளாதாரச் சீரழிவை ஏற்படுத்தி, அதன் விளைவாக ஒரு பெரும் புரட்சி ஏற்பட்டு, இறுதியாக பிரதமர் இந்திரா அவர்கள் பதவியிலிருந்து தூக்கியெறியப்பட வேண்டும் என்ற அந்த ஒரே காரணத்திற்காகத்தான் 'நாடு தழுவிய போராட்டம்' என்றார்கள்.

மார்ச் 9, 1974-ல் ஜார்ஜ் பெர்னான்டெஸ் அவர்கள் பேசிய பேச்சின் ஒரு பகுதியினை, தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதியோடு இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். “ஏழு நாள் ரெயில்வே ஸ்ட்ரைக் என்றால் தெர்மல் ஸ்டேஷன்கள் எல்லாம் நின்றுவிடும். பத்து நாள் ஸ்ட்ரைக் என்றால் எல்லா எஃகு ஆலைகளும் மூடப்பட்டுவிடும். பிறகு அவற்றை மீண்டும் ஓடச்செய்ய 12 மாதங்கள் ஆகும். 15 நாள் நீடித்தால் நாடு பட்டினி கிடக்கும் . . .’ இது ஒரு இரகசிய கூட்டத்தில் அவர் பேசிய

[1975 அக்டோபர் 28] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பேச்சு. இப்படிப்பட்டதொரு சூழ்நிலையில் தொழிலாளர்களைத் தள்ள வேண்டும் என்று . . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Certain things are brought into records of this House. The hon. Member says that he has got them secretly. How he came into possession of those records? Does he vouch for the correctness of those statements? That is the matter which we have to consider. We can also say

THIRU A. R. MARIMUTHU: Government of India Publication இது. அதிலிருந்துதான் எடுத்துப் படிக்கின்றேன் இதை.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இவ்வளவு பயங்கரமான விளைவினைக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு வேலை நிறுத்தத்தினை இன்று மாரிமுத்து அவர்கள் சார்ந்துள்ள கட்சியோடு சேர்ந்துள்ள இந்தியக் கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சியினரும் முன்நின்று ஆரம்பித்தது உண்மையா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான ரெயில்வே ஸ்ட்ரைக் ஓரளவிற்குச் சமானிக்கப்பட்டது. மிக ராஜதந்திர முறையில் சமானிக்கப்பட்டது. அது போகட்டும்.

நாடு தழுவியதொரு போராட்டம் என்ற முறையில் ஜனதா முன்னணி என்று அவர்களுக்கு இடையில் எந்தவிதமான கொள்கைப் பிடிப்போ சம்பந்தமோ இல்லாதவர்கள் எல்லாம் இந்திரா காந்தி அவர்களைப் பதவியிலிருந்து இறக்க வேண்டும் என்ற ஒரே லட்சியத்தின் அடிப்படையில் ஒன்று சேர்ந்து அப்படிப்பட்டதொரு போராட்டத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று முயற்சித்தார்கள். அந்தமாதிரி முன்னணிக் கூட்டங்களிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களும் கலந்து கொண்டு பேசினார்கள். இது உண்மை. ஆனால் அவர்கள் எந்தவிதமான போராட்டங்களிலும் கலந்து கொள்ளவில்லை, வட மாநிலங்களிலே அவர்களுக்கு கழகம் என்ற முறையில் பிடிப்பே இல்லாத காரணத்தினால் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் ஆலோசனைகளிலே கலந்து கொண்டார்கள்.

பெங்களூரில் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பத்திரிகை நிருபர்கள் கேட்டார்கள், 'பிகாரில் ஜே.பி. அவர்கள் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட அரசினை, மக்களால் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களை நிர்ப்பந்தமான முறையில் இராஜினமா செய்ய

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 28]

வேண்டும் என்று கோருகின்றார்களே, சட்ட மன்றத்தைக் கலைக்க வேண்டும் என்றும் அதற்காக ஒரு கிளர்ச்சியை நடத்த வேண்டும் என்றும் கோருகின்றாரே, அது பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன' என்று கேட்டதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசினை பலாத்காரமான வழிகளிலே பார்லிமெண்டரி முறைகளுக்கு மாறான வழியில் மாற்றும் முயற்சிகளை நான் விரும்பவில்லை, ஆதரிக்கவில்லை' என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆதரிக்கவில்லை என்று இருக்கும்போது அது நாடு முழுவதற்கும்தானே பொருந்தும்? பிறகு ஏன் இந்தக் கமிட்டிக் கூட்டங்களிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ள வேண்டும்? இது வன்முறைகளுக்கு வித்திடும் என்று சொல்லிவிட்டு வெளியே வருவதுதானே? பிறகு அலகாபாத் கோர்ட்டின் தீர்ப்பு வந்தது. அந்தத் தீர்ப்பிற்குள் புகுந்து எது பற்றியும் நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அவர் விளக்கம் கொடுக்கும் காரணத்தினால் அது தவறாக இருந்துவிடக் கூடாதே என்ற முறையில் சொல்ல விரும்புகிறேன், அந்தக் கமிட்டியில் இருந்த செழியன் அவர்கள் போராட்ட கமிட்டி ஆலோசனை செய்த நேரத்தில், 'நாங்கள் போராட்டங்களில் கலந்து கொள்ளுவதற்கு இல்லை. அது எங்கள் கட்சி எடுக்க வேண்டிய முடிவு' என்று சொல்லி, பின்னர் கட்சியும் அதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கவில்லை என்பதையும் அவர் அந்த விபரத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: ரொம்பவும் தன்றி. ஆக இப்படி சட்ட மன்றங்கள் கலைக்கப்பட வேண்டும், பார்லிமெண்டு கலைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னது போக, அலகாபாத் உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பிற்குப் பிறகு அனைவரும் ஒருமித்த குரலில், பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் பதவியிலிருந்து கீழே இறங்க வேண்டும் என்று அந்தக் கோரிக்கையில் கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்தார்கள். அலகாபாத் உயர்நீதி மன்றம் தன் தீர்ப்பில் என்ன சொல்லிற்று? ஒரு தரப்பில் தேர்தல் செல்லாது என்று சொன்னாலும் அவர் பிரதமராக நீடிப்பதற்கு உரிமை உண்டு என்று சொல்லியிருக்கின்றது. ஆனால் ஒரு பக்கத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு, மறுபக்கத்தில் அந்த ஜட்ஜ்மெண்ட்டில் என்ன சொல்லியிருக்கின்றது என்பதைப் பார்க்க முயற்சிக்கவே இல்லை இவர்கள். அதைவிட்டுவிட்டு, நீடிக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே,

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அது ஏன் என்று யோசித்தார்களா? அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் 'கீழே இறங்கு, கீழே இறங்கு' என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் என்ன அர்த்தம்? இறங்கு, இறங்கு என்று சொல்வதன் நோக்கம் என்ன? எண்ணிப்பார்க்க வேண்டாமா?

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நேற்றே அதற்கு முன்தினமோ வெளிநாட்டுக்காரர்கள் பிரதம அமைச்சரைச் சந்தித்துக் கேட்டார்கள். இந்த ஜட்ஜ்மென்டை கேட்டபோது உங்கள் மனநிலை எப்படி இருந்தது என்று கேட்டார்கள். “நான் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை, எங்கள் கட்சியில் எனக்குப் பரிபூரண ஆதரவு இருக்கிறது; மக்களுக்கு என்மேல் முழு நம்பிக்கை இருக்கிறது; என் தலைமைதான் இருக்க வேண்டுமென்று எங்கள் கட்சி விரும்புகிறது; மக்களும் விரும்புகிறார்கள்; ஆகவே நான் அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை; ஜட்ஜ்மென்டிலும் ஒரு பகுதியில் நீடித்து இருக்கலாம் என்று இருக்கிறது; அப்படி இருக்கும்போது எப்படி ராஜினாமா செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும்?” என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

பிரதம அமைச்சர் இறங்கிவிட்டால் நாட்டிலே என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்று யாரும் சிந்திக்கவில்லை. எப்படியாவது அவர் கீழே இறங்க வேண்டும். அதுதான் அவர்களின் எண்ணம். அதற்கு இப்படி ஒரு போராட்டம், 25-ம் தேதி ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டினார்கள். அதிலே...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்னும் 20 அம்சத் திட்டத்திற்கு வரவில்லை போலிருக்கிறதே.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இருபது அம்சத் திட்டத்திற்கு, அவசரநிலைக்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய மற்ற காரணங்களையும் சொல்லிவிட்டு, பிறகு வருகிறேன்.

அவர்கள் எல்லாம் எப்படியாவது இந்திரா காந்தியைக் கீழே இறக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டார்கள். அதற்கு இந்திரா காந்தி ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு தீர்மானத்தை எடுத்தார்கள். இந்திரா ராஜினாமா செய்ய மாட்டார் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகையால் நாடு தழுவிய சத்தியாகிரகம் செய்வது, நாடு

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 28]

தழுவிய வரி கொடா இயக்கம் நடத்துவது, நாடு தழுவிய ஒத்துழையாமை இயக்கம் நடத்துவது, நாடு தழுவிய அளவில் கிளர்ச்சிகள் செய்வது என்று முடிவு செய்தார்கள். 25-ந்தேதி மாலை ராம்லீலா மைதானத்தில் கூடிய கூட்டத்தில் இந்த முடிவு வெளியிடப்பட்டது. பிரதம அமைச்சர் ராஜிநாமா செய்யவில்லை என்றால் பிரதம அமைச்சர் விட்டிலே சத்தியாகிரகம் நடக்கும், தார்னா நடக்கும், கேரோ நடக்கும், பாராளுமன்றத்திலே முற்றுகை நடக்கும், நாடு தழுவிய சத்தியாகிரகம் நடக்கும், ஒத்துழையாமை நடக்கும் என்றெல்லாம் அந்தக் கூட்டத்திலே அறிவிப்புச் செய்தார்கள். இது 29-ந் தேதிய முரசோலி பத்திரிகையிலும் வந்திருக்கிறது. அதை வைத்துதான் நான் சொல்கிறேன். அந்தக் கூட்டத்திலே இப்படி அறிவிக்கும்போது 'தெரியம் இருந்தால் என்னை கைது செய்யுங்கள்' என்று சொன்னார்கள்.

அது மட்டுமல்ல. ராணுவ வீரர்களே, உங்களுக்கு வருகின்ற உத்தரவு உங்கள் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக இருந்தால் அதற்கு கீழ்ப்படியாதீர்கள். போலீஸ்காரர்களே, இந்த நாட்டிலே ஒரு 'டோட்டல் ரெவலூஷன்' வரப்போகிறது, ஆகையால் நீங்கள் அரசாங்க உத்தரவுகளுக்குக் கீழ்ப்படியாதீர்கள். மாணவர்களே, நீங்கள் கல்லூரிக்குச் செல்லாதீர்கள். இது பிகாரில் ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்டது. தொழிலாளர்களே, நீங்கள் தொழிற்சாலைக்குப் போகாதீர்கள். இந்திரா காந்தி கிழே இறங்காவிட்டால் இந்த டோட்டல் ரெவலூஷன் தொடர்ந்து நடக்கும், வேலை நிறுத்தம் தொடர்ந்து நடக்கும் என்று அறைகுவல் விட்டார்கள். அதன் பிறகு நாடு தழுவிய முறையிலே வன்முறைகள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்துவது என்று சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டால் இந்த நாடு என்னவாகும் என்று எண்ணிப்பார்த்தார்கள்? எதிர்கால விளைவைப்பற்றி அவர்கள் நினைத்துப் பார்க்கவே இல்லை. இப்படிப் பட்ட நிலைமை நாட்டிலே ஏற்பட்டால், இந்த நாட்டிலே ஜனநாயகம் இருக்கும் என்று நீங்கள் எல்லாம் நம்புகிறீர்களா? நிச்சயமாக ஜனநாயகம் இருக்காது.

இன்றைக்கு எந்தச் சூழ்நிலையிலே நாம் இருக்கிறோம்? நம்முடைய எதிரி நாடுகள் பக்கத்திலே இருக்கின்றன. எதிரிகள் பக்கத்திலே இருக்கிறார்கள். எதிரிகளின் எதிர்ப்பை சமாளிக்க

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வேண்டும் என்பதற்காக அவசர் காலப் பிரகடனம் பிறப்பிக்கப் பட்டது அப்படியே இருக்கிறது; தளர்த்தப்படவில்லை. வெளி நாட்டு ஆக்கிரமிப்பு எந்த நோத்திலும் இருக்கலாம் என்று கருதியே தளர்த்தப்படவில்லை. எப்போது பாபலாம் என்று பக்கத்திலே பாகிஸ்தான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. சைனா காலம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. வல்லரசு நாடுகள் — அமெரிக்கா காலம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் அதற்கு பங்களாதேசத்தில் பட்டஅடி, ஏமாற்றம். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கும்போது உள்ளாட்டிலே பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டால் ஜனநாயகம் நிலைக்குமா, ஜனநாயகம் காப்பாற்றப் படுமா?

அப்படியே ஒரு பெரும் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டு, குழப்பம் ஏற்பட்டு, ஒருவேளை இந்திரா காந்தி கீழே இறங்கிவிட்டால் அந்த இடத்திலே யார் போய் அமர்வது? எதிர்க்கட்சிகளுக்குப் பெரும்பான்மை இல்லையே. அப்படி எதிர்க்கட்சிகளுக்கு அங்கே போய் உட்காரும் பெரும்பான்மை இல்லை என்றபோது யாருடைய ஆட்சி இருக்கும்? அங்கே ராணுவ ஆட்சிதானே நடக்க முடியும். ராணுவ ஆட்சிதான் இருக்க முடியும்; வேறு வழியில்லை. அப்படி ஒரு ராணுவ ஆட்சி நடைபெறுவதை நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? இப்போது இந்த நாட்டிலே ஜனநாயகம் இருக்க வேண்டுமா, இராணுவம் இருக்க வேண்டுமா என்பதை நீங்கள்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். ராணுவ ஆட்சியை யாரும் விரும்பவில்லை. ஆகவே, ஜனநாயகத் தைக் காப்பாற்ற இப்படிப்பட்ட பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஜனநாயகம் என்ற கன்னிக்கு கடும் நோய் கண்டிருக்கிறது, அதை நிவர்த்தி செய்யவில்லை என்றால் அந்த ஜனநாயகம் என்ற கன்னி இறந்துவிடுவாள். ஆகவே அவளுக்கு கடுமையான வைத்தியம் செய்ய வேண்டும்; இல்லை என்றால் அந்த பெண்ணை இழந்துவிட வேண்டியவரும். ஆகவே, எப்படிப்பட்ட வைத்தியம் செய்ய வேண்டுமென்ற முடிவை எடுக்கின்ற பொறுப்பிலே இருக்கின்ற இந்திரா காந்தி அம்மையார், ஜனநாயகம் என்ற பெண்ணைக் காப்பாற்ற வேண்டுமானால், ஜனநாயகத்தைப் பிடித்திருக்கிற நோயைப் போக்க வேண்டுமானால், ஆப்பிரேஷன் தான் சிறந்த வழி என்று கருதி, இந்தமாதிரியான நடவடிக்கைகளை ஆப்பிரேஷன் கருவிகளாகக்கொண்டு ஆப்பிரேஷன் செய்திருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட ஆப்பிரேஷன் செய்யப்படும்போது இங்கே தமிழகத்திலே இருக்கிற தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அது

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 28]

“ஜனநாயகக் கன்னியின் குடுமியை அறுத்து, முகத்திலே சூடு போட்டது.” போல் தெரிந்திருக்கிறது. கடற்கரைக் கூட்டத்திலே அப்படிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தூரத்தில் இருந்து பார்த்ததால் அப்படித் தெரிந்திருக்கிறது. அந்தப் பார்வை சரியான தல்ல. ஜனநாயகக் கன்னிக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட கடுமையான நோய்க்காசுச் செய்யப்பட்ட ஆப்பரேஷனே தவிர, குடுமியை அறுக்கவுமில்லை; முகத்திலே சூடு போடவுமில்லை. எட்டியிருந்து பார்த்ததால் அப்படி உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது; அவ்வளவு தான். இப்போது ஜனநாயகப் பெண்ணுக்கு ஆப்பரேஷன் முடிந்து, ‘ஸ்டிச்சஸ்’ போடப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்டிச்சஸ் எடுக்கப்பட்டவுடன் அந்த ஜனநாயகக் கன்னி முன்போலவே காட்சி யளிப்பாள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்படியானால் இப்போது ஜனநாயகக் கன்னி ஆஸ்பத்திரியில்தான் இருக்கிறாள்; இன்னும் வரவில்லை. (சிரிப்பு).

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: ஜனநாயகக் கன்னி உயிரோடு இருக்கிறாள். ஆப்பரேஷன் செய்து, ஸ்டிச்சஸ் போடாவிட்டால் இறந்துபோயிருப்பாள்; இப்போது உயிரோடு இருக்கிறாள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இன்னும் ஆஸ்பத்திரியில் தான் இருக்கிறாள், வெளியே வரவில்லை; அவ்வளவுதான்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: ஜனநாயகக் கன்னி உயிரோடு இருக்கிறாள். அவளுக்கு ஏற்பட்டிருந்த கொடிய நோய் அகற்றப் பட்டுவிட்டது. நாட்டிலே இன்னும் சில கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. அவைதான் ஸ்டிச்சஸ். புண் ஆறிய உடன், ஸ்டிச்சஸ் எடுக்கப்பட்டவுடன் ஜனநாயகக் கன்னி முன்போலவே உலாவுவாள்.

ஐ.இன் 26-ந்தேதிக்கு முன்னால் இந்த நாட்டிலே ஜனநாயகம் இல்லை; அராஜகம்தான் இருந்தது. சாதாரண மக்கள்கூட அதை விரும்பவில்லை. இந்த நாட்டுக்கு ராணுவம்தான் ஏற்றது என்று கூடச் சொன்னார்கள். அதை எல்லாம் கேட்டு வேதனைப் பட்டோம். ஆனால் பாராளுமன்றத்திலே ஜனநாயக அமைப்பு மூலம் இதைத் தீர்க்க முடியும் என்று நம்புகிறோம். ஜனநாயக அமைப்பு முறை காப்பாற்றப்படும், காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறது இப்போது.

ஜனநாயக முறையை மீறியதால், சட்ட திட்டங்களை மீறியதால், வரம்புக்கு மேலே போனதால் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நடந்தவர்களை ஒன்றும் செய்யவில்லை. சட்டத்தை

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

மீறியவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கள்ளமார்க்கெட் காரர்கள் உள்ளே இருக்கிறார்கள். கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள் இன்றைக்கு உள்ளே இருக்கிறார்கள். கருப்புப்பணக்காரர்கள் உள்ளே இருக்கிறார்கள். கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சியவர்கள் உள்ளே இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தவறுகளைச் செய்தவர்கள் ரௌடிகள் உள்ளே இருக்கிறார்கள். இந்த அவசரச் சட்டம் பிரகடனம் செய்யப்பட்டதனால் ஜனநாயகம் இன்றைக்குக் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இல்லை என்றால் பல்வேறு விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள்.

இந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாவிட்டால், அவர்களின் திட்டப்படி பள்ளிக்குப் போகும் மாணவர்கள் பள்ளிக்குப் போக மாட்டார்கள். தொழிலாளர்கள் தொழிற்சாலைக்குப் போகமாட்டார்கள். இவ்வளவு சம்பளம் வாங்கியும் அதிகாரிகள், அரசாங்க ஊழியர்கள் அலுவலகத்திற்கு ஒழுங்காகப் போக மாட்டார்கள், இன்னும் சம்பளம் கொடு என்று கேட்பார்கள்; அவர்களுக்குக் கீழே இருக்கின்ற மக்களைப்பற்றி அவர்களுக்குக் கவலை இல்லை. கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுவர்களைப்பிடித்து உள்ளே போட்டால் கோர்ட்டுக்குப் போய் ஸ்டே வாங்கிவிட்டு வெளியே வந்துவிடுவார்கள். அவைகளை எல்லாம் முன்னால் நாம் தடுக்க முடியவில்லை. இந்த அவசர நிலைப் பிரகடனம் வந்த பிறகுதான் கள்ளக்கடை குறைந்திருக்கிறது. முன்பு இருக்கிற சட்டத்தை வைத்து ஒன்றும் பண்ண முடியவில்லையே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம். கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சிய பெரிய வியாபாரிகளை யெல்லாம் மிசா சட்டத்தின் கீழே கைது செய்யவேண்டுமென்று கைது செய்தோம். 126 பேர்களை கைது செய்தோம். அவர்களை விடவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் உத்திரவிட்டு விட்டது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இருக்கலாம். எனக்குத் தெரியாது. இம்மாதிரி பல்வேறு சமூக விரோதச் செயல்கள் செய்கிறவர்கள் அவசரச் சட்டத்தினால் அடக்கப்பட்டு, சமுதாயத்தில் ஒரு ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நான், தங்கள் கடமை என்னவென்று எண்ணக் கூடிய நிலை சமுதாயத்தின் எல்லா பிரிவினர்களுக்கும் வந்திருக்கிறது. அரசாங்க இயந்திரம் முடுக்கி விடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குத் தொழிலாளர்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 28]

கனெல்லாம் பெரிய ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் பார்க்கிறோம்.

இந்த அவசரநிலை தீர்மானம் போட்டவுடனே, இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதைக் குறித்து தீர்மானம் போட்டதை இந்த நேரத்தில் சொல்லவேண்டும். அதைச் சொல்லவில்லையென்றால் முடிவு பெறுது, முற்றுப் பெறுது. அந்தத் தீர்மானத்தைப் பூராவும் படிக்க விரும்பவில்லை. ஒரு வரியை நான் படிக்கிறேன். அதற்கு மேலே இல்லை. பாரதக் குடியரசு தலைவர் அவர்கள் வெளியிட்ட இந்த அவசர நிலை பிரகடனத்தினால் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சியைப் பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் கலந்து யோசித்து ஒரு தீர்மானம் போட்டார்கள். அதிலே “அடக்குமுறையைக் கண்டு நாடு குமுறி எழுந்துள்ளது” என்று உள்ளது.

இந்த அவசர நிலைப் பிரகடனத்தைப் படித்தவுடனே பெரிய புரட்சி வரும் என்று எதிர்பார்த்துப் போட்டார்கள். என்ன எதிர்பார்த்தார்கள்? ஜெயப்பிரகாச நாராயணன் அவர்களை சிறைக் குள்ளே போட்டவுடனே நாடே குமுறப் போகிறது. அந்தச் சமயத்தில் நாமும் பங்கெடுத்துக் கொண்டு விடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பின்தங்கி விடுவோம், இரயிலைக் கோட்டை விட்டு விடுவோம் என்று தீர்மானம் போட்டு இந்தக் கருத்தில் வெளியிட்டார்கள். நாடே குமுறப் போகிறது என்று போட்டார்கள். குமுறவும் இல்லை, நிமிரவும் இல்லை. அந்தந்த வேலை, அதது ஒழுங்காக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எங்கேயும் ராணுவத்தை நாடு பூராவிலும் பரவலாக, போலீசை பரவலாக வைக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக என்ன நிலைமை ஏற்பட்டது? தொழிலாளர்கள் பூராவும் ஆதரவு கொடுத்தார்கள். விவசாயிகள் ஆதரவு கொடுத்தார்கள். உழைக்கக்கூடிய மக்கள் ஆதரவு கொடுத்தார்கள். காரணம் என்ன? தவறு செய்கிறவர்கள், சமுதாய விரோதிகள் உள்ளே அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், நமக்கு விமோசனம் கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கையில் பெரும் ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவசர நிலைப் பிரகடனத்திற்கு மக்கள் எந்த விதமான வேறுபாடும் இல்லாமல் ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆதரிக்கிறவர்கள் கூட அனைவரும் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அப்படியே மனதுக்குள்ளாக இந்த அவையில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் நினைக்கிறார்கள். வெளியில் சொல்ல மாட்டார்கள். சங்கடம் கட்சிக் கட்டுப்பாடு. அதை வரவேற்கிறேன். ஆறரை கோடி மக்கள் சார்பில் என்று பெரிய தீர்மானத்தைப் போட்டு விட்டு ஒன்றையுமே காணோம், என்னடா செய்வது என்று புரியாத நிலைமையில் இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் என்ன சொல்வது என்று சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தீர்மானத்தைப் போட்டு விட்டு . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னொரு 5 நிமிஷத்தில் முடித்து விடுங்கள். 50 நிமிஷம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, இது சென்சார் மோஷன். பேச சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சென்சார் மோஷன் அல்ல. சென்ஷர் மோஷன். 50 நிமிஷம் பேசியிருக்கிறீர்கள். பத்து நிமிடங்களில் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : உங்களுக்குச் சங்கடம் இல்லாமல் சீக்கிரம் முடிக்கிறேன். நான் கருத்துக்களைப் பூராவும் சொல்ல வில்லையென்றால் என்ன பிரயோசனம்? அரசியல் ரீதியாக விமரிசனம் செய்வதற்கு நேரம் கொடுக்கவேண்டும். எனக்குக் குறைக்க வேண்டாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் 10-35-இல் ஆரம்பித்தீர்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : பத்து நிமிஷம் கூடக் கொடுத்தால் என்ன கெட்டுப்போச்சு?

ஆகையினாலே, இந்த தீர்மானத்திற்குப் பிறகு நாட்டின் நிலைமையைப் பார்க்கவேண்டும். தமிழகத்தில் இருக்கிற மக்களோடு பேசிப் பார்க்கிறபோது சாதாரண மக்கள் அவசர நிலையை ஆதரிக்கிறார்கள். ஆனால் என்ன குறிப்பிடுகிறார்கள் என்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுக்காத காரணத்தினால் விலைவாசி சரியாக இறங்கவில்லை. இந்தக் கருத்து பொது மக்களிடத்தில் பரவலாக இருக்கின்றது. அது உண்மையும் கூட.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 28]

இந்த அவசர நிலைப் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட பிறகு தமிழக அரசு எத்தனை கள்ள மார்க்கெட்டுக்காரர்களைப் பிடித்திருக்கிறது? பல ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் பிடிபடவேயில்லை. கடைகளில் வியாபாரிகள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள், ஆகவே, இருக்கிற பொருள்களை வெளியே வைத்து விலைவாசியைக் குறிப்பிட வேண்டும், கொள்முதல் விலையைக் குறிப்பிடவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இங்கே அது சரியாக அமுலாக்கப்படவில்லை. அப்படியே செய்தால் சரியாகச் செய்கிறார்களா என்று பார்க்க ஒரு அமைப்பும் கிடையாது.

ஆகையினாலே இதற்கு முன்னாலே அவசர நிலைப் பிரகடனம் வந்தவுடன் என்ன பயம் இருந்ததோ அந்த பயம் தளர்ந்திருக்கிறது, சமூக விரோதிகளைப் பொறுத்தவரை. தமிழ் நாட்டில் நிலை இதுதான். வெளி மாநிலங்களில் இப்படி இல்லை. மக்கள் என்ன கருதுகிறார்கள்? அவசர நிலைப் பிரகடனத்தைப் பயன்படுத்தி வேகமான நடவடிக்கைகள் எடுத்து தமிழகத்தில் விலைவாசிகளைக் குறைக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்.

இந்த 20 அம்ச திட்டம் என்பதை பூராவாகக் கூறுவதற்கு நேரம் போதவில்லை. தலைவரவர்கள் எல்லோருக்கும் நேரம் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ள காரணத்தினால் நானும் அவர்களுக்கு அதிக சங்கடத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது. இதில் மிக முக்கியமானது நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம். விலைவாசி ஏற்றம்பற்றிச் சொன்னேன். இருபது அம்ச திட்டத்தில் முதல் திட்டம் நாடு தழுவிய முறையில் நிரந்தரமான ஒரு வினியோக அமைப்பை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று பல நாட்களாக கோரப்பட்டிருக்கிறது. சமுதாயத்தின் விக்ரம் செக்ஷன்ஸுக்கு அத்தியாவசியப் பண்டங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் குறித்து இந்த அவையில் பல ஆண்டுகளாக உறுப்பினர்களால் கூறப்பட்டு வந்தும், இதற்கான நிரந்தர ஏற்பாடுகளை நாடு தழுவிய முறையில் செய்வதற்கான காரியங்களைச் செய்யவில்லை. இருக்கிற உணவைச் சரியான முறையில் வினியோகம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவில்லையென்று கூறுகிறேன்.

அடுத்து, 30 ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று முன்னாலே விதிக்கப்பட்டது. அதை 15 ஏக்கர் உச்ச வரம்பு சட்டம் என்று பின்னால்

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கொண்டு வரப்பட்டது. இதைப் பற்றி அப்போது பலமாகப் பேசப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தவுடனே 15 ஏக்கர் என்று குறைத்து விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன். இந்த 15 ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று சொல்லி இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றினோமே, நிறைவேற்றிய தேதியிலிருந்து அமுலாக்கினீர்களா? இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு 105 நாட்கள் கழித்து அமுலாக்கப்பட்டது. 105 நாட்களுக்குள் இதற்கு பல்வேறு சலுகைகள் கொடுத்து எழுதிவைப்பதற்கான வாய்ப்பைக் கொடுத்தீர்கள். மத்திய அரசு குறிப்பிட்டதென்ன? 5 பேர் கொண்ட குடும்பம் என்பது கணவன், மனைவி, மூன்று குழந்தைகள் இவர்கள் ஒரு குடும்பம், இவர்களுக்கு ஒரு உச்ச வரம்பை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்பது மத்திய அரசின் கருத்து. இந்தக் கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. இப்படி நலச் சீர்திருத்தச்சட்டத்தை நாம் செய்திருக்கிறோம். இது ஓட்டை மிகுந்த நலச் சீர்திருத்தச் சட்டம்.

அடுத்து எத்தனையோ விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விலக்கு அளிக்கப்பட்ட நிலங்கள் உச்ச வரம்பு சட்டத்திற்கு உட்படவேண்டுமென்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இதிலே சிலவற்றைச் சேர்த்து விட்டு மற்றதை விட்டு விட்டார்கள். கரும்பிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலங்களை சட்ட வரம்பிற்கு உட்படுத்துகிறோம் என்று சொன்னார்கள். மாடு மேர்ச்சல் தரைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட விதி விலக்கை நீக்கி சட்ட வரம்பிற்கு உட்படுத்துகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதோடு விட்டு விட்டு, மிகுந்த வருவாய் வரக் கூடிய தோட்டங்களைச் சேர்க்கவில்லை. தென்னந்தோப்பு, பழத் தோட்டம் ஆகிய இந்த தோட்டங்களையெல்லாம் சட்டத்திற்கு அப்பால் வைத்திருக்கிறோம். இதை அமுலாக்குவதில் என்ன சிரமம் இருக்கிறது என்று புரியவில்லை.

அடுத்து, பிளாமி டிரான்ஸாக்ஷன்ஸ் இந்த நாட்டில் அதிகம் இருக்கிறது. சட்டத்தை ஏய்ப்பதற்காகப் பல பேர் இப்படி எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இதில் பல சட்ட சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று அரசு தரப்பில் கூறப்படுகிறது. இந்த பிளாமி டிரான்ஸாக்ஷனைப் போக்கி அந்த நிலங்களைக் கையகப்படுத்துவதற்கு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இந்த நேரத்தில் ஏன் எடுக்கக் கூடாது? இந்த

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 28]

நேரத்தில் பிணியாக இருக்கிற நிலங்களை எடுக்க முடியாதா? ஏன் எடுக்கவில்லை?

குத்தகை நிலங்கள் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்ற சட்டம் இங்கே நிறைவேற்றப்பட்டது. குடியரசுத் தலைவர் அதை மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று திருப்பி அனுப்பப்பட்டு இங்கே கொண்டு வரப்பட்டது. அது பரிசீலனையோடு இருக்கிறதே தவிர மறு முறை இந்த மசோதாவை விவாதிப்பதற்கு கமிட்டி கூட்டப் படவில்லை. நிலைமை என்னது? இந்தச் சட்டம் மிகமுக்கியமானது. பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இரண்டு விதமான உரிமைகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளதால் யாருக்கும் அக்கறை இல்லாமல் அபிவிருத்தி செய்யப்படாமல் அப்படியே இருக்கின்றன. இந்த நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்பைக் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுக்கவில்லை யென்றால் இதை விட வேறு எந்தக் காரியத்தைச் செய்யப் போகிறது? குத்தகைக்காரர் ஒருவர், அவருக்கு நிலம் சொந்தம் இல்லையாகையால் அக்கறை கிடையாது. நிலச்சொந்தக்காரர் மற்றொருவர். அவர் நிலத்தில் பிரவேசிக்க முடியாது. ஆனால், குத்தகையை வாங்கிக் கொள்ள முடியும். ஆக அவருக்கும் அக்கறை கிடையாது. இந்த நிலையில் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் அபிவிருத்தி ஆகாமலே கிடக்கின்றன.

(முற்பகல் 11.30)

கிணறுகள் வெட்ட முடியவில்லை. பம்புசெட்டுகள் போட முடியவில்லை. உடனடியாக 2 மாதத்தில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிடுவோம் என்று என்னிடமும், திரு. கே. டி. கே. அவர்களிடமும் உறுதி கொடுக்கப்பட்டது. உறுதி நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை.

இன்னும் உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அதிகமாக இருந்த நிலங்கள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, உண்மை. ஆனால், ஒழுங்கான முறையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. அதையும் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறேன். உதாரணமாக, தஞ்சாவூர் மாவட்டம் ஓரத்தநாடு தாலுக்காவில் வடக்குகோட்டை கிராமத்தில்

1975 அக்டோபர் 23] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

சிலரிடம் இருந்து நிலத்தை எடுத்தார்கள். ஆனால் அந்த நிலம் அந்த ஊரில் உள்ள அரிசனங்களுக்கோ, நிலம் அற்றவர்களுக்கோ கொடுக்கப்பட்டதா என்றால் இல்லை. வேறு ஊர்களில் உள்ள யாருக்கோ கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றிய மனுவும் டி.ஆர்.ஓ. விடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் பட்டுக்கோட்டை தாலுக்காவில் சிரமேல்குடி என்ற ஊரில் எடுக்கப்பட்ட நிலம் அந்த ஊரில் இருக்கிற அரிசனங்களுக்கோ, நிலமற்றவர்களுக்கோ கொடுக்கப்படவில்லை. இன்னும் ஓரத்தநாட்டில் பரவத்தூரில் இருபது ஆண்டுகளாகப் புறம்போக்கு நிலங்களில் சாகுபடி செய்து வந்த 17 விவசாயிகளை விட்டு விட்டு அந்த நிலம் வேறு சிலருக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி அதிகாரிகளிடத்தில் அப்பீல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நடைமுறையில் இது எல்லாம் கணக்கில் சேர்ந்திருக்கிறது.

இப்படி ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து இதன் விளைவுகளை எல்லாம் பரிசீலிக்காது, அதிகாரிகளை நம்பிக்கொண்டு செயல்பட்ட காரணத்தினால் இதுபோல பலவிடங்களில் சரியான முறையில் இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட வேயில்லை. 1963 ஆம் ஆண்டில் இருந்து கொடுக்கப்பட்ட பட்டா நிலங்கள் அனைத்தும் மறுபரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆலோசனையாக இருக்கிறது.

அடுத்து, குடியிருப்பு மனை வழங்குவது—பல லட்சம் மனைக்கட்டுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. உண்மைதான்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நிலச்சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் அகில இந்தியாவில் அனைத்து மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிறபோது தமிழ்நாட்டில்தான் சிறப்பாகப் பணியாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அது ஓரளவு உண்மைதான். அதற்குக் காரணம் அகில இந்திய ரீதியில் இருந்தவர்கள் செய்ததன் விளைவு, உங்களுக்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் செய்ததன் விளைவு என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதைத் தொடர்ந்தே நீங்களும் செய்து நல்லபேர் வாங்கியிருக்கலாமே என்று சொல்ல வந்தேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] 1975 அக்டோபர் 28

எல்லாம் செய்தாகிவிட்டது என்று மௌனமாக இருந்துவிடா தீர்கள். இன்னும் வேகமாகச் செய்யவேண்டும் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு மனைக்கட்டுகளைப் பட்டா செய்து கொடுக்க ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றினோம். அதற்கு முன்பே திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியார் காலத்தில் அவரவர்கள் குடியிருந்து வருகிற மனைக்கட்டுகளில் இருந்து, அவர்களை வெளியேற்றக் கூடாது என்று சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிட்டார். அந்தச் சட்டத்தின் பாதுகாப்பைப் பெற்று அவரவர்கள் அந்த நிலத்தை அனுபவித்துக் கொண்டதான் வந்தார்கள். நீங்கள் அந்த மனையைச் சட்டப்பூர்வமாக அவர்களுக்கே கொடுக்கத்தான் முன்வந்தீர்கள். ஆனால் நீங்கள் சட்டம் கொண்டுவந்தபோதாவது நிலமற்ற அனைவருக்கும் அதை விஸ்தரிப்புச் செய்தீர்களா? ரொம்ப ஜாக்கிரதையாக விவசாய நிலத்தைத்தான் கொடுக்கலாம். மனைக்கட்டுகளாக இருந்தால் அதைத் கொடுக்க முடியாது என்று செய்தீர்கள். கேரளா சட்டத்தில் கார்ப்பரேஷனாக இருந்தாலும், முனிசிபாலிட்டியாக இருந்தாலும், பஞ்சாயத்தாக இருந்தாலும்—எந்த இடத்தில் இருந்தாலும் அதை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வகை செய்தார்கள். அதை ஒப்பிடுகிறபோது நாம் மிகக் குறைந்த அளவில் தான் செய்திருக்கிறோம்.

அடுத்து அடிமைத் தொழிலாளர் முறை. அது தமிழ் நாட்டில் இல்லவே இல்லையென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இன்னும் கிராமங்களில் அரிசனங்களில் பலர் கோவில்களில் நுழையவே முடிவதில்லை. பறை அடிப்பது, மாடு தூக்குவது போன்ற கொடுமைகள். அதையெல்லாம் போக்குவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். எல்லாப் பணிகளுமே முடிந்துவிட்டன என்று வாளா இருப்பது சரியல்ல.

கிராமக் கடன் பளுவை நீக்குதல் என்பதனை எடுத்துக்கொண்டால் நாம் அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் ஓராண்டுக்குத்தான் ஒத்திவைத்திருக்கிறோம். மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் 500 ரூபாய்க்குக் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் யாராக இருந்தாலும்—விவசாயியாக இருந்தாலும், சிறு வியாபாரியாக இருந்தாலும், அரசாங்க சிப்பந்தியாக இருந்தாலும்—தனிப்பட்டவர்கள் இவர்களுக்குக் கொடுத்த கடன் அனைத்தையும் ரத்து செய்தே அவசரச் சட்டம்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

1975 அக்டோபர் 28]

போட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் இங்கே நீங்கள் ஒத்திப்போட்டிருக்கிறீர்களே தவிர என்ன செய்யப்போகிறீர்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்குக் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவேண்டும் என்பது. இதற்காக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இப்போதே நடவு ஆகி, அறுவடை ஆகி, நடவு ஆரம்பித்துவிட்டது. இந்தக் கமிட்டி எப்போது அறிக்கை கொடுக்கும் என்று தெரியாது. நீங்கள் அவசரநிலைப் பிரகடனத்தை வைத்துக்கொண்டு விவசாயக் கூலிகளின் குறைந்த பட்ச கூலியை அதிகப்படுத்திச் சட்டம் போட்டிருக்கலாம்; செய்யவில்லை.

இம்மாதிரிக் கவனமற்ற, வேகமற்ற நிலையில் நீங்கள் காரியங்களைச் செய்து கொண்டு போகிறீர்கள். அவசரச் சட்டத்தின் பலனை மக்கள் அனுபவிக்க முடியாமல் செய்கிறீர்கள். அவசரச் சட்டத்தையொட்டி அறிவிக்கப்பட்ட இருபது அம்சத் திட்டத்தினை நீங்கள் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதை நடைமுறைப்படுத்த வேகமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டை முன்வைக்கிறேன்.

நான் நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஒருவரோடு பேசிக்கொண்டிருந்தேன். தமிழக அரசுதான் ரிக்ஷா வாங்கிக்கொடுக்கிறது, விதவைகளுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கிறது, தையல் மிஷின் வாங்கிக்கொடுக்கிறது. இவை எல்லாம் நல்ல காரியம் தானே என்று நான் கேட்டதற்கு அவர் சொன்னார். ஒரு குழந்தை அழுகின்றது. அதற்குப் பசி—வயிற்று வலி, வயிற்று வலியைப்போக்க—அதன் பசியை நீக்க முயற்சி செய்யாது, அதனிடம் ஒரு கிலுகிலுப்பையைக் கொடுத்து அதைச் சிரிக்க வைக்க முயற்சிப்பது போன்ற காரியங்கள்தான் இவை என்றார். அப்படி தமிழக அரசு செய்கிற காரியங்கள் மக்களைச் சிரிக்க வைப்பதற்கான முயற்சியாக இருக்கிறதே தவிர—சமுதாயத்தின் அடித்தட்டிலுள்ள சிரமங்களைப் போக்குவதற்கான முயற்சிகளாக இல்லை. அவசரநிலைப் பிரகடனத்தைச் சரிவரப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. அதை இங்கே எதிர்க்களிலிலேயே தவிர வெளியில் அமைச்சர்களே அவசரநிலைப் பிரகடனத்திற்கு எதிராக வேகமாகப்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1975 அக்டோபர் 28]

பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் போக்கு சரியானது அல்ல என்று சொல்லி இந்தத் தீர்மானத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, “இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் அவர்களால் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள அவசர நிலைப் பிரகடனத்திற்குப் பிறகு, மத்திய அரசு அறிவித்துள்ள 20 அம்சத் திட்டத்தைச் சரிவர இந்த அரசு அமல்படுத்தத் தவறியதால், தமிழ்நாடு அமைச்சரவையுடனும் இப்பேரவை தனது கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது” என்கிற தீர்மானத்தை ஆதரித்து, எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அவசர நிலையை ஜூன் மாதம் 26 ஆம் தேதி அறிவித்ததோடு நிற்காமல், ஆறு தினங்களுக்குப் பின்பு ரேடியோவில் பிரதமர் அவர்கள் ஒரு பிரசங்கத்தை நிகழ்த்தினார்கள். அந்தப் பிரசங்கத்தில் சொல்லப்பட்டவைகளே இப்போது 20 அம்சத் திட்டம் என்று சாதாரணமாகச் சொல்லப்படுகிறது. 20 அம்சத் திட்டம் என்று கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அந்தத் திட்டத்தின் பின்னணி என்ன என்பதையும் பின்னால் என்ன வரப்போகிறது என்பதையும் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என் பிரசங்கத்தின் மத்தியில் அவர்களது கருத்தோட்டம் என்ன என்பதை நான் இடையிடையே எடுத்து வாசிக்க தாங்கள் அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இருபது அம்சத் திட்டம் வெளிவந்தவுடனே அந்தத் திட்டத்தின் பல அம்சங்களையும் அமல் நடத்த வேண்டிய பொறுப்பு மாநில அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றிரண்டு விதிவிலக்கு இருக்கலாம். ஜூலை மாதம் 1 ஆம் தேதி அன்று இந்தத் திட்டம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டவுடன், ஜூலை 3 ஆம் தேதி நான், இந்த மன்றத்தை உடனடியாக அழைக்க வேண்டும், இந்த மன்றத்தில் அந்த 20 அம்சத் திட்டத்தை எந்த எந்த முறையில் அமல்படுத்துவது என்பதைப் பற்றி விவாதித்து அரசு முடிவு எடுத்து செயல்படுத்தவேண்டும்—அதற்கு சபையில் உள்ளவர்கள் கருத்துச் சொல்ல வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இந்த மன்றத்தைக் கூட்டவேண்டுமென்று கடிதம் எழுதியிருந்தேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

1975 அக்டோபர் 28]

அதை நான் யாருக்கு எழுத முடியும்? சபாநாயகருக்குத்தான் எழுதி இருந்தேன். சபாநாயகர் அதற்கு இப்பொழுது புரொரோகேஷன் ஆகியிருக்கிற காரணத்தினால், கவர்னருக்குத்தான் எழுத வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டார்கள். இதற்கிடையிலே, நான் சட்டமன்றத்தைக் கூட்ட வேண்டுமென்று சொன்னேன் என்ற செய்தி வந்தவுடனே, சட்டமன்றத்தைக் கூட்டுவதற்குத் தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தைக் கேட்கக் கூடிய தங்கமணிக்கு இந்திரா காந்தியை, பார்லிமென்டைக் கூட்டுவதற்காகக் கேட்பதற்குத் தைரியம் இருக்குமா என்று ஆளுநர் கட்சியினுடைய ஏடாக இருக்கக்கூடிய முரசொலி பத்திரிகையிலே ஒரு சவால் மாதிரி வந்திருந்தது.

ஆனால், அதே ஜூலை மாதத்தில் பார்லிமென்ட் கூடிவிட்டது. அந்த பார்லிமென்ட் கூடியவுடனே, இரண்டு அரசியல் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தத் திருத்தங்களுக்கு மாநிலச் சட்டசபைகளுடைய அங்கீகாரங்கள் தேவை. மாநிலச் சட்டசபைகள் என்றால், 22 மாநிலச் சட்டசபைகளிலே, பாதி சட்டசபைகளாவது அங்கீகாரம் கொடுக்கவேண்டும். அப்படி அங்கீகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று வருகிறபொழுது, நாம் ரொம்பப் பிரதானமான மாநிலம், ரொம்பப் பெரிய மாநிலம், ரொம்பப் பாரம்பரியமுள்ள மாநிலம். அப்படிப்பட்ட மாநிலங்கள் என்றால், மேற்கு வங்கத்தைச் சொல்லலாம், மகாராஷ்டிர மாநிலத்தைச் சொல்லலாம், தமிழ்நாட்டைச் சொல்லலாம். அப்படிப்பட்ட மாநிலங்கள் அவசர அவசரமாகக் கூடி இதற்கான தீர்மானங்களை நிறைவேற்றும் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். அதையும் நான் வலியுறுத்திக் கேட்டேன். அதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் இல்லை. அரசியல் சட்டத்தினுடைய பின்னணியிலே வேண்டுமானால் கொஞ்சம் ஒதுங்கிக்கொள்ளலாம். 12 மாநிலங்கள் ஏற்கனவே ஒத்துக்கொண்டு விட்டன, ஆகவே, அதற்கு அவசியமில்லையென்று சொல்லலாம். 12 மாநிலங்கள் ஒத்துக்கொண்ட பிறகுதான் கேரளச் சட்டமன்றம் ஒத்துக்கொண்டு தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியது என்பதை இந்த மன்றம் அறியும். ஆகவே, இவர்களுக்கு ஏதோ தடங்கலாக இருக்கிறது, ஏதோ ஒன்று இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. சட்டமன்றத்தைக் கூட்டுவதற்கு ரொம்பத் தயக்கம்.

இதே அரசு சட்டமன்றத்தை முன்னால்—அவ்வாறு சொல்வதை விட, இந்தச் சட்டமன்றத்தைக் கூட்டக் கூடிய அதிகாரம்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 அக்டோபர் 28]

படைத்தவர்கள்தான் இதற்கு முன்னால் எப்ரல் மாதம் 20-ந் தேதி தான் சட்டமன்றம் கூடி முடிந்தது. அதற்குப் பிறகு, அவசர அவசரமாகத் தந்தியைக் கொடுத்து மே மாதம் 2-ம் தேதியன்று சபை கூடுகிறது. 'இப்பொழுது சிக்கிம் மாநிலத்தை இணைக்கக் கூடிய திருத்தம் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, கண்டிப்பாக வா வேண்டும்' என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவ்வளவு அவசரமாகத் தந்தி கொடுத்து, சிக்கிம் மாநிலம் இணைக்கப்பட்டது என்ற திருத்தத்திற்கு அவசரம் காட்டிய இந்த அரசு, இது மிக முக்கியமான விஷயம்—புதிதாக உள்நாட்டு அபாயத்தின் காரணமாக, அவசர நிலைமை வந்திருக்கிறது; இப்பொழுது உள்நாட்டிலே என்ன அபாய நிலைமை வந்திருக்கிறது என்பதை விவாதிப்பதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையையும் எடுக்காதது கண்டிக்கக் கூடியது மட்டுமல்ல, அப்படிச் செய்யாது விட்டு, நாங்களும் ஆட்சி நடத்துகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய அரசை என்ன பெயர் சொல்லி அழைப்பது என்று தெரியவில்லை. ஏற்கனவே, பார்லிமென்டரி ஜனநாயகத்தைப் பற்றித் தெரிந்த தலைவர்கள் சில பதப் பிரயோகங்களை உபயோகித்து அதைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் அவற்றைச் சபையினுடைய யோசனைக்கு விட்டு விடுகிறேன்.

இப்பொழுது, கிட்டத்தட்ட 6 மாதத்திற்குப் பிறகுதான் கூடுகிறோம். நவம்பர் மாதம் 2-ந் தேதிக்குப் பிறகு அதுவரை கூடாமலிருந்தால் 6 மாதத்திற்கு மேல் சட்டமன்றத்தைக் கூட்டாமலிருந்தோம் என்ற காரணத்தினால் அரசியல் சட்ட அமைப்பு முறையை அமல்படுத்தாத காரணத்தினால், சட்டசபை கலைக்கப்படும், அமைச்சரவை கலைக்கப்படும் என்று அப்படிப்பட்ட கட்டத்தில்தான், இப்பொழுது சட்ட மன்றத்தை நீங்கள் கூட்டியிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, இவ்வளவு காலதாமதத்திற்குப் பிறகு கூட்டியுள்ளது என்பது—இந்த அவசர நிலைமைபற்றிக் கூட நான் சொல்ல வரவில்லை—அவசர நிலைமையையொட்டிச் சில பொருளாதாரத் திட்டங்களை அமல்படுத்த வேண்டுமென்ற ஒரு தாக்கீதை மத்திய அரசு கொடுத்திருப்பதை, நீங்கள் அமல் நடத்தத் தயாராயில்லை. அதற்குத் தயக்கம் காட்டுகிறீர்கள் என்று காட்டுகிறது.

பத்திரிகைகளைப் பார்த்தால் நமக்கே வியப்பாக இருக்கிறது. '7 ஆண்டுக்காலத்தில் எங்களுடைய சாதனை' என்று வருகிறது. 7 ஆண்டுக் கால சாதனையை அடுத்த தேர்தலில் வைத்துக்கொள்

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வோம். ஜூன் மாதம் 26-ந் தேதிக்குப் பிறகு ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு இந்த 20 அம்சத் திட்டங்களிலே என்ன செய் தீர்கள்? இந்த 20 அம்சத் திட்டங்கள் எல்லாம் புரட்சிகரமான திட்டங்களா? கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர், இந்தத் திட்டங்களை அமல் நடத்தியவுடனே சோஷலிசம் வந்து விடும் என்று நினைக்கிறார்களா என்ற ஐயப்பாடு உடனடியாக வந்துவிடும். அதற்கு அம்மையார் அவர்களே பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் புதிய திட்டங்கள் அல்ல. பல பழைய திட்டங்களிருக்கின்றன. புதிய திட்டங்கள் சில இருக்கலாம். ஆனால், பழைய திட்டங்களையெல்லாம் முனைப்பாக அமல் நடத்தவேண்டும்;

with firmness and determination. Those are the words she has used. Carry it out with firmness and determination. முனைப்போடும் உறுதியோடும் நாம் அமல் நடத்த வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கவேண்டும். இங்கு அமல் நடத்துவதில் ஒரு அனுபவத்தை நாம் பார்த்தோமே? ஏப்ரல் மாதத்திலே அறிவித்தது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ரெயில்வே பாஸ்கிடைக்கும், என்பது. 6 மாதத்திற்குப் பிறகு அதை அமல் நடத்தக்கூடிய நிலைமை வந்திருக்கிறது. இப்படிச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய உரிமைகளை 6 மாதத்திற்குப் பிறகுதான் அமல் நடத்தக் கூடிய முறை வரும் என்று சொன்னால். . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்படிச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அறிவித்ததை 6 மாதங்களுக்குப் பிறகு அமல் படுத்தியதற்காக நாங்கள் மிகவும் வருத்தப்படுகிறோம். அதற்காக, திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் அதைப்பொருட்படுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இனிமேல், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய குறைகள் உடனடியாக, அவசரமாகத் தீர்த்து வைக்கப்படும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: I am only developing the point how belated a particular action is.

கவர்ன்மெண்டினுடைய டென்டன்ஸியே—அறிவிப்பார்கள். அறிவித்ததற்கும் அமல் நடத்துவதற்கும் 6 மாத காலம் தேவைப்படுகிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கே இந்த நிலைமை என்று சொல்கிறேன். ஆகவேதான் இந்தக் குறிப்பிட்ட விஷயம் இருக்கிறதே, அந்த 20 அம்சத் திட்டம் இருக்கிறதே, அதை அறிவித்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 அக்டோபர் 28]

ததற்குப் பிறகு, அமல் நடத்துவதற்காக நாம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன என்ன என்பதைப்பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினேன்.

உண்மையிலே இந்த அரசு 20 அம்சத் திட்டம் என்று சொல்லி அவர்களே விவாதத்தைத் துவக்கியிருப்பார்களானால் நான் உண்மையிலேயே வரவேற்றிருப்பேன். பாராளுமன்றத்திலே அதைச் செய்தார்கள். 20 அம்சத் திட்டம் என்று போட்டு அதைச் செய்தார்கள். பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்ற ஆளுங்கட்சி, அதோடு சேர்ந்திருக்கிற அகில கட்சிகள் பார்லிமெண்டுக்கே போகவில்லை. பார்லிமெண்டுக்கே போகவில்லையென்று சொல்லக் கூடாது. பார்லிமெண்டுக்குப் போனார்கள். ஆனால், விவாதத்தில் பங்கெடுக்கவில்லை. இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சியோடு சேர்ந்திருக்கிற அகில இந்திய பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியும், அகில இந்திய முஸ்லிம் லீக் கட்சியும் அந்த அளவுக்கு இல்லாமல், விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். இங்கே அவர்கள் இவர்களை ஆதரிப்பதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால், எதிர்க்கட்சிகளாக இருப்பவர்கள் நிரந்தரமாக பாய்காட் செய்திருக்கிறார்கள்.

'Is permanent boycott part of a parliamentary democracy'.

உண்மையிலே எங்களைப் பொறுத்தவரையிலே, பேசிய முழு விவரங்களும் பத்திரிகையிலே வரவேண்டும். அதுவும் இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தை அமல் நடத்தவேண்டும், நாட்டுக்கு அபாயமிருக்கிறது என்பதை மனதிலே கொண்டிருப்பவர்களுடைய பிரசங்கங்கள் பத்திரிகையிலே வரவேண்டும். நாட்டையே காட்டிக் கொடுப்போம், நாட்டுக்கு அபாயமே இல்லையென்று சொல்லக் கூடியவர்களது பிரசங்கங்களை வேண்டுமென்றால் சென்சார் செய்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். நாட்டினுடைய ஒட்டு மொத்தமான நிலைமையை வைத்துப் பார்த்தால் அதைக்கூட செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் கண்டிப்பாக எங்களுக்கு வெறுப்பு உண்டு, எதிர்ப்பு உண்டு. உங்களுடைய சஞ்சிகையிலும் அதை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறோம், அது தவறு என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

பார்லிமெண்டுக்கே போகவில்லை. அடுத்த மாதம், நவம்பர் மாதம் நடக்கவிருக்கும் பார்லிமெண்ட் கூட்டத்திற்கும் போவார்களா இல்லையா என்று சொன்னால் உதவிகரமாக இருக்கும்.

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இவர்கள் சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் மிகப் பெரிய மாறுபாடு இருக்கிறது என்பதால்தான் இதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது.

பார்லிமெண்ட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் அங்கு பேசியவர்களின் பேச்சுக்கள் எல்லாம் ரெக்கார்ட் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, சபாநாயகர் ரெக்கார்ட் செய்கிறார். அப்படியே பத்திரிகைகளுக்கு விடுவதற்கு அவர்களுக்குத் தயக்கம் இருக்கலாம். அப்படிப் பத்திரிகைகளுக்கு விடுவதாலே அராஜகமான நிலைமை வரும் என்று நினைக்கலாம். சாதாரணமாக, அனார்க்கிஸம்—

Anarchism is also known as radico syndicalism.

இந்த அனார்க்கிஸம் பற்றி ஷேக்ஸ்பியர் சொன்னார். . . .

“ Mischief thou art afoot take what course thou wilt. ”

அது ஒரு அரசாங்கத்தினுடைய அமைப்பாக இருக்க முடியாது. அரசாங்கம் சில தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம். அதை எதிர்த்துச் சிலர் தீவிரமாகக் கிளர்ச்சிகள் செய்யலாம். ஆனால், அது நாம் போட்டிருக்கிற சட்ட வாய்ப்புக்குப்பட்டு நடக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கும். அது எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி. பத்திரிகை வெளியிடுவது அராஜகத்தைத் தூண்டிவிடக்கூடிய நிலையிலிருக்கும் என்று அவர் கருதியிருக்கலாம். நான் அதற்கொன்றும் வக்காலத்து வாங்கவில்லை. நான் யாருக்கும் வக்காலத்து வாங்கவேண்டியதில்லை. ஆனால், பார்லிமெண்டிலும் சட்டமன்றத்திலும் நடக்கக் கூடிய விவாதங்கள் கண்டிப்பாக மக்களுக்குத் தெரியவேண்டும்.

20 அம்சத் திட்டத்திற்குப் போவதற்கு முன்னாலே சென்சாரைப் பற்றி இந்த இடத்திலே சொல்லிவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். பத்திரிகைகளை சென்சார் பண்ணுகிறார்கள்.

There is dual power.

மத்திய சர்க்காரது சென்சார் அதிகாரி ஒருவர் இருக்கிறார். மாநில சர்க்காரது சென்சார் அதிகாரி ஒருவர் இருக்கிறார். மத்திய சர்க்கார் அதிகாரி வெளியிடலாம் என்று சொன்னபிறகு, இவர்கள் தடுத்துவிடுகிறார்கள். காலையிலேயே சொன்னேன்; தெரிந்தே சொல்கிறேன். மக்கள் குரல் பத்திரிகையிலே வந்த எந்தக் கட்டுரையையும் மத்தியிலே இருக்கக்கூடிய

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] 1975 அக்டோபர் 28

சென்சார் அதிகாரி சென்சார் பண்ணவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் மாநில சர்க்கார் என்ன செய்கிறது என்று சொன்னால், இந்த அவசர நிலையிலே தங்களுக்கு ஏதாவது கெடுதி ஏற்படும் விஷயங்களை விமர்சிக்கிறார்கள் என்ற நிலை வரும்போது தடுத்து விடுகிறார்கள்.

It is clearly a defamatory statement

டெபமேட்டரி ஸ்டேட்மெண்ட் வந்தது என்று சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்கலாம். டெபமேட்டரி ஸ்டேட்மெண்ட் என்று சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய பெரிய பாரம்பரியம் நம்முடைய தமிழக அரசுக்கு இருக்கிறது. அப்படிச் செய்யாமல் அரசியலை அரசியலில் தான் சந்திக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை இல்லை, என்னைப் பற்றி ஆளுங் கட்சிப் பத்திரிகையான முரசொலியில் வந்தது, என்னைப்பற்றிய விளக்கம் நம்முடைய முதலமைச்சர் கையினி ருந்தே வந்தது. அதைப் பார்த்துவிட்டு வக்கீல்கள் எல்லாம் அது ஒரு டெபமேட்டரி ஸ்டேட்மெண்ட் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் அதைப்பற்றிப் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்வதில்லை, நாங்கள் டச்சியாக அதையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. டெபமேட்டரி ஸ்டேட்மெண்ட் என்றால் பத்திரிகையைப் பறிமுதல் செய்வது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த அரசு அப்படிச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான போக்கு கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 20 அம்சத் திட்டம், நான் ரொம்ப விஷயங்களைச் சேகரித்து வைத்திருக்கிறேன். கூடியவரையிலும் என் மிலேட் செய்வதற்குத்தான் முயற்சிக்கிறேன், திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்களே பல விஷயங்களைச் சொல்லமுடியவில்லை. 6, 7 மாதங்களாகச் சேகரித்து வைத்திருக்கக்கூடிய விஷயங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அக்யூமலேஷன் ஆகியிருக்கிறது. இந்திரா காந்தியினுடைய திட்டத்தின் ஒரு அம்சம் நல்ல அம்சம் என்று நான் நினைக்கிறேன். கிராமத்திலே உள்ள மக்கள் குறிப்பாக விவசாயத்திலே ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிற மக்கள், நம்முடைய நாடு விவசாய நாடு. விவசாய நாட்டிலே இன்றைக்கும் இறக்குமதி செய்யக்கூடிய துர்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது. 5, 6 வருஷங்களுக்கு முன்னதாக நான் தொழிலாளர்களுடைய மாநாட்டிற்காக ஜெனிராவுக்குச் சென்றபோது பரோசுவா ஒரு தேன் அமெரிக்கா நாடு, அந்த நாட்டைச் சேர்ந்த வாலிபன்

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

என்னிடத்திலே சொன்னார், அவருக்கு ஸ்பாஸிஷ்தான் தெரியும், ஆங்கிலத்திலே என்னிடத்திலே சொன்னார்.

“Your country agricultural country. Sun twelve months a year. You borrow food. No shame, no shame?”

என்று சொன்னார். ரொம்ப எனக்கு வருத்தமாக இருந்தது. இப்பேர்ப்பட்ட நாடு நம்முடைய நாடு, 12 மாதம் சூரியன் நமக்கு கிடைக்கிறது, அவர்களுக்கு 12 மாதமும் சூரியன் கிடைப்பது கிடையாது. உக்ரேன் அதிகமாக உற்பத்திசெய்கிறது, நம்மிடத்திலே அதிகமாக உற்பத்திசெய்யக்கூடிய ஹரியானா, பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களை வைத்துக்கொண்டு இறக்குமதி செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்றால் என்ன நிலைமை என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். தமிழ்நாடு தன்னிறைவு பெற்றிருக்கக்கூடிய மாநிலம். இந்த மாநிலத்திலே இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய மக்களை உற்சாகப்படுத்தியிருக்கவேண்டும் இந்த அரசு. அதைத்தான் விரிந்த அளவில் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால் நாம் லேண்ட் ரிபாரம்ஸ் என்று சொல்கிறோம், அந்தத் திட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய முதல் அம்சம் லேண்ட் ரிபாரம்ஸ்.

நிலத்திலே வேலைசெய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு நிலத்திலே குத்தகை செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய திட்டத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அதிலே. சில மாநிலங்களிலே செய்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே செய்திருக்கிறோம் என்றால் 25 வருஷமாக ஒன்றுமே செய்யாமலா இருந்திருப்பார்கள், கொஞ்சம் செய்திருப்பார்கள், அப்படிச் செய்யாமல் விட்டதைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும், செய்தவற்றில் இருக்கக்கூடிய தவறுகளை நிவர்த்திசெய்வதற்கும், இருக்கக்கூடிய லாபஹோல்ஸ் அகற்றப்படவும் தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தங்களைப் பொறுத்தவரையில் நாம் கோளாவைத்தான் மாடலாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

From 1970 landlordism has been abolished.

அங்கே குத்தகை விவசாயிகள் கிடையாது. யாருக்கு நிலம் இருக்கிறதோ அவன்தான் உழுது பயிரிட வேண்டும், நிலத்தை ஒருவர் வைத்துக் கொண்டு மற்றொருவர் அந்த நிலத்தை உழுது பயிரிட்டு உழக்கூடிய நிலைமையை ஒழித்துவிட்டார்கள் அங்கே. அதற்குள்ளே குறைகள் இருக்கலாம், நான் அதற்குள் போக விரும்பவில்லை. அந்த கன்சப்ஷனை, கருத்தோட்டத்தைதான் நான் சொல்கிறேன். நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே நில உச்சவரம்புச் சட்டம் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே வந்தது. அதற்குப் பிறகு நில

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 அக்டோபர் 28]

உச்ச வரம்புச் சட்டம் வந்தது. அதற்குப் பிறகு மத்திய சர்க்கார் லேன்ட் ரிபார்ம்ஸ் பேனல் ஒன்று போட்டார்கள்.

Land Reform Panel which was set up by the Government of India in which one of our top leaders Zian Ahmed is also a member—

அவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்றால் சில கைட் லைன்ஸ் கொடுத்தார்கள். அந்த கைட் லைன்ஸுக்குப் புறம்பாக இருக்கிறது நம்முடைய சட்டம். 1974 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம், பல நில சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் கோர்ட்டிலே போட்டு செல்லாது என்று சொல்கிறார்கள். அதற்குச் சட்டப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்ற முறையிலே

“Most of these legislations were including in the Ninth Schedule to the Constitution.”

என்று கொண்டுவரப்பட்டது. அப்படியானால், இனிமேல் அதன் மீது கேள்வி கேட்கவே முடியாது. ஆனால் தமிழ்நாடு சட்டம் மட்டும் 91வது ஷெட்யூலில் சேர்க்கப்படவில்லை. அதையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. செழியன் அவர்கள் பேசினார்கள் அங்கே. ஆனால் அந்தச் சட்டம் அவர்கள் கொடுத்த கைட் லைன்ஸ் பிரகாரம் இல்லை என்பதால் சேர்க்கப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

Definition of ‘family’—family is husband, wife and three minor children.

பேமிலி என்றால் எவ்வளவு என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் கொண்டு வந்த சட்டத்திலே பேமிலி என்றும் தனியார் என்றும் மைனர் சில்ட்ரன் என்றும் பாதுகாடு. . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தவறான தகவலைச் சொல்கிறார்கள். மைனர்கள் இருந்தால் பார்டிஷன் செய்தால் அவர்களுக்குத் தனி உரிமை உண்டு என்று சட்டம் இருக்கிறது. கேரளத்திலும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. ஆனால் கேரளச் சட்டம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது, நம்முடைய சட்டம் சேர்க்கப்படாமல் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மறுத்துச் சொன்னால் நல்லது தான். இதே பிரச்சனையை மத்திய அமைச்சர் ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் அங்கே சென்ற

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. செ. மாதவன்]

போது கைட் லைன்ஸ் பிரகாரம் இல்லை, உங்கள் சட்டத்தைத் திருத்தங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். திருத்தினால் அடியைப் பிடிபா பாரத பட்டா என்ற நிலைமை வரும் என்று இவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதைத் திருத்தினால் சேர்த்துவிடலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: திருத்துங்கள் என்று சொன்னதுதான் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. ஆனால் திருத்தம் லேயே கேரளச் சட்டத்திற்கு அனுமதியளித்திருக்கிறீர்கள், பாரபட்சம் ஆக இருக்கிறது என்று சொன்னது பத்திரிகையிலே வரவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: கேரள அளவிற்காவது செய்யுங்க ளேன், நான் சொல்வது அதுதான். இருக்கிற விவகாரம் என்ன வென்றால் குறை இருக்கிறது என்று மத்திய சர்க்கார் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. ஊனங்கள் இருக்கின்றன என்று சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. ஆனால் கேரளாவுக்குச் சேர்த்திருக்கிறீர்கள், எங்களுக்கு மாட்டேன் என்று சொல்கிறீர்கள் என்று கேட்கிறீர்கள். இது வாதத்திற்கு நன்றாக இருக்குமே தவிர மக்களுக்குப் பிரயோஜனம் இல்லை. கோர்ட்டிற்குப் போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலேயும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன என்ன செய்யவேண்டும் என்பதிலே தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு 2, 3 காரியங்கள் செய்தோம். நான் செய்ததை மறுப்பவனும் அல்ல. விவரம் தெரியாமல் பேசுபவனும் அல்ல. குறைந்த பட்ச சம்பளச் சட்டத்தின்படி விவசாயிகளுக்குச் சம்பளம் நிச்சயம் பண்ண வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இங்கே குறைந்த பட்சச் சம்பளச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு 3 ரூபாய், ஒன்றே முக்கால் ரூபாய் ஆணுக்கு 3 ரூபாய் பெண்ணுக்கு ஒன்றே முக்கால் ரூபாய் என்று இருக்கிறது. ஆனால், பல இடங்களிலே அதற்கு மேல் வாங்குகிறார்கள். கீழ்த் தஞ்சையிலே மட்டும் 6 ரூபாய். 4 ரூபாய் என்று சில விசேஷ கமிட்டிகளைப் போட்டுச் செய்திருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இங்கே இல்லை. தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்கள் மாநாடு நடந்தது, அதிலே ஆகஸ்டு 15-க்குள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பூராவிற்கும் சம்ப

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] 1975 அக்டோபர் 28]

ளத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. இந்திராவின் கட்டளை சம்பளம் அவர்களுக்கு உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்பது தான். பல இடங்களிலே உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

கேரளாவிலே $4\frac{1}{2}$ ரூபாயாக இருந்தது 8 ரூபாய் என்றும் $6\frac{1}{2}$ ரூபாய் என்றும் இதற்குப் பிறகு வந்திருக்கிறது.

அரியானாவிலே இதற்குப் பிறகு 6 ரூபாய் என்று வந்திருக்கிறது.

பஞ்சாபிலே இதற்குப் பிறகு 6.70 என்றும் 7.70 என்றும் வந்திருக்கிறது.

நாகாலாந்திலே இதற்குப் பிறகு 8 ரூபாய் என்றும் 10 ரூபாய் என்றும் வந்திருக்கிறது.

குஜராத்திலே இதை நாங்கள் 72-ல் 3 ரூபாய் என்று பிக்ஸ் பண்ணிவிட்டோம், உயர்த்தப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

கர்நாடகத்திலே ஏற்கனவே இருந்ததில் 30 சதவீதம் உயர்த்தப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், அவ்வளவு ஜாஸ்தியாக இல்லை, இருந்தாலும் உடனடியாகக் கூட்டுகிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள். நீங்கள் என்றால் உங்களைச் சொல்லவில்லை, நம்முடைய அரசு என்ன செய்தது? குறைந்த பட்சச் சம்பளச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒரு கமிட்டி. அது ஊர் ஊராகச் சுற்றி எப்போது வருவது, என்னைக்கு உயர்த்திக் கொடுப்பது? அதற்குள் விவசாயி அறுவடை முடித்துவிட்டு வீட்டுக்குப் போய்விடுவான், என்ன பிரயோசனம்? இன்றைக்கு கேரளா செய்த மாதிரியாவது கர்நாடகா செய்த மாதிரியாவது உடனடியாக விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு

(நண்பகல் 12.00)

என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும். கிழத்தஞ்சையிலே இருக்கும் அளவிற்கு எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும். கிழத்தட்டிலே இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு மேம்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியவில்லை என்றால் அந்த நிலத்தை எடுப்போம். சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இருக்கிறது.

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

If there is any unit which is not able to pay minimum wages, better it is closed. நாம் ஜனங்களுக்கு ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் என்று சம்பளம் வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை. அவர்களே பரவாயில்லை என்று நினைக்கும் அளவிற்குக் கீழ்த்தட்டிலே உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏழு அம்சத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், it is big shake up.

இன்னொன்றையும் 7 அம்சத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். உடனடியாகப் பதிய வைக்க வேண்டும். இன்றைக்கு குத்தகை விவசாயிகளுக்குப் பதியாமல் இருக்கிறது. பதித்த பிறகும் வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தந்திகள் வருகின்றன.

சமீபத்தில் ஒரு விஷயத்தைப் பார்த்தோம். எங்கெங்கு புறம்போக்கு நிலங்கள் சர்க்காருக்கு இருக்கின்றனவோ அந்த நிலங்களைப் பெரிய ஆட்கள் பட்டா போட்டுக் கொள்கிறார்கள். பட்டா போட்ட நிலங்களைத் திரும்பவும் கிராம விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுங்கள் என்ற கருத்து பிறப்பிக்கப்படுகிறது. எத்தனை பெரிய ஆட்கள் பட்டா போட்டிருந்த நிலத்தை எடுத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம்? எத்தனை பேரிடத்திலிருந்து எடுத்திருக்கிறோம்? என்று சொல்லுங்கள்.

கொடைக்கானலில் ஒரு பெரிய புள்ளி. அவரிடம் ஏற்கனவே 200 ஏக்கர் இருக்கிறது. இன்னும் 100 ஏக்கரை எடுத்து விவசாயிகளை வெளியேற்றுகிறார்கள். பெரிய தந்தி வந்திருக்கிறது. பிறகு அமைச்சர் மாதவன் அவர்களிடத்திலும், முதலமைச்சரவர்களிடத்திலும் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். இதற்குப் பிறகும் கூட நீங்கள் இந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு என் தயக்கம் காட்டுகிறீர்கள். தயக்கம் காட்டுகிறீர்கள் என்று சொல்வதைவிட வேறு முறையிலே சொல்லப் போனால், இந்த நேரத்திலே ஏதாவது அடிப்படை மாறுதல்களைத் தருவோமேயானால் அது இந்திராவுக்குப் பெருமை, மத்திய சர்க்காருக்குப் பெருமை என்ற அலர்ஜி இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். இல்லை என்று சொல்லட்டும். இல்லாது போனால் விளம்பரத்திலே இந்தச் சர்க்காரை மிஞ்சியவர்கள் யாராவது உண்டா? நான் கேட்கிறேன்

[1975 அக்டோபர் 28]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து தினசரி விளம்பரங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன, அது கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்களுக்கும் வருகிறதா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் சொல்லும் பாயின்டை விட்டு விடுகிறார்கள்.

He is also a lawyer, I am developing a point.

விளம்பரத்திலே சிறப்பாக இருக்கும் இந்த அரசு, 20 அம்சத் திட்டத்தைத் தமிழிலே மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டார்களா? இன்றைக்காவது வெளியிடுவார்களா? இன்று வரையில் அப்படி வெளியிடவில்லை. இது எதைக் காட்டுகிறது? விவசாயிகளா, “பாருங்கள், இதோ ஏழு அம்சத் திட்டம்” என்று 7 விதமான படங்களைப் போட்டு இருப்பார்களே, கைத்தறி நெசவாளர்களா, “இதோ பாருங்கள், இந்தந்த விஷயங்களை நாங்கள் செய்திருக்கிறோம் அல்லது செய்யவில்லை” என்று செய்வார்களே, இப்படி ஏன் செய்யவில்லை?

There is an attitude. There is an attitude of emergency. If there is an attitude of emergency I can understand. There is an attitude of economic programme which is something which Tamil Nadu people cannot forgive.

என்ற ஒரேயொரு அம்சம்தான் இந்த சென்ஷூர் மோஷனில் இருக்கும் முக்கிய அம்சம். இந்தக் காரியத்தை நீங்கள் செய்யத் தயாராக இல்லை. தயாராக இல்லை என்று சொல்லும்பொழுது அரசியல் கட்சி என்ற முறையில் எப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது என்னுடைய கடமை அல்ல, ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் எப்படிச் செயல்படுகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தவரையில். ஆனால் இந்தியா பூரானிலும் ஒரு நிலை ஏற்பட்டு இந்திய மக்களுக்காக இப்படிப் பொருளாதாரத் திட்டம் வந்திருக்கிறதாமே, இந்தத் திட்டத்திலே நமக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமாமே என்ற நிலை இருக்கும் நேரத்திலே அதை நீங்கள் செய்யத் தவறியிருக்கிறீர்கள்.

இன்னொரு இடத்தில்,

Government will take a series of steps to stimulate production and step up production and streamline distribution of essential commodities.

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இது ஒரு முக்கியமான விஷயம். ஏற்கனவே சொன்னேன், நாம் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை முனைப்போடு செய்ய வேண்டும். ஆனால் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் முனைப்போடு செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கம் வரவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எப்படி உங்கள் திட்டம் இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன். சர்க்கரையை எடுத்துக்கொண்டால் 17 ஆலைகள். அரசாங்கம் சொல்கிறது, 1974-75-ல் ஒன்றே முக்கால் இலட்சம் ஏக்கரில் கரும்புச் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று. 1975-76-ல் 1.55,000 ஏக்கர்களில் சாகுபடி செய்யப்படுமென்று சொல்லியாகிவிட்டது. ஆனால் நிலைமை என்ன? 50,000 ஏக்கர்களில் சாகுபடி செய்யவில்லை. இதிலிருந்து social problems எப்படியிருக்கிறது என்பதைப் பாருங்கள். போன வருஷத்தைவிட சர்க்கரை உற்பத்தியானது அதைவிட அதிக உற்பத்தியாக வேண்டுமென்பது அர்த்தம். ஆனால் நிலைமை என்னவென்றால் இன்றைக்கு அவர்கள் உற்பத்தி செய்த அந்தக் கரும்பு குறைந்துவிட்டது. அந்தக் கரும்பு குறைந்தது மட்டுமல்லாமல் எட்டு மாதங்கள் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் இரண்டு மாதங்கள்தான் வேலை செய்ய முடிகிறது. இப்படி சோஷியல் ப்ராப்ளம் எவ்வளவோ இருக்கிறது. அகில இந்திய ரீதியிலே வேஜ் போர்டு seasonal workers, skilled 50 per cent semi-skilled 25 per cent and unskilled workers 15 per cent என்று வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

கரும்பு விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் வெறும் சர்க்கரை மட்டுமல்ல, கரும்பு உற்பத்தியையும் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கத்தின் கண்ணோட்டம் என்ன? கரும்பின் விலையைப் பொறுத்தவரையில் மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பவர்கள் அதற்கு 30 ரூபாய், 40 ரூபாய் அதிகம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே அம்மாதிரி இல்லை. நான் விரைங்கோயெல்லாம் வைத்திருக்கிறேன். கரும்புக்கு 100 ரூபாய்தான் ஜாஸ்தி என்று நாம் தயங்கித் தயங்கிக் கொடுக்கிறோம். இப்பொழுது அரசாங்கம் மூன்று தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். அதை எதிர்க்க முடியாது.

அரசாங்கத்தின் கொள்கையை, அவர்கள் ஏதாவது செய்தால் அதை எதிர்த்தால் எப்படியிருக்கும் என்பதற்கு ஒரு உதாரணம்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 அக்டோபர் 28]

சொல்கிறேன். கண்ணொளி வழங்கும் திட்டம் இருக்கிறது, அதை எதிர்க்கலாமா? அதை எப்படி எதிர்ப்பது? ஒரு சமயம் லெனினைக் கேட்டார்களாம், டெனன்சி ரிபோர்ட்ஸ் செய்திருக்கிறார்களே, அதைப்பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன என்று கேட்ட பொழுது

I am not opposed to reforms, But I am opposed to reforms என்று சொன்னார். அந்த ரிபார்மிசம் மூலம் எல்லாம் வந்து விட்டது என்ற கருத்தோட்டத்தை உண்டாக்கக் கூடாது என்று சொன்னார். எதிர்க்கிறோம் என்று அர்த்தம் இல்லை, எதிர்ப்பதற்கு இப்படிப்பட்ட தன்மை இருக்கிறது. இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளையே மூடுவது என்று சொல்லும் நேரத்தில் மூன்று புதிய தொழிற்சாலைகளைக் கட்டுகிறோம். அதை எதிர்க்க முடியுமா? இருக்கின்ற தொழிற்சாலை மூடப்படுகிறது, 16,000 தொழிலாளர்கள் தெருவிலே நிற்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அதே முறையில் புதிய தொழிற்சாலைகளைக் கட்டுகிறோம் என்றால் சர்க்காரிலே, அரசாங்கம் பெரிய தவறு செய்திருக்கிறது என்றால் விவசாயிகளை மறந்தது. தொழிலாளர்களை மறந்தது, அந்தத் தொழில்களை மறந்தது என்பதை இந்த இடத்தில் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதேபோல பல தொழிற்சாலைகளைச் சொல்ல முடியும். அது பற்றித் தனிப்பட்ட முறையிலே அமைச்சரிடத்திலே பேசுதல் I am not for scoring a point. தயாராக இருக்கிறேன். அம்மாதிரி நினைத்து பாயிண்ட் ஸ்கோர் பண்ணக் கூறவில்லை. இன்டஸ்ட்ரிஸைப் பொறுத்தவரையில் இன்டஸ்ட்ரியல் ஸ்டாக்ஸேஷனை எடுத்துப் பார்த்தால். . .

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சர்க்கரையைப் பற்றி நீண்ட விவாதம் நடத்தியிருக்கிறோம். அவர்களே எடுத்துக் காட்டியதைப்போல மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை கரும்பின் விலையை நிர்ணயிப்பதிலே இரட்டைக் கொள்கையாக இருக்கிறது. சர்க்கரை விலையை நிர்ணயிப்பதிலும் இரட்டைக் கொள்கை. இதன் காரணமாக வட மாநிலங்கள் அனுபவிக்க வேண்டும், நம் முடைய மாநிலம் பாதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை கே. டி. கே.

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. செ. மாதவன்]

தங்கமணி அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்களா, அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டார்களா? இதன் விளைவாகத்தான் நாம் ஆபத்தில் மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: கரும்பைப் பொறுத்தவரையில் ஒரே கொள்கை, சர்க்கரையைப் பொறுத்தவரையில் லேனி இருக்கிறது, நான்-லேனி இருக்கிறது, அதை நாங்கள் வன்மையாக எதிர்க்கிறோம். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலும் எதிர்க்கிறோம். டபிள் மார்க்கெட் வைப்பது ஆபத்து. கரும்பு...

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: கரும்பைப் பொறுத்தவரையில் இரட்டை விலை, 85 என்று சட்டப்படி உத்தரவு. ஆனால் அந்தச் சட்டத்தை மீறி முதலாளிகள் கொள்ளையடிப்பதற்கு அதிகாரம் கொடுத்துவிட்டு அந்தப் பணத்திலே மாநில அரசுகள் பங்கு வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது இரட்டைக் கொள்கை அல்லவா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: உங்கள் இன்டர்பிரடேஷனை எப்படி வேண்டுமானாலும் நீங்கள் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

What I say is the barest minimum has been fixed.

இப்பொழுது ஏன் தயக்கம்? ஏன் தயக்கம் என்று சொல்ல வேண்டுமானால் அது அரசியலுக்குள்ளே போக வேண்டி வரும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஐந்து நிமிடத்தில் முடித்துவிடுங்கள். 11-37-க்கு ஆரம்பித்தீர்கள், இப்பொழுது 12-10 ஆகப்போகிறது. சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

THIRU K. T. K. TANGAMANI: I will finish exactly at 12.30 p.m.

MR. DEPUTY SPEAKER: It is too late. Finish it by 12.20.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் ஆரம்பிக்கிறபோது—

My name was given as second speaker. Suddenly I was told that I should speak only after the second speaker.

இந்த மாதிரிப் பண்ணுவது ரொம்பச் சரியல்ல.

[1975 அக்டோபர் 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 11-37-க்கு ஆரம்பித் தீர்கள். 12-20-க்கு முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பேச்சின் தொடர்ச்சி போய்விடும். அரசினர்தான் நடுவில் தலையிடுகிறார்கள் என்றால் ஸ்பீக்கரும் தலையிட்டால் என்ன பண்ணுவது?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் 'ஃபுல் ஸ்டாப்' புக்கு வரும்போதுதான் தலையிட்டேன். 'கமா'வில் தலையிடவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அடுத்தது 'பிரைஸ் பாலிசி'. 'பிரைஸ் பாலிசி'யில் பல விஷயங்கள் 'ஆல் இந்தியா பாலிசி'யைப் பொறுத்தது. ஆனால் இங்கு, அரிசி விலை சம்பந்தமாகவும், உணவுப் பொருள் சம்பந்தமாகவும் அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன? உங்கள் பாலிசி என்ன? ப்ரொக்யூர்மென்டிஸ் I do not support the Central Government

அவர்கள் ப்ரொக்யூர்மென்ட் டார்கெட்டைக் குறைத்து விட்டார்கள். அவர்கள் குறைத்து விட்டார்கள் என்று நம் முடைய மாதவன் அவர்களும் குறைத்து விட்டார்கள். இரண்டு லட்சத்தை ஒன்றரை லட்சமாகக் குறைத்து விட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மூன்று லட்சம் இரண்டு லட்சமாகக் குறைக்கப்பட்டது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஏதோ குறைத்து விட்டார்கள். எங்கே குறைக்கச் சான்ஸ் கிடைக்கிறதோ அங்கே குறைத்து விடுகிறீர்கள்— Where will be the end?

அவர்கள் செய்கிற தவறை எல்லாம் 'காப்பி' பண்ணுகிறீர்கள். அவர்கள் செய்கின்ற நல்லதை விட்டு விடுகிறீர்கள்.

உணவுப் ப்ரொக்யூர்மென்டைப் பொறுத்தவரை தைரியமாக அரசே நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்கு ஃபுல் சப்போர்ட் தருகிறோம்.—

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

All the marketable surpluses must be taken over by the Government.

எடுங்கள். நம்முடைய ஜனங்களுக்குக் குறைந்த, விலையில் கொடுங்கள். ஒரு அட்ஜர்ன்மென்ட் மோஷன் கூடக் கொடுத்தேன். மதுரையில் அரிசி விலை நிரந்தரமாக 5 ரூபாய்க்குக் குறைய மாட்டேன் என்கிறது. அரிசியை விநிபோகம் பண்ணும் இடங்களும் ஒரே ரோடில் இருக்கின்றன. எல்லாம் இராமநாதபுரம் ரோட்டில் இருக்கின்றன. இராமநாதபுரம் ரோட்டில்தான் மனிதன் சாகிறான். இராமநாதபுரம் ரோட்டில் ரைஸ் க்யூவில் நானேக்கு இந்த மாதிரிச் சம்பவம் ஏற்படாது என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும். இன்றைக்கு ப்ரொக்யூர் பண்ணுவது என்பதில்—

You must procure all the marketable surpluses

எந்த ஒரு ஜில்லாவுக்குமிடையே பாகுபாடு இல்லையென்ற நிலை ஏற்பட வேண்டும்.

Proven underground resources must be immediately harnessed and further surveys taken up for irrigation and for the provision of drinking water, especially in drought prone areas.

என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இங்கே நமக்குத் தெரிகிறது. தண்ணீர் வேண்டுமென்று சொன்னால் இங்கே நிரூற்றுங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன சமீபத்தில் தஞ்சை அம்மாப்பேட்டையில் ஒரு 'போர்' போட்டார்கள். அங்கு 'ஆர்டிஷன் வெல்' வந்து விட்டது. அந்த பெஷ்டில் ஆர்டிஷன் வெல்கள் மேலும் இருக்கலாம். அதை எக்ஸ்ப்ளோர் பண்ண என்ன உதவிகள் செய்திருக்கிறீர்கள்? மாநில சர்க்கார் செய்யக்கூடிய உதவிகளைச் செய்யுங்கள். மாநில சர்க்காரால் முடியவில்லை என்றால் மத்திய சர்க்கார் உதவி தேவை என்று ஸ்பெசிபிக்காகச் சொல்லுங்கள். சண்டை போடுவோம்.

கீழ்க்கு இராமநாதபுரத்தில் 57 சிறு சிறு கிணறுகள் பாண்டியன் கிணறுகள்' இருக்கின்றன. அவற்றிலே நல்ல தண்ணீர் இருக்கிறது. நான்கு கிணறுகள் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை நிறைவேற்றும்போது எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு ஆழப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இருக்கின்ற 57 கிணறுகளையும் ஆழப் படுத்த உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.—

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 அக்டோபர் 28]

Why don't you energise all these things?

வாட்டர் போர்டு உடனே நடவடிக்கை எடுக்கட்டும். அந்த மாதிரி தண்ணீர் எல்லோருக்கும் கிடைக்கட்டும். அந்த மாதிரி முறையில் போனால் எடுத்த காரியத்தை உடனே செய்கிற ஆட்சி இருக்குமென்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஹாண்ட்லும் இண்டஸ்ட்ரியைப் பொறுத்தவரை சட்டம் வந்திருக்கிறது. பரவாயில்லை. அந்தச் சட்டம் நிறைவேறுகிறதா என்பது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். நாம் கொடுத்திருக்கும் பாதுகாப்பு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, நம்முடைய எஜுகேஷன் டிப்பார்ட்மென்டைப் பற்றிச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். நான் சொல்லுகிறேன் என்று எஜுகேஷன் மினிஸ்டர் வருத்தப்படக் கூடாது.—

Is there any basic change in education?

பத்துப் பதினைந்து வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. நான் ரொம்ப வேதனைப்பட்டுச் சொல்லுகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தது. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கிராமத்திற்கு ஒரு பள்ளி, புதிய உயர் நிலைப் பள்ளிகள், பத்தாவது வரை இலவசப் படிப்பு என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்போது என்ன நிலை? பத்தாவது என்பதற்கு பதிலாக 13 வது வரை இலவசக் கல்வி என்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைதான் இருக்கிறதே தவிர, 'பேசிக்' நிலையை மாற்ற என்ன செய்தீர்கள்.

ஒரு காரியம் செய்தீர்கள். அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். பாடப் புத்தகங்களைப் பூராவும் அரசாங்கம் வெளியிடுவது நல்ல அம்சம். அதை எந்த இடத்திலும் பாராட்டத் தயார். இந்திரா காந்தியிடம் 'நாங்கள் இதை ஏற்கனவே செய்து விட்டோம்' என்று சொல்லலாம். 'செய்து விட்டோம்' என்று சொன்னால் போதாது. அதைக் குறைந்த நிலையில் கொடுக்க வேண்டும். 'புக் பாங்க்' வைக்க வேண்டும். அந்த மாதிரிக் காரியங்கள் செய்ய வேண்டும்.

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

நேற்று கல்வியமைச்சர் சொல்லுகிறபோது 12,000 பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கிடையாது, 58 பயிற்சிப் பள்ளிகளை போன வருஷம் மூடிவிட்டோம்; இந்த வருஷத்தில் அதிலே பாதிபை மூடினோம் என்றார்கள். இதுதான் 'எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆப்பர்சுனிடிஸ்' கொடுப்பதா? அந்த அம்மையார் என்ன சொன்னார்கள்?—

Employment opportunities must be given to Scheduled Castes and Backward Classes.

மேற்கொண்டு, இது வந்ததற்குப் பிறகு இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்தோம் என்று செய்திருக்க வேண்டாமா? 29 பயிற்சிப் பள்ளிகளை மூடினோம். 12,000 ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய முறைதான் இருக்கிறது. கல்வியில் பணத்தைக் கொட்டுகிறோம். எந்த அளவுக்கு அது சேருகிறது? அரசாங்கம் கொஞ்சம் உன்னிப்பாக கவனிக்க வேண்டும். 140 கோடியில் 10 கோடி ரூபாய்க்கு ரி-அப்ரோப்பியேஷன் வருகிறது.— There is something basically wrong.

சப்ளிமென்டரி டிமாண்டில் எஜுகேஷனுக்கு 80 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. சேர்லிசுக்கு கூட ஆபிரம் ரூபாய் போடலாம். கல்வி இலாகா இருக்கிறதே. . . . அது சரி இல்லை. அந்த இலாகாவை ரொம்பத் தூய்மைப்படுத்த வேண்டும். சில சமயங்களில் முதலமைச்சர் அவர்கள் தங்கமணி போன்றவர்கள் ஆலோசனை கூறினால் ஏற்றுக்கொள்வேன் என்று சொல்லுவார்கள். நான் ஒன்று சொல்கிறேன், அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அளவு 14 வயதுப் பிள்ளைகள் எல்லோருக்கும் கட்டாய இலவசக் கல்வி கொடுக்க 1975 முடிவதற்குள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

It is not compulsory primary education

கட்டாய இலவசக் கல்வி—கண்டிப்பாகப் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைத்தாக வேண்டும்; 8வது வகுப்பு வரை படிக்கவைத்தாக வேண்டும் என்ற நிலைமை உருவாக வேண்டும். இப்போது 5வது வரை 50 சதவிகிதத்தினர் படிக்கிறார்கள்; 5வது வரை படிக்கிறார்கள் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. ஆண்கள், பெண்கள்,

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 அக்டோபர் 28]

தமிழ்நாட்டில் பிறந்தவர்கள் எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி மட்டுமல்ல, கட்டாயக் கல்வி என்ற அந்த அம்சத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும்.

கல்வி என்று வரக்கூடிய காலத்தில் கிராமத்திலிருந்து வரக்கூடிய மாணவர்கள் தங்கக்கூடிய இடம் நல்ல இடமாக இருக்க வேண்டும். ஹரிஜன் அண்டு பாக்வார்டு கிளாசஸ் ஹாஸ்டல்களைப் பார்த்தேன். அதை ஹாஸ்டல் என்ற பெயரில் சொல்ல வேண்டாம். பழைய காலத்தில் சத்திரங்கள் கூட நன்றாக இருந்தன. இந்த மாதிரி இருக்கின்ற அரிஜன், பாக்வார்டு கிளாசஸ் ஹாஸ்டல்களைத் தரைமட்டமாக்க வேண்டும். அந்த மாணவர்களுக்கு, அரிசன் அண்டு பாக்வார்டு கிளாசஸ் மாணவர்களுக்கு, உயர்ந்த பள்ளியில் படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு, பிள்ளைகளுக்கு எந்த அளவுக்கு வசதியுடன் ஹாஸ்டல்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்த அளவுக்கு வசதியுடன் ஷெல்ட்யூல்டு கிளாசஸ் அண்டு பாக்வார்டு கிளாசஸ் மாணவர்களுடைய ஹாஸ்டல்களும் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையில் சிந்திக்க வேண்டும்.

நான் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் சொல்லி முடிந்துக் கொள்கிறேன். அது தொழிலாளர்கள் பற்றிய விஷயம். தொழிலாளர்கள் பற்றிச் சொல்லும்போது நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்று கேட்பார்கள். நீங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கிறீர்களே, அவர்கள் போனஸ் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டார்களே என்று கேட்பார்கள். அதுபற்றி ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறோம். அதை வாசிக்கிறேன். 'இது ஜனநாயகத்திற்கு கிடைத்த அடி, ஏகபோக முதலாளத்திற்கு கிடைத்த பரிசு, வலதுசாரி பிற்போக்குக்குக் கிடைத்த போனஸ்'. வலதுசாரி பிற்போக்கை முறியடிக்கவேண்டும் என்பதற்காக வந்தது இந்த அவசர நிலை. ஏகபோக முதலாளிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இந்த இரண்டு பேர்களுக்கும் வெளியில் உள்ள ஷி.ஜி.ஏ. யுடன் லேசான உறவாம். எந்த அளவிற்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்கு எதிர்க்கப்படுகிறது. நான் சொல்கிறேன். பத்திரிகையில் வரவில்லை. தமிழ்நாட்டில் இரண்டு இலட்சம் தொழிலாளர்கள் 24-ம் தேதி ஒரு நாள் வேலைநிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். மதுரையில் 25,000 தொழிலாளர்கள், கோவையில்

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

60,000 தொழிலாளர்கள். அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். சென்னையிலும் தங்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தார்கள். நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை என்று எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப் பட்டது.

ஒரு தடவை கேட்டார்கள் இந்திரா காந்தி அவர்களிடம், நீங்கள் கம்யூனிஸ்ட்கள் சொல்கிறபடி நடக்கிறீர்கள் என்று சொல்கிறார்களே என்று. அப்போது அவர்கள் சொன்னார்கள். 1972-ல் பாரிஸில் பத்திரிகைகளுக்கு பேட்டி கொடுத்தார்கள். தின மணி 29-9-1972. மதுரை எடிஷன். பக்கம் 4. “உள்நாட்டில் நமது முக்கிய எதிரிகளாக இருப்பவர்கள் தனியார் நல வாதிகள். பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள், தொழிலதிபர்கள், வர்த்தகர்கள். அவர்களுக்கு இந்திய மக்களின் நலன்கள் இரண்டாம் பட்ச மானதே. நான் கம்யூனிஸ்ட் அல்ல. ஆனால் கம்யூனிஸ்ட்கள் கூறும் கருத்துக்களுக்கு நான் செவிசாய்க்கக் கூடாது என்று எதிர்பார்ப்பதும் அவர்களை ஒழித்துவிட முடியும் என்று நினைப்பதும் பரிகரிக்கத்தக்கதாகும். நல்வாழ்வு காண்பதற்கு சலபமான வழி கம்யூனிஸமே என்று மிகவும் ஏழைகளான மக்கள் நினைக்கக்கூடும். ஆனால் என் கருத்து அதுவல்ல”, என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரி கருத்து பிரதமர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. கட்சி என்று வரும்போது ஒரு நிலை எடுக்கப்படுகிறது.

அப்ரென்டிஸ் ஆக்ட், அதை கொஞ்சம் விரிவுபடுத்துங்கள். தமிழ் நாட்டில் நல்ல காரியம் ஒன்றைச் செய்தார்கள். அப்ரென்டிஸ் டிச்சேர்ஸ். அது இப்போது இருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. இருந்த ஒரு நல்ல காரியமும் போய் விட்டது. அப்ரென்டிஸ் டிச்சேர்ஸ் போடுங்கள். இன்று 12,000 பேர்களுக்கு வேலை இல்லை. அவர்களுக்கு மாதம் ரூ. 100 கொடுங்கள். அதேபோல் புதிதாக மேலும் மேலும் ட்ரெயினிங் ஆகும் டிச்சேர்ஸை கொண்டு வந்து ரூ. 100 மாதம் கொடுங்கள். அப்போது மத்திய அரசாங்கத்தைப் பார்த்துச் சொல்லலாம், அப்ரென்டிஸ் டிச்சேர்ஸ் என்ற திட்டம் மாதவன் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருந்தபோது கொண்டுவரப்பட்டது, இடையில் கைவிட்டோம், இப்போது மீண்டும் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

[1975 அக்டோபர் 28]

The Communists have got a policy. That policy is to unite and fight. When they unite, they fight. This is their policy all along. Workers participation in the industry at the top level.

இதை எங்கள் கட்சி இருபது ஆண்டுகளாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இப்போது அந்த இலாகா மாறிவிட்டது. அப்போது திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னார்கள், நாங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு பங்கு கொடுத்திருக்கிறோம் என்று. தொழிலாளர்களிடம் பங்கு வாங்குவதே தப்பு.

It is a wrong conception of socialism.

ஒரு பொதுத்துறையில் தொழிலாளர்களிடம் பணம் வாங்கிக் கொண்டு பங்குதாரர்களாகச் சேர்ப்பது என்பது என்ன ஏற்பாடு? சர்க்காருக்குச் சொந்தமான சொத்து, அந்த நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு பங்கு இருக்கவேண்டும். அவர்களிடம் பங்குதாரர்களாக ஆவதற்கு பணம் வாங்குவது தவறு, அப்படி வாங்குவது டபிள் ஏற்பாடு. தொழிலாளர்களுக்கு உற்பத்தியில் பங்கு இருக்கவேண்டும். அதை மின்சார இலாகாவில் செய்து காட்டுங்கள். அதற்கு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மின்சார வாரியத்தைப் பற்றி விவாதிக்க இருக்கிறோம். அதன் நிர்வாகம், ரொம்ப ரொம்பக் கோளாறுக இருக்கிறது. அதிகப் பணத்தைப் போட்டிருக்கக்கூடிய இலாகா. முதலில் மின்சார இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய வொர்க்கேர்ஸ்க்கு வொர்க்கேர்ஸ் பார்ட்டிஷிபேஷன் கொண்டு வாருங்கள். பின் தனி முதலாளிகளை வற்புறுத்த வேண்டும். போன ஆண்டுக்கு இந்த ஆண்டு அதிகம் உற்பத்தி யாகியிருக்கிறது. 4 சதவிகிதம் போனஸ் கொடுக்கிறேன் என்கிறார்கள். அதிக வருவாய் இருக்கும்போது அதிகம் கொடுப்பதுதானே.

இந்த மிஸா இருக்கிறது. ஆட்களை அரஸ்ட் செய்கிறார்கள். ஆனந்தமார்க்காரர்களை அரெஸ்ட் செய்யுங்கள். ஆர்.எஸ்.எஸ். காரர்களை அரெஸ்ட் செய்யுங்கள். லி.ஐ.ஏ.வுடன் உறவிருந்தால் அரெஸ்ட் செய்யுங்கள். சட்டத்தை ஏமாற்றக்கூடிய சமுதாய விரோதிகளை அரெஸ்ட் செய்யுங்கள். சட்டம் வந்து விட்டது என்பதால் கடன் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லக்கூடிய

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

சமுதாய விரோதிகளை அரெஸ்ட் செய்யாது பிழைப்பிற்காக கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்களை பிடிக்கிறார்கள்.

I am not defending them. Your approach is basically wrong. இவர்கள் கருத்துப்படி, ஏழைகளாக இருப்பவர்கள் அன்சோஷியல் எலிமென்ட்ஸ். பஸ் ஸ்டான்ட்களில் அழுக்குச் சட்டை போட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களை பிடித்துப் போட்டு விடுகிறார்கள் இன்றும் கூட. அன்சோஷியல் எலிமென்ட்ஸ், இருபது அம்சத் திட்டத்தை அமல் நடத்த இடைஞ்சலாக இருக்கக்கூடிய அன்சோஷியல் எலிமென்ட்ஸை மிஸாவில் பிடிக்க வேண்டுமே தவிர அரசியல் காரணங்களுக்காக அல்லது வேறு காரணங்களுக்காகச் செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பத்திரிகைகளைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் பத்திரிகை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜனசத்தியை ஒரு தடவை பிடித்தாகி விட்டது. மக்கள் குரலை மூன்று தடவை பிடித்தாகி விட்டது. தென்னகம் ஒரு தடவை. பத்திரிகைகளை எல்லாம் செய்ய உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதை வேகமாக அமல் படுத்துகிறீர்கள். அப்படிச் செய்ய வேண்டாம். நான் முன்பு கூறியதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு உறுதியான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் அரசாங்கம்.

You will meet the consequences.

இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த சர்க்கார் அமல் நடத்துவதற்கு மிகப் பெரிய தயக்கம் காட்டுகிறது. இந்த ஆறுமாத காலத்தில் நீங்கள் இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்தை அமல் நடத்தவே இல்லை, இல்லை என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இராம அரங்கண்ணல்: தலைவர் அவர்களே, கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசியநேரத்தில் ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இந்திரா காந்தி அவர்கள் என்று சொன்னால் ஒரு அலர்ஜியாக இருக்கிறது, அவர்கள் எவ்வளவு நல்லது சொன்னாலும் கேட்கக் கூடாது, அந்தப் பெருமை இந்திரா காந்தி அவர்களைச் சேர்ந்து விடக்கூடாது என்று கருதுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அலர்ஜி இல்லை என்று அவர்கள் சொன்னால் நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்று

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

சொன்னார்கள். நான் நண்பர் தங்கமணி அவர்களுக்கும் அவர்கள் வாயிலாக மற்றவர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். அப்படி எந்தவிதமான அலர்ஜியும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கிடையாது. அப்படி அலர்ஜியோ அல்லது இன்னொரு அரசியல் கட்சிக்கு செல்வாக்கு வந்துவிடும் என்று பயந்தோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன் கொள்கைகளை நிர்ணயம் செய்கிற கட்சி அல்ல.

எதிர்க்கட்சி சார்பில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தை ஓரளவிற்கு வரவேற்கலாமா என்று கூட நான் கருதுகிறேன். இல்லை என்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செய்திருக்கிற சாதனைகளையெல்லாம் விளக்கிச் சொல்கிற நல்ல வாய்ப்பு எங்களுக்கெல்லாம் இல்லாமல் போய்விட்டிருக்கும்.

(பிற்பகல் 12.30)

காங்கிரஸ் தலைவர் நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் பேசிய நேரத்தில், அவர்கள் எதைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி எனக்குச் சந்தேகமாக இருந்தது. அவசர நிலைப் பிரகடனத்தைப் பற்றி அவர்கள் அதிகமாக ஆராய்ந்தார்கள். அவசர நிலைப் பிரகடனம் வந்தவுடனே, அந்த அவசர நிலைப் பிரகடனத்தை திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் கட்சி ரீதியில் அந்த அவசர நிலையைக் கண்டித்தது. ஆனால் ஆட்சி ரீதியில் கண்டிக்கும் காமல் இருந்தது. அது அவர்களுடைய குறை.

அதே நேரத்தில் அவர்கள் ஜனநாயகத்தைப்பற்றி அதிகமாகச் சொன்னார்கள். இந்திய நாடு சர்வாதிகார நாடாக ஆக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். தங்கமணி கூட 'அனார்கிசம்' பற்றிப் பேசினார்கள். கம்யூனிஸ்ட் தத்துவம் என்னவென்றால், எந்த வழியில் அராஜகம் உருவானாலும் (ஒரு வேளை அந்தத் தத்துவம் இப்போது மாற்றப்பட்டு இருக்கிறதோ என்னவோ தெரியாது), அந்த அராஜகத்தை வைத்துக்கொண்டு புரட்சி என்ற மலரைப்பிடித்து கொய்துவிடலாம் என்பதாகும்.

1975 அக்டோபர் 28]

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

இந்தியா சர்வாதிகார நாடாக டிக்ளேர் செய்யப்படுமானால், ஜனநாயக உரிமைகளின் அடிப்படையில் எந்தக் கருத்தையும் யாரும் சொல்லக்கூடாது. எதிர்க்கட்சிகள் என்று இருக்கின்றவைகள் காங்கிரஸ் எதைச் சொல்கிறதோ அதற்கே தாளம் போட வேண்டுமென்று டிக்ளேர் செய்து விடுவோமானால் அது வேறு விஷயம்.

இந்த ஜனநாயக நாட்டில் எங்களுக்கு என்று—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு என்று—தனிக் கொள்கை உண்டு, சமுதாய சீர்திருத்தக் கொள்கை உண்டு, பொருளாதாரக் கொள்கை உண்டு. எங்களுக்கு என்று தனிக்கொள்கை இல்லை என்றால், நீங்கள் சொல்வதை ஏற்றுக்கொண்டு விடலாம். எங்களுக்கு என்று தனிக்கொள்கை இருக்கும்போது, எங்களுக்கு என்று தனிக்கருத்து இருக்கிறபோது அப்படிச் செய்யமுடியாது.

அலகாபாத் தீர்ப்பைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அதைப்பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை. அது நான் பேசுவதற்கு விரும்பாத ஒரு விஷயம். ஆனால், அந்தத் தீர்ப்புக்கு முன்பே இந்த அவசர கால நிலைமை கொண்டு வந்து இருக்கக்கூடாதா? கேட்கிறார்கள் மக்கள். அதற்குப் பிறகு கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் என்ன? என்ன அவசர நிலை ஏற்பட்டது? இதையெல்லாம் கேட்டு ஒரு விவாதத்தை எழுப்ப விரும்பவில்லை.

இன்னொரு கருத்தையும் கூட, எங்கள் தலைவர்களும், நானும் அடிக்கடி சொல்லி வருகிறோம். இந்திய நாட்டிலே இருக்கின்ற பழைய பரம்பரை ஒன்று போய்விட்டது. இன்னும் போய்க் கொண்டு இருக்கிறது. இருக்கிற பரம்பரையில் இந்திரா காந்தி அளவுக்குச் செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் யாரும் இல்லை. அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். மறந்து விடவில்லை. பண்டித நேரு அவர்கள் செய்த தியாகம், அவருடைய தந்தை மோதிலால் நேரு செய்த தியாகம், அவர்களுடைய பரம்பரையில் வந்த இந்திராகாந்தி, அவர்களை உருவாக்கிய அந்த மானிகை, அந்த மானிகையிலே பூத்த அந்த சோசலிசம் அவைகளைப்பற்றி நாம் பாராட்டி இருக்கிறோம். அவர்களைப் போன்ற அளவுக்கு செல்வாக்கு படைத்த வல்லமை படைத்த இன்னொரு தலைவா

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்] [1975 அக்டோபர் 28]

யார் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்தில், அவர்களுடைய காலத்தில் சில காரியங்கள் செய்யப்பட வேண்டும் என்று நாங்கள் பெரிதும் எதிர்பார்த்தோம்.

ஒரு ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்குப் முன்பு காங்கிரஸ் கட்சியை திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் ஆதரித்தது. ஏதோ அப்போது மெஜாரிட்டி இல்லை அதனால் ஆதரித்தோம் என்று அர்த்தம் அல்ல. ஒரு கொள்கையின் அடிப்படையில் ஆதரித்தோம். என்ன கொள்கை. அப்போது தான் அவர்கள் பிரதமராக வந்து இருக்கிறார்கள். ஒரு பெரிய பரம்பரை செல்வாக்கு, உள்ளபடியே சோசலிச சமுதாயத்தை உருவாக்க முனைவார்கள் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கருதி, நட்புறவு வைத்துக் கொண்டு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினோம். அன்றையதினம் நட்புறவு கொண்ட நேரத்தில் இந்திரா காந்தி என்ன செய்தார்கள், வங்கிகளை தேசியமயமாக்கினார்கள், 7 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அதைச் செய்தார்கள். அதை எதிர்க்கவில்லை. ஆதரித்தோம். அப்போதே அவசர நிலை பிரகடனப்படுத்தி, இன்றையதினம் சொல்கிறவைகளை—இந்த 20 அம்ச திட்டங்களைச் செய்து இருக்கலாம். ஒரு சமுதாயம் 20 அம்ச திட்டத்தோடு முடிந்து விடுகிறதா, 25 அம்ச திட்டத்தோடு முடிந்து விடுகிறதா என்று தெரியவில்லை.

(திரு. ஏ. ஆர். சப்பையா—தலைமை)

* THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point of order. Our Prime Minister herself has stated that this list is not an exhaustive one.

திரு. இராம அரங்கண்ணல்: பிரைம் மினிஸ்டர், இன்று மட்டும் பிரைம் மினிஸ்டர் அல்ல. 7 வருஷத்திற்கு முன்னாலே கூட பிரைம் மினிஸ்டர் தான். வங்கிகளை தேசியமயம் செய்த போதே ஏன் இதைக் கொண்டு வரவில்லை.

நான் காங்கிரஸ் சரித்திரத்திற்குள் புக விரும்பவில்லை. புலனேஸ்வர மாநாட்டில் என்ன தீர்மானம் செய்தார்கள், ஆவடி

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

மாநாட்டில் என்ன தீர்மானம் செய்தார்கள், 40 வருஷத்திற்கு முன்பு என்ன தீர்மானம் செய்தார்கள்? அது எல்லாம் எப்படியிருந்தாலும், நான் காங்கிரஸ் கட்சியைப் பற்றி விமர்சிக்க விரும்பவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இந்த நாட்டு மக்கள் அளித்த அதிகாரம், காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இந்த நாட்டு மக்கள் அளித்த நம்பிக்கை, இந்த 30 ஆண்டுகாலத்தில் எவ்வளவோ செய்து இருக்கலாம். அவைகளையெல்லாம் செய்யாமல் ஏன் இருந்து வந்தார்கள். நம்முடைய அருமைத்தலைவர்—அருமைத் தலைவர் என்றே சொல்கிறேன்—இந்திரா காந்தி அவர்கள் இன்றையதினம் சொல்கிற இந்தத் திட்டங்களை பாங்குகளை தேசியமயமாக்கிய அன்றே கொண்டு வந்து இருக்கலாம். எது தடுத்தது அவர்களை?

இன்றையதினம் சொல்கிற அந்த 20 அம்ச திட்டம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், எங்களைப் பொறுத்தவரையில், இவைகள் எல்லாம் சாதாரணத் திட்டங்கள் என்றே கருதுகிறேன். நான் சோசலிசம் அறிந்தவன் என்ற காரணத்தால் சொல்கிறேன், இது எல்லாம் பாதைகள். இது எல்லாம் பாதைகள் என்ற காரணத்தால், நம்முடைய அரசாங்கம் 7 ஆண்டு காலமாக, உள்ளபடியே அவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றி தடை முறைக்குக் கொண்டு வர முயற்சி எடுத்து வருகிறது. நான் கேட்பது எல்லாம், அவசரகால நிலை பற்றி அதிகமாக எடுத்துச் சொல்லி, அந்த அவசர கால நிலையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கண்டிக்கலாமா, என்று கேட்டதால் சொல்கிறேன். அவசரகால நிலை தேவையா? நான் கேட்கிறேன். நீங்கள் கருதினாலும், நான் இந்த நாட்டின் குடிமகன், ஜனநாயக குடிமகன். அவசர கால நிலைமையைக் காரணமாகச் சொல்லி, இன்னிள்ள காரியங்கள் செய்யவேண்டும், அது தேவை என்று சொல்கிறீர்களே அந்தக் காரியங்களை, அந்த 20 அம்ச திட்டங்களை தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் ஏற்கவோ செய்து கொண்டு வருகிறோம். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

ஆனால் இந்தியா என்பது தமிழ் நாட்டோடு நின்று விடுவது அல்ல. இங்கே பேசிய நண்பர் மாரிடித்து அவர்கள் அதை

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்] [1975 அக்டோபர் 28]

நன்றாக அறிவார்கள். பம்பாய் பிரச்னை வேறு, மத்திய பிரதேச பிரச்னை வேறு, உ.பி. பிரச்னை வேறு, வங்கத்தின் பிரச்னை வேறு, கருநாடகத்தின் பிரச்னை வேறு, தமிழ் நாட்டுப் பிரச்னை வேறு.

உதாரணத்திற்காக ஒன்று சொல்கிறேன், இங்கே கம்யூனல் ஜி.ஓ. தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது. நீண்டகாலமாக இருக்கிறது. ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் ஆரம்பித்து, காங்கிரஸ் கட்சியால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அது இன்றைக்கும் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. அந்தக் கம்யூனல் ஜி.ஓ. எதற்காக வந்தது? அது 20 அம்ச திட்டத்தில் இல்லை. வசதி இல்லாத மக்கள் இங்கே மட்டுமா இருக்கிறார்கள்? வீக்கர் செக்ஷன் ஆப் தி சொசைடிக்குத் தானே செய்யவேண்டும். அதைத்தான் 20 அம்ச திட்டத்தில் சொல்கிறீர்கள், இந்தக் கம்யூனல் ஜி.ஓ. பீகாரில் உண்டா, அங்கேயும் பல ஜாதிகள் இருக்கின்றன, வீக்கர் செக்ஷன், வீக்கர் கம்யூனிட்டஸ் அத்தனைபேருக்கும் உதவும் வகையில் இந்த கம்யூனல் ஜி.ஓ. இருக்கிறது. இந்தக் கம்யூனல் ஜி.ஓ. பீகாரில் இல்லை. உ.பி.யில் வீக்கர் செக்ஷன் இல்லையா, அங்கே வீக்கர் கம்யூனிட்டஸ் இல்லையா, ஆனால் அங்கே கம்யூனல் ஜி.ஓ. இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. மத்தியப் பிரதேசத்திலும் இல்லை. நாம் படித்து இருக்கிறோம். சாம்பல் நதிப் பள்ளத்தாக்கு—தங்கமணி அவர்கள் இங்கே இல்லை—அங்கேயும் ஏராளமான ஏழைகள் இருக்கிறார்கள்—கொள்ளைக்காரர்கள் உருவாகும் இடமே அங்கே தான்—அங்கே கம்யூனல் ஜி.ஓ. இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இதையெல்லாம் நாம் கூறுவதற்குக் காரணம், நமக்குத் தேவையான நல்ல காரியங்களை செய்வதில் தமிழ்நாடு பின்தங்காது. பல நல்ல காரியங்களை நமக்குத் தேவையான காரியங்களை நாம் செய்து இருக்கிறோம். செய்து கொண்டு வருகிறோம்.

போன மாதம் 25 எம்.எல்.ஏ.-க்கள் மத்தியப் பிரதேசத் திலிருந்து—உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்—மற்ற கட்சி எம்.எல்.ஏ.க்கள் எல்லாம் ஜெயிலில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள்—காங்கிரஸ் கட்சி எம்.எல்.ஏ.க்கள்—தமிழ் நாட்டிற்கு வந்தார்கள். தமிழ் நாட்டிற்கு வந்து எப்படி நாம் எல்லாம் இருக்கிறோம் என்று பார்ப்பதற்காக வரவில்லை. இங்கே நாம் கட்டியிருக்கக்கூடிய குடிசை மாற்றுப் பணிகளைப் பார்வையிட,

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

வந்திருந்தார்கள். அங்கேயும் அது போன்ற சட்டம் கொண்டு வருவதற்காக செலக்ட் கமிட்டி போட்டு இருக்கிறார்கள், அந்த செலக்ட் கமிட்டி தலைவர், 25 எம். எல். ஏ.க்கள் வந்தார்கள். அவர்களோடு பேசிக்கொண்டு இருந்தபோது சொன்னார்கள், குடிசை மாற்றுப் பணி பெரிய பணி என்று சொன்னார்கள். போன வாரம் கருநாடக மாநிலத்திலிருந்து நம்முடைய சட்டத்தைக்கொண்டு போய் அங்கே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் குடிசை மாற்று வாரியத்தின் தலைவர் வந்தார்கள். குடிசை மாற்று வாரியம் தமிழ் நாட்டில் செய்தது போல இந்தியாவில் எங்கும் செய்யப்படவில்லை யென்று சொன்னார்கள். பம்பாயில் பெரிய தலைவர், இன்றையதினம் காங்கிரஸ் கட்சியின் முதுகெலும்பு என்று சொல்லக்கூடிய தலைவர், ரஜினி பட்டேல் அவர்கள் 'இல்லஸ்டிரேட் வீக்கலி'யில் பம்பாயை எப்படி சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி எழுதியிருந்தார்கள். எவ்வளவு குடிசைப் பகுதிகள் அங்கே இருக்கின்றன என்பதைக் குறித்து ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார்கள். நான் அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினேன்.

“நீங்கள் ஏழைகளுக்காகப் பரிதாபப்படுகிறோம் என்று சொல்லுகின்றீர்களே, அங்கே பம்பாய் பெருநகரில் குடிசை வாழ்ப் பகுதிகள் எவ்வளவு மோசமாக இருக்கின்றன, ஏன் அங்கே சீர்திருத்தம் செய்யக்கூடாது” என்று கடிதம் எழுதினேன். நான் எழுதிய கடிதத்திற்குப் பதில் வரவில்லை. ஆனால், அவர் முக்கியமான காரியம் என்று—திருமனம்—செய்ததாக ஏடுகளில் படித்தேன்.

பொதுவாழ்க்கையில் உள்ளவர்கள் மனதாரக் கொள்கைகளை நினைத்தாலும், அதைச் செயலில் செய்ய வேண்டும் என்ற உறுதிப்பாடு இருக்க வேண்டும். எண்ணுகின்றவற்றுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற உறுதி உள்ளவர்கள் இருந்தாலும் அங்கே பிரதமரைச் சுற்றி நாலுபேர் நடித்துக் கொண்டு, இப்படியெல்லாம் எங்கள் கட்சி செய்கிறது என்று சொல்லிச் சொல்லித் தான் இந்திய நாட்டினை ஆண்ட காங்கிரஸ் கட்சி, இன்று ஆண்டு

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்] [1975 அக்டோபர் 28]

வரும் காங்கிரஸ் கட்சி இந்நிலைக்கு நாட்டைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் அன்றையதினம் அவர்கள் கெடுத்த வைக்குப் பரிகாசம் தேட வேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் சொன்னதை எல்லாம் நாங்கள் ஏற்று நடத்துகிறோம். இன்றைய தினம் பல கட்டடங்களிலே யோக்கியத்தன்மை இல்லாது போய் விட்டதை பார்க்க முடிகிறது. அரசியலிலும் சரி அதிகாரிகள் மத்தியிலும் சரி. எந்த இடத்திலும் அதைக் காண முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கின்றது. யார் தடுத்தார்கள், அவற்றுக்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்பதை?

பொது மக்களுக்கு நல்ல பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமா? செய்ய வேண்டும். செய்வதுதானே? யார் எதிர்த்தார்கள்? நிலச் சீர்திருத்தங்கள் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டுமா? வேண்டும். யார் வேண்டாம் என்று எதிர்த்தார்கள்? தொழிலாளர்களுக்குப் போனஸ் கொடுப்பதை யார் எதிர்க்க முடியும்? அவை எதிர்க்கக்கூடாத காரணங்களாக இருப்பதால் தான், அவை நல்ல காரியங்களாக இருப்பதால்தான், நமது அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டவுடன் அபூல் செய்தோம். அதே அடிப்படையில்தான் பிரதமர் அவர்கள் வெளியிட்ட 20 அம்ச திட்டங்களையும் பெரிதும் வரவேற்றோம். அவற்று ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுத்துகிறோம். அதிலே என்ன தவறு இருக்க முடியும்?

கழகத்தினைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் ஒரு கட்சி, எங்களுக்கும் ஜனநாயக உணர்வு உண்டு. இந்த நாடு ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் ஆளப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம்.

எங்கள் மாரிமுத்து அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள், தஞ்சையைச் சேர்ந்தவர் என்ற அடிப்படையில் எங்கள் மாமா மாரி முத்து என்று சொல்லுகிறேன். குத்தலாகச் சொல்ல அவருக்குத் தெரியாது, அவர் சொன்னார், ஜே. பி. அவர்களோடு எங்கள் கட்சித் தலைவர் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார்

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

என்று. என்ன தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளக்கூடாத பாபியா அவர்? தொடர்பு வைத்துக் கொண்டால் என்ன தவறு? எவ்வளவு முறை நீங்களே அவரை வானளாவப் புகழ்ந்திருப்பீர்கள்? அவரோடு பேசக்கூடாதா?

அதைப் போல மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் என்ன பாபியா? அவரோடு பேசக்கூடாதா? அவரும் இந்திய நாட்டின் ஜனநாயகக் குடி மகன்தானே? அன்று மொரார்ஜி அவர்கள் குஜராத்தில் சட்ட மன்றம் கலைக்கப்பட வேண்டும் என்று, அவருக்கே உரித்தான முறையில் அதற்கான உண்ணாவிரதம் என்றெல்லாம் போராட்டம் நடத்தினார். ஏன் அன்றையதினம் அவசர நிலைமையைப் பிரகடனம் செய்திருக்கக் கூடாது? குஜராத்திலே சட்ட சபையைக் கலைத்து, தேர்தலை நடத்தி தேர்தலில் ஆளுங் காங்கிரஸ் தோற்றது என்றதும் அவசரப் பிரகடனமா? கேட்கலாம் அல்லவா? ஏன் ஆரம்பத்திலேயே அவசர நிலையைப் பிரகடனம் செய்திருக்கக்கூடாது?

அதைப் போலவே பிகாரிலும் எலெக்ஷனை வைத்துவிட்டுப் போவதுதானே? இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வரப்போகும் தேர்தல் ஒரு ஆண்டு காலத்தில் வந்துவிட்டுப் போகிறது. நமது பிரதமர் அவர்கள்மீது எங்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் பெருத்த நம்பிக்கை இருக்கின்றது. அவரது அரசியல் தலைமையையும் வெகுவாக மதிக்கிறோம். ஆளும் தலைமையையும் நாங்கள் பெரிதும் மதிக்கிறோம். காரணம், அவர்களுக்குப் பிறகு யார் என்பதில் எங்களுக்கும் குழப்பம் இருக்கின்றது. ஆனால் இன்றைக்கு அவரைச் சுற்றியுள்ள பலரும் அவருக்குத் தவறான யோசனைகளைச் சொல்லிக்கொண்டே அனைத்தையும் கெடுத்துக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது இங்கே இல்லை அவர். அவர் பேசும் கம்யூனிஸ்தத்துவத்தையும் நான் படித்திருக்கின்றேன். ஆனால் இன்று அவர் கட்சி எந்தப் போக்கில் இருக்கின்றது, இதைச் சொல்லுவது, அதைச் சொல்லுவது, அங்கே சேருவது, இங்கே சேருவது என்று எல்லாவற்றையும் குழப்பிவிட்டுவிட்டு,

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்] [1975 அக்டோபர் 28]

என்றைக்குப் பூரண குழப்பம் உண்டாகின்றதோ அன்றைக்கு எல்லாவற்றையும் தூக்கியெறிந்துவிட்டு தம் கட்சி அங்கே போய் உட்கார வேண்டும் என்பதுதானே? தொழிலாளர்கள் நிலை பற்றிக் கண்ணீர் வடிக்கின்றார்கள். ஏதோ கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஒன்றுக்குத்தான் தொழிலாளர்கள் பின்னால் இருப்பதைப் போலவும் வேறு எந்தக் கட்சிக்கும் அவர்களுடைய ஆதரவு இல்லை என்பதைப் போலவும் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு நாள்¹ டோக்கன் ஸ்டரைக் என்றார்கள். பெருமையாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் கட்சித் தலைவர் திரு. எம். கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் எங்கே போனார்கள்? அன்றையதினம் முன் நின்று நடத்தி யிருக்க வேண்டாமா? நான் அவர்களையும் சேர்த்துத்தான் கேட்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பொது வாழ்க்கையில், அரசியல் வாழ்க்கையில் உள்ளவர்கள் மனத்துக்குள் ஒன்றை வைத்துக்கொண்டு வெளியே அதைச் சொல்லாமல் வேறு எதையாவது சொல்லிச் சொல்லி, எல்லோரையும் மயக்கும் அல்லது பசப்புகின்ற ஒரு சுபாவம் உருவாகி வருகின்றதைப் பார்க்கிறோம். அம்மையார் அவர்கள் என்னைப் பார்க்கின்றார்கள் (திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி அவர்களைப் பார்த்து) அவர்களுக்கும், உங்களுக்கும், எனக்கும் எல்லோருக்குமாகத்தான் சொல்லுகிறேன் இதை. மக்களுக்காக ஒன்றைச் செய்ய வேண்டும் என்றால் அதை நம்பிக்கையோடு உறுதியோடு செயல்படுத்த வேண்டும்.

இருபது அம்சத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேச வேண்டும் என்று கருதுனால் அநேகமாக எல்லாவற்றுக்கும் பதில் சொல்லிவிடுவேன். ஏன் என்றால் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற 20 அம்சத் திட்டங்களின் விவரங்கள் அநேகமாக எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் நன்கு தெரியும் என்று கருதுகிறேன். ஏன் இதற்கு முன்பே பிரதமர் இந்த 20-அம்ச திட்டங்கள் பற்றி எண்ணிப் பார்த்திருக்கக் கூடாது? திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் என்ன சொல்லப் போகின்றார்கள்? அவர் பழைய சுயமரியாதைக்காரர். அவர் பேசும்போது சுயமரியாதையை விட்டுவிடக்கூடாது என்ற கருத் தோடு பேசினார். ஆனால் பட்ஜெட்டின்போது என்ன பேசுவாரோ அதைத்தான் இப்போதும் பேசினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக்

1975 அக்டோபர் 28]

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

கழக அரசு நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யவில்லை, எனவே இது பிரபுத்துவச் சர்க்கார் என்று சொல்லிவிட முடியுமா? கல்னியில் ஏழை எளியவர்களுக்குச் சலுகைகளைத் தரவில்லை, எனவே இந்த அரசு பிரபுத்துவ அரசு என்று சொல்லிவிட முடியுமா? தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை ஏதும் செய்யவில்லை, ஆகவே பிரபுத்துவச் சர்க்கார் என்றே, வீடற்றவர்களுக்கு வீட்டு மனைகளைக் கொடுக்கத் தவறி விட்டது ஆகவே பிரபுத்துவச் சர்க்கார் என்றே சொல்லிவிட முடியுமா? சொல்ல மாட்டார்கள், சொல்லவும் முடியாது.

ஆனால் இடையில் சி.ஐ.ஏ. என்று எதையோ சொல்லுகின்றார்கள். எங்கே இருக்கின்றார்கள் சி.ஐ.ஏ.? ஆனால் அவரது கட்சியினைப் பற்றி, இன்றையதினம் வளர்ந்து வரும் சிறந்த அரசியல்வாதியான திரு. ஸஞ்சேய் காந்தி சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டேன். 'இன்று இந்தியாவிலுள்ள கட்சிகளிலேயே பணக்காரக் கட்சி எது என்று சொன்னால், பணக்காரர்களோடு சேர்ந்துள்ள கட்சி எது என்று சொன்னால் அது கம்யூனிஸ்டு கட்சித்தான். அந்தக் கட்சியில்தான் தேசத்தின் பெரும் பணக்காரர்கள் இருக்கின்றார்கள்' என்று திருவாளர் ஸஞ்சேய் காந்தி அவர்கள் சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இப்படி அவர் சொன்னதை இதுவரையில் அந்தக் கட்சியிலும் யாரும் மறுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியை எடுத்துக்கொண்டால் கடந்த இருபத்தைந்தாண்டு காலத்தில் அவர்கள் கடைப்பிடித்துவந்த கொள்கைகளை எப்படி எப்படியெல்லாம் மாற்றிக் கொண்டார்கள் என்று பார்க்கும்போது இன்னும் 20 ஆண்டு காலத்திற்குப் பிறகு இந்த நாட்டில் கம்யூனிஸ்டு கட்சியே இருக்காது. காரணம், அந்த அளவிற்கு அவர்கள் தங்கள் கொள்கைகளை சமயத்திற்கு ஏற்றவாறு மாற்றிக்கொண்டு வருகின்றார்கள்.

இந்திரா காந்தி அவர்கள் தமது 20-அம்சத் திட்டங்களிலே தொழில் முதலீடுகளுக்கான நடைமுறைகள் எளிமைப்படுத்தப் பட வேண்டும் என்கின்றார்கள். தொழில்களில் தொழிலாளர்

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

[1975 அக்டோபர் 28]

களுக்கு உரிமை இருக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அதை இந்த சர்க்கார் எதிர்க்கின்றது, ஆகவே இந்த அரசு பிரபுத்துவ அரசு என்று சொல்லிவிட முடியுமா? அப்படிப் பேச மாட்டார் நமது நண்பர். காரணம், அதையெல்லாம் நாங்கள் செய்திருக்கிறோம், செய்து வருகிறோம். இன்னும் கொஞ்சம் செய்யக் கூடாதா என்று வேண்டுமானால் கேட்கலாம். அதற்கு இடமிருக்கின்றது, மறுக்கவில்லை.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லப்போனால், முன்பு இருந்த நில உச்சரவரம்புச் சட்டத்தில் 30 ஏக்கர் என்று இருந்தது. இம் மன்றத்திலுள்ள மாரிமுத்து அவர்களுக்கு அப்போது இது தெரியாதா? பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கு அது தெரியாமல் இருந்ததா? தெரியும். யார் அன்றைக்கு 30 ஏக்கருக்கும் குறைவாக இருக்க வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள்? மன்றடியார் களுக்கும் கௌண்டர்களுக்கும் யார் சலுகைகளைக் கொடுத்தது அன்றைக்கு? நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் பல சலுகைகளை ரத்து செய்தோம். 30 ஏக்கர் என்று இருந்ததை 15 ஏக்கர் என்று குறைத்தோம். தமிழ் நாட்டில் அப்படி 15 ஏக்கர்தான் என்று சட்டம் கொண்டு வந்த நேரத்தில் உத்திரப் பிரதேசத்தில் அப்படி ஒரு சட்டம் இருந்ததா? இல்லையே? போன வாரம் வந்திருக்கலாம் அங்கே அந்தச் சட்டம். மத்தியப் பிரதேசத்தில் அப்போது அந்தச் சட்டம் இருந்ததா? இல்லையே? பதினைந்து நாட்களுக்கு முன்பு வந்திருக்கலாம். ஆனால் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நாங்கள் இதைக் கொண்டு வந்தோம் தமிழகத்தில்.

ஒவ்வொரு அம்சமாக இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். ஆனால் இவை அனைத்தும் உறுப்பினர்கள் அவ்வளவு பேருக்கும் நன்கு தெரியும். எதிரே உள்ள பத்திரிகை நிருபர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள் 20 அம்சத் திட்டத்தில், பெருக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் ஏற்றுமதியைப் பெருக்க வேண்டும் அல்லது இம்போர்ட்டுக்கு லைசென்ஸ் வேண்டும் என்றால் அவற்றை நாங்கள் செய்ய முடியாது. இம்போர்ட்டுக்கு லைசென்ஸ் டெல்லியில், தமிழகத்தில் எங்கள் அரசினால் என்ன செய்ய முடியுமோ

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

அவ்வளவு காரியங்களையும் நாங்கள் திறம்படச் செய்திருக்கிறோம்.

கிரௌண்டு வாட்டர் பற்றிச் சொன்னார்கள். தரிசு நிலங்களை பெய்லாம் பசுமை நிலங்களாக மாற்ற வேண்டும் என்று. ஏழாண்டு காலத்திற்கு முன்பே, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்த நேரத்திலேயே ஃபோர்டு ஃபெளண்டேஷன் சார்பிலே இதற்காக நமக்கு ரூ. 25 கோடி வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். பணம் வேண்டும் என்றால், உதவி வேண்டும் என்றால் அமெரிக்கா வேண்டும். நமக்கு கோதுமை வேண்டும் என்றால் ரஷ்யாவிற்குக்கூட அமெரிக்கா வேண்டும், கணக்கு என்று வந்தால் சி.ஐ.ஏ. என்று எதையாவது சொல்லு வார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு திட்டம் போட்டு அதற்காக 25 கோடி ரூபாய் அந்த நிதியிலிருந்து வேண்டும் என்றார். அதை உபயோகித்து, அதைப் பயன்படுத்தி தஞ்சாவூரில் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை செயல்படுத்தவில்லையா? எவ்வளவு தரிசு நிலம் இருந்தது தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால்? கிட்டத்தட்ட 5 லட்சம் ஏக்கர் இருந்தது என்று எனக்கு ரூபகம், அத்தனையையும் விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவந்தோம். ஒரு போக நிலம் எவ்வளவு இருந்தது. இரு போக நிலம் எவ்வளவு இருந்தது, இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? ஒரு போகம் இரு போகமாகவும், இரு போகம் ரூப்போகமாகவும் ஆக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்று ஏதேதோ பேசுகிறார்கள். 20 அம்சத் திட்டம் என்கிறார்கள். அவசரப் பிரகடனம் என்கிறார்கள், இன்னும் என்னென்னமோ சொல்கிறார்கள். இதை எங்கு சொல்ல வேண்டும்? மத்தியப் பிரதேசத்தில் சொல்ல வேண்டும், உத்தரப் பிரதேசத்தில் சொல்ல வேண்டும். வேண்டுமானால் எங்களையும் அழைத்துச் சொல்லச் சொல்லுங்கள். நாங்கள் போய்ச் சொல்கிறோம். உத்திரப் பிரதேச மக்களே, எங்கள் தமிழ்நாட்டில் இந்த மாதிரி செய்திருக்கிறோம்; நீங்களும் செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறோம். இப்படி ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லிக்கொண்டே போனால் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நேரம் போகாது.

திடீரென்று ஒரு அறிவிப்பு வருகிறது. என்ன அறிவிப்பு தெரியுமா? ஸ்டான்டர்டு கிளாட். இதைப்பற்றி நான் பெரிதாக

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்] [1975 அக்டோபர் 28]

நினைக்க மாட்டேன்; என் பிள்ளை நினைப்பான். இது என்ன புதிய அனௌன்ஸ்மென்ட்? ஏற்கெனவே வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இராமசாமி முதலியார் இந்த ஸ்டான்டர்ட்டு கிளாத் ஸ்கிமைக் கொண்டு வந்தார். அப்போது வைஸ்ராய் காலம். போர்க் காலத்தில் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார். வேட்டி, புடவைகள் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வந்தார். நல்ல 'பின்லே' வேட்டி வேண்டுமென்று கேட்டால் கிடைக்காது. வேண்டுமென்றால் எங்காவது பிளாக் மார்க்கெட்டில் தான் கிடைக்கும். அந்த ஸ்டான்டர்ட்டு கிளாத் திட்டம் இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இது என்ன பெரிய திட்டம்? இதை என் ஆளுங்காங்கிரஸ் மாற்றியது? இப்போது அறிவிக்கிறது.

இந்தியாவிலேயே அதிகமாக கைத்தறி இருப்பது தமிழ் நாட்டில் தான். இன்றைக்கு 25 கோடி ரூபாய்க்கான கைத்தறித் துணி தேங்கிக் கிடக்கிறது. கைத்தறி மட்டும் இப்படித் தேங்கிக் கிடக்கவில்லை; கதரும் தேங்கிக் கிடக்கிறது. அதை என்ன செய்வது? அதுபற்றி என்ன சொல்கிறார்கள்? தமிழ்நாட்டிலே சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம்; வேறு என்ன செய்ய முடியும்? பாராளுமன்றத்தைக் கூட்டு, கூட்டு என்று சொன்னார்கள். கூட்டினார்கள். என்ன நடந்தது? அங்கே இதைப்பற்றிக் கேட்கக் கூடாதா? இதை எல்லாம் எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால் ஏதோ இந்தப் பக்கம் இருக்கும்போது ஒன்று, அந்தப் பக்கம் இருக்கும்போது ஒன்று, இன்னொரு பக்கம் போனால் வேறொன்று—இப்படிப் பேசிக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. அரசியல் வாழ்விலே ஈடுபட்டவர்கள், பொது வாழ்க்கைக்கு வந்தவர்கள் இதய சுத்தியோடு செயல்பட வேண்டும். அப்படி நடந்து கொள்கிறார்களா என்று கொஞ்சம் இருதயத்திலே தொட்டுப் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டும்.

இந்தக் கட்சியில் போய்ச் சேர்ந்தால் நாளை மந்திரி சபையில் இடம் கிடைக்கும் என்று எண்ணிக்கொண்டு போகக்கூடாது. அப்படிப்பட்டவர்களுடைய வாழ்வு நீண்டகாலம் நடக்காது (குறுக்கீடு). நான் வாழ்வு என்று சொல்வது, அரசியல் வாழ்வு, பொது வாழ்வு. ஒரே கொள்கையுடைய இரண்டு கட்சிகளும்

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

வருகின்றன. அது வேறு விஷயம். ஒரு கட்சி என்றால் அதற்கு என்று ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கை இருக்க வேண்டும். ஒரு கட்சியில் இருப்பவர் அந்தக் கட்சியின் கொள்கை பிடிக்கவில்லை என்றால், இன்னொரு கட்சியின் கொள்கைதான் மக்களுக்கு ஏற்றது, தனக்கும் அதில் நாட்டம் இருக்கிறது என்றால் உண்மையிலேயே அந்தக் கொள்கைக்காகப் பாடுபட வேண்டும். அதல்லாமல் எந்தக் கட்சியில் போய்ச் சேர்ந்தால் மந்திரி பதவி கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தோடு போகக்கூடாது.

எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், எங்கள் கொள்கைக்காக நாங்கள் பாடுபட்டு வருகிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் கொள்கை சமதர்ம சமுதாயம்; ஏழைகளுக்கு நல்வாழ்வு வழங்குவது, அடிமட்டத்திலே அமுந்திக் கிடப்பவர்களை மேல் நிலைக்குக் கொண்டுவர பாடுபடுவது. இதில் ஏதாவது அக்கிரமம் நடக்கிறது என்றால் அதை வெளிப்படையாகவே சொல்லிவிடுகிறோம். ஆனால் சிலபேர் அதை மூடிமறைத்துவிட்டு, எப்போது கழுத்தறுக்கலாம் என்று நிபந்திட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். திரு. மாரிமுத்து, திரு. தங்கமணி போன்றவர்களுக்கு அது தெரியும். அவர்களுக்கு நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

இந்தியா ஒரு பெரிய நாடு. பல்வேறு அமைப்புகளைக் கொண்ட ஒரு பெரிய நாடு. எல்லா தலைவலிக்கும் ஒரே அமிர்தாஞ்சனம் போதாது. தமிழ் நாட்டுக்கு இது போதும். உத்தரப்பிரதேசத்திற்கு வேறு மருந்து தேவைப்படும்.

இங்கே பேசியவர்கள் 'சென்ஷூர்', 'சென்ஷூர்' என்று சொன்னார்கள். சுரேந்திரன் அவர்கள் 'சென்சார்' மோஷன் என்று சொன்னார்கள். அவர்களை இப்போது இங்கே காணவில்லை.

போது வாழ்வில் ஈடுபட்டவர்கள், அரசியல் வாழ்வுக்கு வந்து விட்டவர்கள் அதற்குரிய வரன்முறையோடு நடந்துகொள்ள வேண்டும். உள்ளத்திலே ஒன்றை நினைத்துக்கொண்டு, பெயரளவில் எதையோ சொல்லிக் கொண்டிருப்பது நல்ல

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்] 1975 அக்டோபர் 28

அரசியல் வாழ்வு ஆகாது. தூய உணர்வு இருக்க வேண்டும்; அதற்குரிய செயல் வடிவம் இருக்க வேண்டும். ஜனநாயக உணர்வுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும். என்னுடைய ஜனநாயக உரிமையைப் பறித்துவிட்ட பிறகு வேண்டுமானால் இப்படிச் சொல்லாதே என்று தடுக்கலாம். தவறு எந்த இடத்தில் நடந்தாலும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். நல்லது எங்கே நடைபெற்றாலும் ஆதரவு காட்ட வேண்டும்.

இந்திய தலைமைப் பீடத்தில் இருக்கிற பிரதம அமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் பேசுவது எந்த பத்திரிகையிலும் வரப்போவதில்லை. சென்சார் இருக்கிறது. மக்கள் குரல் பத்திரிகை வரக்கூடாது என்று தடை விதித்திருக்கிறார்கள் என்றால் வரவே கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பத்திரிகைக்குரிய இலக்கணத்தோடு வந்தால் ஏன் தடை செய்கிறார்கள்?

பிரதம அமைச்சருக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்வது, தமிழ் நாடு சர்வாதிகார போக்கில் என்றும் இறங்காது; உங்களுடைய நல்ல நோக்கங்களை தமிழ் நாடு அரசு வரவேற்கிறது; உங்கள் தலைமை மில்லியில் நீடிப்பதை தமிழ் நாடு அரசு ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்காது; ஆனால் உங்களைச் சுற்றி இருக்கிறவர்களுடைய யோசனைகளைக் கேட்டு, சர்வாதிகாரப் போக்கில் ஈடுபடாதீர்கள். எல்லா மாநிலங்களையும் ஒன்றுபோல் நினைக்காதீர்கள்; உங்கள் நடவடிக்கை மத்தியப் பிரதேசத்திற்குச் சரியாக இருக்கலாம்; உ.பி.-க்குச் சரியாக இருக்கலாம். அதேமுறை தமிழ்நாட்டுக்கும் பொருந்தும் என்று நினைக்காதீர்கள். இங்கிருக்கும்போது ஒன்று, அங்கிருக்கும்போது ஒன்று சொல்லக் கூடியவர்களை நம்பாதீர்கள்.

இன்றையதினம் பிரதமர் அமைச்சரவையில் தமிழகத் திலிருந்து ஒருவர் போயிருக்கிறார். அவரை ஒரு தமிழன் என்று ஏற்றுக்கொள்ள நான் தயாராயில்லை. அவருடைய போக்கு உகந்ததாக இல்லை. மக்கள் நன்மையைக் கருதி, நீங்கள் 20 அம்சத் திட்டமல்ல; 50 அம்சத் திட்டமல்ல; 100 அம்சத்

1975 அக்டோபர் 8] 'திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதை ஆதரிக்கும். இவைகளை எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்கெனவே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்று கூறி, இந்தத் தீர்மானத்தை வன்மையாக எதிர்க்கிறேன். வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

* டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அன்றா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரை, ஏற்கெனவே நமது நடைபயிர்கள் திரு. மாரிமுத்து அவர்களும், திரு. தங்கமணி அவர்களும் எந்தப் பின்னணியிலே இப்பேர்ப்பட்ட ஒரு அவசரச் சட்டம் நம்முடைய நாட்டில் வந்திருக்கிறது என்று தெளிவாக எடுத்துரைத்தார்கள். இந்த அவசரச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் தமிழ்நாட்டில் பல லேலைகள், குறிப்பாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நடந்து கொண்டிருந்தன. அதற்கு முன்னால்— அவசரச் சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் இங்கே ஜெயபிரகாஷ் நாராயண் வந்தார். அந்த நேரத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஜெயபிரகாஷ் நாராயணனுடன் உறவு வைத்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் ஏகோபித்த ஒரு கருத்தாக மத்திய அரசை எதிர்க்கலாம் என்று திட்டங்களை வகுத்தார்கள்.

அந்த அடிப்படையில்தான் ஜெயபிரகாஷ் நாராயண் அவர்களுக்குக் கடற்கரையில் ஒரு கூட்டத்தை நடத்துவதற்கு அனுமதி வழங்கினார்கள். வேறொரு நிகழ்ச்சிக்கு அங்கே அனுமதி அளிக்கப் பட்டிருந்தாலும் கூட தன்னுடைய செல்லாக்கைப் பயன்படுத்தி, அன்றைக்குக் கடற்கரையில் ஜெயபிரகாஷ் நாராயண் பேசுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். அப்போது இளைஞர் காங்கிரஸார் தங்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பதற்காக கறுப்புக்கோடி காட்ட முன் வந்தார்கள். அப்போது தமிழக அரசு கையாண்ட முறைகள் வருந்தத்தக்கவை, மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கவை. கறுப்புக் கோடி காட்ட வந்தவர்களை காட்டுமிராண்டித்தனமாக, அந்தப் பொதுக் கூட்டத்திலே இருந்த ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த சிலர் போலீசார் உதவியுடன் அடித்து நொறுக்கி, ரத்தம் சொட்டச் சொட்ட போலீஸ் வானிலே ஏற்றினார்கள்.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1975 அக்டோபர் 28]

அது நடந்து முடிந்த சில நாட்களுக்குப் பிறகு எங்கள் கட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அதைக் கண்டிக்கும் வகையில் ஒரு கூட்டத்தைக் கண்ணாப்பர் திடலில் நடத்தினார். அதன் பிறகு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில், ஜெயபிரகாஷ் நாராயணனுக்குக் கறுப்புக்கொடி காட்டச் சென்றவர்களை காட்டு மிராண்டித்தனமாக அடித்து நொறுக்கிய இந்த ஆட்சியைக் கண்டிக்கும் வகையில் இங்குள்ள அமைச்சர்கள் கலந்துகொள்ளும் நிகழ்ச்சிகளில் கறுப்புக்கொடி காட்டுவோம் என்று அறிவித்தார்கள்.

அதன் பிறகு முதலமைச்சர் செங்கற்பட்டுக்குச் செல்கிறார். செங்கற்பட்டில் ஊழியர் கூட்டம் என்ற ஒரு கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது; அதற்குச் சென்றார். அங்கே சென்று கொண்டிருக்கும்போது எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் முனு ஆகி அவர்களும், எஸ். எம். துரைராஜ் அவர்களும் கறுப்புக்கொடி காட்ட முயற்சித்தார்கள். ஜனநாயகம் என்பதைப் பற்றி

(பிற்பகல் 1-00)

மதிப்பிற்குரிய அங்கண்ணலும் முதலமைச்சர் போன்றவர்களும் இன்றையதினம் தமிழகத்தில் ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்படுகிறது என்று தம்பட்டம் அடித்துக் கொண்டு பேசுகிறார்களே அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். நியாயமான வழியில், ஜனநாயக ரீதியாக வன்முறையின்றி, குச்சி எதுவுமின்றி, கருப்புத்துணி தான் காட்டவேண்டுமென்று எம்.ஜி.ஆர். அவர்களது கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்டு எஸ். எம். துரைராஜ் போன்றவர்கள் அங்கே அண்ணா சிலைக்கு மாலை போட்டு சாலையில் வருகிறார்கள்; முதலமைச்சரவர்களுக்குக் கருப்புக் கொடி காட்டுவதற்காக வருகிறார்கள். அப்போது ஏற்பட்ட நிலைமைகள் என்ன? இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினராக இருக்கிற, ஏறத்தாழ 20, 30 ஆண்டுகளாக பொது வாழ்க்கையில் நேரடியாகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிற, இரண்டு தலைமுறையாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கக் கூடிய பரம்பரையில் வந்த எஸ். எம். துரைராஜ் அவர்களை, காட்டமாகக்கூட பேசத் தெரியாத துரைராஜ் அவர்களை, நமது சட்டமன்ற உறுப்பினராக உள்ள அவர்களை, அங்கே மிகத் தரக்குறைவான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி அடித்தார்கள். இது அவசரச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பாக, “பேக் டிராப்பாக” இப்படி நடைபெற்றது.

1975 அக்டோபர் 28] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

அது மட்டுமல்லாமல், அவரை அடித்து, அவர் தரையில் விழுந்ததற்குப் பிறகு, ஆஸ்பத்திரியில் அவரைச் சேர்ப்பதற்குக் காலதாமதம் செய்து, பின்னர் ஆஸ்பத்திரியில் எஸ். எம். துரைராஜ் அவர்களைச் சேர்த்துள்ளார்கள்.

இந்நிலையில் இன்றையதினம் ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். என்ன உரிமை, என்ன யோக்கியதை, என்ன தகுதி இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு யோக்கியதையும் இல்லை, உரிமையும் இல்லை என்பதைச் சொல்வதற்காக நான் இதை எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்கிறேன்.

எஸ். எம். துரைராஜ் அவர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப் பட்ட நேரத்தில் அவருடைய தாயார் அவரைப் பார்க்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. அது மட்டுமல்லாமல் அன்றையதினம் நான் திருக்கோயிலூரிலிருந்து . . .

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, பாயிண்ட் ஆர்ட் ஆர்டர் . . .

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் நிறைவு விஷயங்கள் பேச வேண்டியுள்ளது. எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பாயிண்ட் ஆர்ட் ஆர்டர் என்று சொல்கிறார். என்ன என்று கேட்கவேண்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வன்முறையில் ஈடுபட்டது, இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்தன என்று தவறான தகவலை மன்றத்திற்குத் தருகிறார்கள். எஸ். எம். துரைராஜ் அவர்கள் அடிப்பட்ட விவரங்கள் பத்திரிகையில் வந்துள்ளன. ஓட்டலில் சென்று ஏற்பட்ட கலவரத்தால்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மொத்தத்தில், டாக்டர் ஹாண்டே துரைராஜ் சம்பவத்தைப் பற்றிப் பேசினது, வீராசாமி பேசினது இரண்டுமே சரியில்லை. இது கோர்ட்டில் இருக்கிறது.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1975 அக்டோபர் 28]

திரு. நா. வீராசாமி: உறுப்பினர் தவறான தகவலை இந்த மன்றத்தில் தரக் கூடாது. ஏற்கெனவே பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வன்முறையை தூண்டிவிட்டதென்று சொன்னால் அன்னா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் இதே சென்னை நகரத்தில் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசும்போது இந்த நாட்டில் இருக்கிற முதலமைச்சர் வீட்டிற்குச் செல்வேன்

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் கொடுக்கலாம் அல்லவா? அவர் இதற்குப் பதில் சொல்வார் இல்லையா? இவர் முதலமைச்சரா? முதலமைச்சர் பதில் கொடுப்பார்.

திரு. நா. வீராசாமி: வன்முறையையார் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று தெரியவேண்டுமல்லவா?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: என் நேரத்தில் குறுக்கிட்டுப் பேச வேண்டும். அவ்வளவு தான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இரண்டு பேரும் இந்த மேட்டரை அவாய்ட் செய்வது நல்லது.
The matter is subjudice.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: சப் ஜூடிஸ் என்றாலும் பத்திரிகையில் வந்த செய்திகளைச் சொல்லலாம். வீராசாமி அவர்கள் சொன்னது மாதிரி கிடையாது. ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. சாட்சியம் கூட மிகத் தெளிவாக உள்ளது ஃபோட்டோ வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: டாக்டர் ஹாண்டே, நான் சொல்வது,

The matter is subjudice. The matter is pending before the Court.

நீங்கள் சொல்வது சரியா, தவறு, அவர் சொல்வது சரியா, தவறு என்று கோர்ட் முடிவு பண்ணிய பிறகு தெரியும். இப்போது அந்தப் பேச்சு இடம்பெற வேண்டாம். அடுத்த பாயிண்டிற்குப் போங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: எஸ். எம். துரைராஜ் அவர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்ட பிறகு நடைபெற்ற சம்பவங்களைச் சொல்கிறேன். ஆஸ்பத்திரியில் நடைபெற்ற

1975 அக்டோபர் 28] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

சம்பவங்கள் பற்றிப்பேச எந்தவித ஆட்சேபனையும் இருக்க முடியாது. அவருடைய தாயார் பார்க்கவேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். அவர் தாயாருக்குக் கூட அனுமதி மறுக்கப் பட்டது. அவருடைய தாயார் எனக்குக் காலையில் நான் திருக்கோயிலூரிலிருந்து வந்த நேரத்தில் ஃபோன் செய்தார்கள். என்னுடைய மகளை நான் பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பு தரப்படவில்லை. மறுக்கப்படுகிறது. இதை உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும், மிக வேதனையாக இருக்கிறது, எஸ். எம். துரைஜ் அவர்கள் எந்த கண்டிஷனில் இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. கவலைக்குரிய நிலைமையாக இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு நான் ஐ.ஜி. அவர்களுக்கு ஃபோன் செய்தேன். அதற்குப் பிறகு பார்ப்பதற்கு ஆட்சேபனை கிடையாது என்று சொல்லி அதற்குப் பிறகு கூட, ஐ.ஜி. உத்திரவிட்டதற்குப் பிறகு கூட அங்கே இருக்கக் கூடிய இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் போலீஸ் எனக்கு ஐ.ஜி.-யை விட பெரிய இடத்திலிருந்து உத்திரவு வந்திருக்கிறது, பார்ப்பதற்கு அனுமதிக்க முடியாது என்று சொல்லி, பிறகு ஒரு முறை பார்க்க முடியும் என்று அனுமதிக்கப்பட்டது. அங்கே இப்படி பயங்கரமான நிலைமை யாருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது? ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்களே, மதிப்பிற்குரிய அரங்கண்ணல் அவர்களும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் போன்றவர்களும். இப்படி ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் ஆட்சியில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் அடிபட்ட நேரத்தில் அவர் தாயார் அவரைப் பார்க்க முடியவில்லை. மனைவி பார்க்கவேண்டுமென்றால் பல முறை முறையிடு செய்து விட்டுப் பார்க்கவேண்டிய நிலை. சபாநாயகர் அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு முயற்சித்தோம். அந்த நேரத்தில் அவர் எவ்வளவு வேதனைப் பட்டார் என்று சொல்ல முடியாது. சொல்வதும் பொருத்தமாக இருக்காது. அந்த அளவிற்கு ஜனநாயகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய மிகத் தீவிரமான திட்டங்களுடைய விளைவாக, செயல்கள் மூலமாகக் குழி தோண்டி புதைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட பின்னணியிலே ஜனநாயகத்திற்கு ஆபத்து வந்திருக்கிறது. பிரதமர் ராஜிநாமா செய்யவேண்டும் என்று அலகாபாத் கோர்ட் தீர்ப்பு வந்ததற்குப் பிறகு சொன்னார்கள். ஜனநாயகத்திற்கு ஆபத்து வந்தது என்று சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் தமிழகத்தில் எங்கெங்கு செல்கிறார்களோ அது குடந்தையாக இருந்தாலும் சரி, மதுரையாக இருந்தாலும்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

[1975 அக்டோபர் 28]

சரி, பூவிலில்லிபுத்தூராக இருந்தாலும் சரி, முதலமைச்சர் ஒரு இடத்திற்குச் செல்கிறார் என்றால் அங்கே

தான். அவர் போகிற வழிநெடுக எங்கெங்கே

Scorched earth policy

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களை எல்லாம் சிறையில் தள்ளவேண்டுமென்று. இது தான் அரசாங்கத்தினுடைய கட்டளை என்று போலீஸ்காரர்கள் சிறையில் தள்ளவில்லையா? குண்டர்களை வைத்து, அடித்து நொறுக்கினார்கள். இதுதான் அவசரச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பாக இருந்த நிலைமை.

குடந்தை ராதாவை உங்களுக்குத் தெரியும். முதலமைச்சரவர்களுக்கு அவர் புதிதல்ல. முதலமைச்சர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். கட்சியில் இருந்தவர். த.மு.க. பொதுக் குழுவில் உறுப்பினராக இருந்தவர். 31-5-1975 அன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் ஸ்டாலனைக்குச் செல்கிறார்கள். ராதா அச்சகம் நொறுக்கப்பட்டது. மூன்று முறை நொறுக்கப்பட்டது. இது நியாயமா என்று நான்கேட்டேன். ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்பதை நான் மீண்டும் சொல்வதற்குக் காரணம் இப்படி ஒரு நபரை, அவருடைய அச்சகத்தைத் தூள் தூளாக்கினார்கள். பிறகு அதற்காக நாங்கள் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு அதைப் புதுப்பித்ததற்குப் பிறகு மீண்டும் முதலமைச்சர் அங்கே செல்கிற நேரத்தில் முதலமைச்சர் அவர்களும் மற்றவர்களும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வரவேண்டுமென்று 1971-ம் ஆண்டில் தேர்தலில் கஷ்டப்பட்டு, கழகத்திற்காக உயிர் உடலைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருந்தவர், அவருக்கு இப்படி செய்தார்களே. எப்படி மனசு வருகிறது என்பதை வேதனையோடு இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறேன்.

இப்போது அவசரச் சட்டம் வந்து விட்டது. அது போகட்டும். அதற்கு முன்பாக அலகாபாத் தீர்ப்பு வந்தது. அப்போது நம்முடைய முதலமைச்சர் என்ன சொன்னார்? ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இருப்பவராக பிரதமர் இருக்கிறார் என்றால், ராஜினாமா செய்வதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்றார். இதுதான் அவருடைய ஓரிஜினல் ஸ்டாண்டு. பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. மறுக்கவில்லை.

1975 அக்டோபர் 28]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இல்லாததைத் திரித்துப் பேசிக் கொண்டிருப்பதைப் போல இதையும் திரித்துப் பேசுகிறார். நான் என்ன சொன்னேன் என்று படித்துக் காட்டுங்கள். நான் பேசியது வேறு. இது திரித்துப் பேசிய பேச்சு, இதையும் திரித்துப் பேசவேண்டாம். நான் சொன்னதைப் படித்துக் காட்டவேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: உண்மையைத் தான் நான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். திரித்துப் பேசுகிற பழக்கம் எனக்குக் கிடையாது. அந்தத் திறமையும் எனக்குக் கிடையாது. முதலமைச்சர் பேசியது இங்கே இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இருந்தால் படித்துக் காட்டுங்கள். இல்லாவிட்டால் சரியாகச் சொல்லுங்கள், நான் என்ன சொன்னேன் என்று.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: கண்டிப்பாகக் காட்டுகிறேன். உங்களுடைய பத்திரிகை முரசொலியில் வந்திருக்கிறது.

ஆகவே, இந்த மாதிரியாக, ஒரு நிலைமை, ஒட்டுமொத்தமாக அலகாபாத் நீதி மன்றம் உத்திரவு போட்ட நேரத்தில் இருந்தது. இவருடைய எண்ணமெல்லாம் இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு அலகாபாத் தீர்ப்பில் தோல்வி ஏற்பட்டிருக்கிறது, இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர் தோல்வி அப்படியே இருக்கும், அவர் மீண்டும் பொறுப்புக்கு வர முடியாது என்று தன்னுடைய செல்வாக்கை அதிகப்படுத்திக் கொள்ள முடியுமாவென்று இப்படிப் பேசியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு கூட்டம்.

இதற்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் செயற் குழுக் கூட்டம் கூடியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் ஒரு தீர்மானம் போட்டார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தினுடைய நோக்கம் என்ன? சாராம்சம் என்ன? மொரார்ஜி தேசாய் போன்ற பெரிய தலைவர்களைச் சிறையில் போட்டிருக்கிறார்கள். வாஜ்பாய். மொரார்ஜி தேசாய், ஜெயப்பிரகாச நாராயணன் போன்றவர்களுடைய ஃபோட்டோக்கள் எல்லாம் முரசொலியில் வந்திருக்கின்றன. சிறையில் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களை உடனடியாக விடுதலை செய்யவேண்டு! என்பது செயற்குழுவில் போடப்பட்ட தீர்மானம்.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1975 அக்டோபர் 28]

அடுத்து, இவர்கள் பீச் மீட்டிங்கிலே ஒரு தீர்மானம் போடுகிறார்கள். அவர்கள் மனதில் மத்திய அரசு பிறப்பித்த அவசரச் சட்டத்திற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தால் ஆண்டி சென்டர் ஸ்டாண்டு எடுத்தால்—அகில இந்திய அளவில் எதிர்க்கட்சித் தலைவரை வர முடியும் என்ற ஒரு எண்ணம்—ஆகவே அந்த நேரத்தில் சென்டருக்கு எதிராக—ஆண்டி சென்டர் ஸ்டாண்டு எடுப்பது நல்லது என்று—பீச் மீட்டிங்கிலே கருத்து வெளியிடப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆண்டி ஸ்டாண்டு எடுப்பது நல்லது என்று நீங்கள் கூட உங்கள் கட்சிக்கு அறிவுரை கூறினதாகக் கேள்விப்பட்டேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அது உங்களது கற்பனை. உங்களுடையாரும் கற்பனையில் மிஞ்ச முடியாது.

உங்கள் கட்சியில் என்ன என்ன பேசப்பட்டது என்பதைத்தான் நான் சொல்ல வருகிறேன். ஏதோ உங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் 'ப்ரோ சென்டர்' என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் ப்ரோ-சென்டரும் இல்லை. ஆண்டி-சென்டரும் இல்லை. உங்கள் கட்சியின் நிலைமை என்ன என்பதைத்தான் சொல்ல வருகிறேன்.

கடற்கரை மீட்டிங்கில் ஆளுந்தேதி—ஜூனியோ, ஆகஸ்டோ ரூபகம் இல்லை—ஆளுந்தேதி—மாஸ் ராலி (Mass rally) என்று வைத்து, கூட்டத்திலேயே—எல்லோரையும் நிற்கச் சொன்னார்கள். ட்ரில் வாங்கினார்கள்; கட்சிக்காரர்கள் நின்றார்கள். மற்றவர்கள் நிற்கவில்லை. நிற்காதவர்களைக் கூட எழுந்து நிற்கச் சொல்லி மிரட்டினார்கள் என்பது செய்தி.

MR. DEPUTY SPEAKER: The debate is for censuring the Government and not for censuring the D.M.K. party.

DR. H. V. HANDE: According to me, the party, the Government and everything is by the Hon. Mr. Karunanidhi and for Mr. Karunanidhi.

கட்சி அவருக்கே இருக்கிறது. அவரது கட்சி. அங்கும் அவர்தான் தலைவர். இங்கும் அவர்தான் தலைவர். ஆகவே, அதைப்பற்றி சொல்லக் கூடாது. என்பது நியாயம் இல்லையென்று கருதுகிறேன்.

திரு. துரை முருகன்: இங்கே தலைவராக இருக்கிறவர், எங்கள் கட்சிக்கும் தலைவராக இருக்கலாம். ஆனால் தன்னையே தானே

1975 அக்டோபர் 28] [திரு. துரை முருகன்]

தலைவராக ஆக்கிக்கொண்டு இல்லை. முறையாகச் சட்டப்படி பொதுக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுத்தான் தலைவராக இருக்கிறார். தானே மகுடத்தைச் சூட்டிக் கொண்ட தலைவரோ, தேர்ந்தெடுக்கப்படாத தலைவரோ அல்ல. சட்டப்படி பொதுக்குழு கூடி கட்சியின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: பொதுக்குழு எப்படி எப்படி யெல்லாம் பயன்படுத்தப்பட்டது, எப்படி அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் என்பது தெரியும். யார் யார் அவரைத் தலைவராக ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்றனர். பின்னர், ஏற்றுக் கொள்ள வற்புறுத்தப்பட்டனர் என்பதெல்லாம் தெரியும். இவரைத் தலைவராக ஏற்றுக் கொண்டால் வீட்டில் சோறு கூடப் போட மாட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லி பின்னர் தலைவராக ஏற்றுக் கொண்டதும் தெரியும். அதற்காக இவர் வக்காலத்து வாங்கிப் பேசிப் பயன் இல்லை.

MR. DEPUTY SPEAKER: How is this relevant to the debate?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் — இந்த மாதிரியான கடற்கரைப் பேச்சு எல்லாம் முடிந்தது. பின்னாலே திருநெல்வேலியில் மகாநாடு நடக்கிறது. அங்கே ஒரு பெரிய மாறுதலைப் பார்க்கிறோம். அது ஒரு டெக்னிக்காக இருக்கலாம் (குறுக்கீடு).

I can also interrupt when Chief Minister speaks.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் நான் பேசும்போது பழிவாங்கவேண்டாம். அவர்கள் பேசும்போது பழிவாங்கலாம்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member may carry on.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இவருக்குத் திருநெல்வேலி மகாநாட்டின்போதுதான் ஞானோதயம் வந்துள்ளது. இப்போது பிரதமரை எதிர்க்கவேண்டிய தேவை கிடையாது. அவசரச்சட்டம், உடனே இருபது அம்சத் திட்டம் என்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை எதிர்த்துப் பிரயோசனமில்லை. எப்படியாவது இதைத் துஷ்பிரயோகம் செய்துகொள்ளலாம் என்கிற எண்ணம் திருநெல்வேலியில் உதயமாகிவிட்டது.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1975 அக்டோபர் 28]

உதாரணத்திற்காக மீண்டும் சொல்கிறேன். இந்த அவசரச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி நமது நண்பர் துரைராஜ், முனு ஆதி போன்றவர்களைச் சிறையில் பிடித்துப் போட்டோம். **ஆவர்களைச்** சேர்ந்தவர்கள் அதுபற்றி என்ன ஸ்டேட்மெண்டு கொடுத்தாலும் பத்திரிகையில் வராது. ஆளுங்கட்சிக்கு எதிராக இருக்கிறவர்களை—காரணங்களே சொல்லாமல் தைரியமாக அவசரச் சட்டத்தை வைத்து சிறையில் பிடித்துப் போட்டுவிட்டோம்—சட்டமன்றத்தில் கூட யாரும் பேச முடியாது — சட்டமன்றம் இப்போது கூடியிருக்கிறது, பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம் — சட்டமன்றமே கூடுமா என்று இருந்த நிலை அப்போது இருந்தது—ஆகவே திரு. கருணாநிதி தம்முடைய சுயநலத்திற்கு, தன்னுடைய கட்சியின் நலத்திற்கு, அண்ணா தி.மு.க.-வை அடக்கி ஒடுக்குவதற்கு அந்த அவசர நிலையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் ப்ரோ-சென்டர் போல நடந்துகொள்ள ஆரம்பித்தார்கள்.

இப்படி இந்த அவசர நிலையைத் தங்களுடைய சுயநலத்திற்காக பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தொடங்கிய பிறகு என்ன என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு நிறைய ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. ஒரே ஒரு ஆதாரம்—ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் போலீஸ்—ஈரோடு அருகில்—ஏறத்தாழ இருபது இருபத்தைந்து முறை சம்மன் அனுப்பியும் கோர்ட்டில் ஆஜராகாமல் இருக்கிறார்--நான் எதற்காக கோர்ட்டுக்கு வர வேண்டும், எல்லா ரெக்கார்டுகளையும்தான் கொடுத்தாவிட்டதே என்று மறுத்திருக்கிறார். இங்கு செங்கற்பட்டில் ஒரு கோர்ட்டில் ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு விட்னசை அவரது சொந்த ஜாமீனில் போகச் சொல்கிறார். அந்த கோர்ட்டில் இருக்கிற ஜட்ஜ் மிக வருத்தப்படுகிறார். ஆளுங்கட்சியில் இருந்துவிட்டால் அப்படியெல்லாம் செய்யலாம் என்ற நிலைமை தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்நிலையில் முதலமைச்சர் ஜனநாயகத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறார். திரு. எஸ். எம். துரைராஜ் தாக்கப்பட்ட நேரத்தில் எங்கள் கட்சி அலுவலகம் தாக்கப்பட்டது. கட்சி அலுவலர்களை அனாவசியமாக போலீசார் பிடித்துச் சென்றுள்ளனர்.

MR. DEPUTY SPEAKER: How are these things relevant to the debate?

DR. H. V. HANDE: Emergency is being abused.

1975 அக்டோபர் 28]

MR. DEPUTY SPEAKER: Emergency is not there in question. The twenty-point programme is in question.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் பேசுவது உங்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசுவதில் கஷ்டம் இல்லை. ரெலவெண்டாகப் பேசுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் ரெலவெண்ட் இல்லாமல் பேசுவதே இல்லை. என்னை மிரட்டுகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இங்கே உட்கார்ந்து திருப்பதே உத்தரவு போடத்தான். ரிக்வேஸ்ட் பண்ணிக்கொள்ள இல்லை.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: அரசாங்கத்தைப்பற்றி கண்டனத் தீர்மானம் வருகிறபோது இருபது அம்சத் திட்டத்தை எப்படி நிறைவேற்றாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிற போதே, அவசர நிலையை எப்படி எப்படித் தவறாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதையும் எப்படிச் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியும்?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: எப்படி இருபது அம்சத் திட்டத்தை செயல்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நிறைவேற்றவில்லை, என்றாலும் அவசர நிலையை எப்படி தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதுதான் என்னுடைய வாதம். நான் 21-5-1975-லேயே அண்ணா தி.மு.க. அலுவலகம் தாக்கப்பட்டது குறித்து மத்திய அரசு உள்துறை அமைச்சர் திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். ரெயின் ஆஃப் டெர்ரர்—இங்கே எப்படி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

A reign of terror has been unleashed on the workers of Anna DMK in our State. Though I can cite a number of such heart-rending instances, I am bringing to your kind attention, a specific case to prove my point. On 18th May 1975 without any provocation, a police party entered the office of the headquarters of Anna DMK during my absence.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1975 அக்டோபர் 28]

இதை நான் மனசாட்சியோடு பேசுகிறேன்—

and arrested our party manager Mr. Duraiarasan, typist Mr. Swaminathan and peons Mr. Dandapani and Mr. Anandan, in addition to all other persons who had come to the office on routine ரொட்டின் ஓர்க்கிற்காக திரு. பி. எஸ். பாண்டியன் என்று ஒரு அட்வகேட் அங்கு வந்திருக்கிறார். யார், யாரை நாங்கள் ஜாமீனில் எடுக்க வேண்டுமென்ற விவரத்தை எடுக்க வந்திருந்தார்.

But for the fact that Mr. S. D. Somasundaram, M.P., had accidentally come to the office, no one in the party office would have been left behind, and all the important papers, typewriters, etc., would have been taken away.

இதவரையிலே நம்முடைய வரலாற்றிலேயே இப்படி ஒரு நிலைமை இல்லை. ஒரு பார்ட்டியினுடைய ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ், நியாயமான முறையிலே, நல்ல வகையிலே தன்னுடைய பணிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிற பார்ட்டியினுடைய ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ்— அதனால் இந்த அரசினுடைய, கருணாநிதியினுடைய போலீஸ் படை குழைந்து அங்குள்ளவர்கள் மீது பொய் கேஸ் போட்டு, அதுவும் தெருவிலே பிடித்தோம் என்று பொய் கேஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். எஸ். டி. சோமசுந்தரம் அவர்கள் தலைமைக் கழக அலுவலகத்திலிருந்து போலீஸ் கமிஷனரிடம் தொலைபேசியில் பேசி இருக்கிறார்கள், அப்பொழுது போலீஸ் கமிஷனர் அவர்கள், அவர்களை பார்ட்டி ஆஃபீஸுக்குள்ளே பிடித்தோம் என்று சொன்னார். அப்படியிருக்க, இவர்களையெல்லாம் தெருவிலே பிடித்தோம் என்று உண்மைக்கு மாறாக கேஸ் போட்டிருக்கிறார்கள், பத்திரிகைக்குச் செய்தி கொடுத்தார்கள்.

என்னுடைய வாதமெல்லாம், இந்த 20 அம்சத் திட்டங்களின் நல்ல பலன்களைத் தமிழகம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. விலைவாசி குறைந்ததா என்றால் கிடையாது. மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் விலைவாசி குறைந்திருக்கிறது. ஆனால், நம்முடைய மாநிலத்தில் அப்படி விலைவாசி குறைந்திருக்கிறதா என்றால் கிடையாது. அதற்குப் பல உதாரணங்களிருக்கின்றன. நான் புள்ளி விவரத்தோடு எடுத்துக் காட்டமுடியும். இருபது அம்சத் திட்டம் வந்ததற்கு முன்னாலிருந்த விலைவாசிகளைவிட, இப்பொழுது தமிழகத்தில் விலைவாசிகள் ஜாஸ்தியாக இருக்கின்றன.

There has been absolutely no dent made on the soaring prices of all essential commodities.

1975 அக்டோபர் 28] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

அதே நேரத்தில் இந்த எம்ர்ஜன்ஸி என்கிற ஒரு கருவியைத் தங்களுக்கு சாதகமாக இவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள், எந்தப் பேப்பரையும் சீஸ் செய்யலாம் என்று. அதற்காக ஒரு சட்டத்தை இவர்கள் புதிதாகப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் போட்டிருக்கக்கூடிய சென்சார் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, புதிதாகப் போடப்பட்டிருக்கிற சட்டம். ஆனால், இவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? முதலமைச்சருடைய சாமார்த்தியம் இது. இங்குதான் அத்தனைபேரும் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஏற்கனவே 1971-இல் ஒரு சட்டமிருக்கிறது. கேள்வி நேரத்திலே அதைத்தான் கேட்டேன்.

எடுத்துக்காட்டாக, தென்னகம் நாளிதழிற்கு ஒரு தாக்கீது அரசிடமிருந்து வந்துள்ளது. அதை நான் படிக்கிறேன்.

Now, therefore, in exercise of the powers conferred by Rule 47 (1) of Defence of India and Internal Security Rules, 1971, the Government of Tamil Nadu hereby prohibit the sale and distribution of the said Tamil Daily 'Tennagam' dated 14th and 15th October 1975, or any extract thereof.

என்று தென்னகம் பத்திரிகை ஆசிரியர் திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி, எம்.பி. அவர்களுக்கு, ஒரு உத்திரவு வந்திருக்கிறது. அந்த உத்தரவின் கீழ் சென்சார் செய்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இருக்கிறது—

Defence of India and Internal Security Rules, 1971.

1971 ஆம் ஆண்டு போட்ட சட்டத்தைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் இத்தனை ஆண்டுகளாக யாருடைய பத்திரிகையையும் பறிமுதல் செய்யவில்லை. இப்பொழுது ஒழுங்காக பத்திரிகை வரவில்லை எனில், பொதுமக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? It is an act of Central Government என்று நினைப்பார்கள். மத்திய அரசாங்கம்தான் செய்திருக்கிறது என்று நினைப்பார்கள்.

தங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லையென்றால் உடனடியாக அந்தப் பத்திரிகையைப் பறிமுதல் செய்கிற நிலையிருக்கிறது. அப்துல் கலாம் பிள் மேட்டர் என்ன என்பதற்கு கைட்டைன்ஸ் கிடையாது. அந்த அடிப்படையிலே, நான் மிக்க வருத்தத்தோடு

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1975 அக்டோபர் 28]

சொல்கிறேன், செப்டம்பர் 1-ம் தேதி, அக்டோபர் 1-ம் தேதி, அக்டோபர் 15-ம் தேதி தென்னகம் பத்திரிகைகளும் அப்படியே பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவசரச் சட்டத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யக் கூடாது என்று பிரதம அமைச்சர் எல்லா முதலமைச்சர்களுக்கும் கடிதம் எழுதி இருக்கிறார்கள். Let it not be abused. என்ற அளவுக்கு அத்தனை பேருக்கும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், இங்கு நிலைமை இப்படியிருக்கிறது.

20-ந் தேதி தி.மு.க. செயற்குழு தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றியது. அதைப்பற்றி மக்கள் குரல் பத்திரிகையிலே விமரிசனம் வந்திருக்கிறது. அதிலே அப்ஜக்ஷனபிள் மாட்டர்ஸ் என்ன? அவை அந்தப் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. இவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை, ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் பற்றியும் வந்திருக்கிறது. அந்த மக்கள் குரல் பத்திரிகை பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. யாருமே தி.மு.க. அரசாங்கம் செய்ததைப் போல் செய்யவில்லை. 21-7-1975-ம் தேதியன்று மக்கள் குரல் பத்திரிகையிலே எம்.ஜி.ஆர்.-உடைய கருர் பேச்சு வந்திருந்தது. அவர் அங்கு போய்ப்பொழுது நானும் உடனிருந்தேன். அந்தப் பேச்சு முழுமையாகப் பத்திரிகையிலே வந்திருந்தது. அது உடனடியாகப் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது என்று எனக்குத் தகவல் வந்தது. 6-8-1975 ம் தேதியன்று அமைச்சர் ஒருவரின் உறவினர் பங்களாவை வருமான வரி அதிகாரிகள் சோதனையிட்டார்கள் என்று வேளியிட்டதற்காக 'மக்கள் குரல்' மீண்டும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது. இத்தனை ஆண்டுகளாக, இப்படி அவசரச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பு, செய்தி போட்ட நேரத்தில் பறிமுதல் செய்யவில்லை. இப்பொழுதுதான் இந்த ஆயத்ததைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்றால், இந்து பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது.

Upward trend in prices of rice in Madras 'Hindu', dated 23rd July 1975.

என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. இதைத் தமிழிலே மக்கள் குரல் என்கிற பத்திரிகை போட்டிருக்கிறது. உடனே போடக் கூடாது என்று உத்தரவு வருகிறது. அது இந்து பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிற செய்தி. அந்தச் செய்தியைத்தான் மக்கள் குரல் பத்திரிகை தமிழிலே போட்டிருக்கிறது.

1975 அக்டோபர் 28] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

கிறது. அப்படி போட்டவுடனே நீங்கள் பிரின்ட் செய்யக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இந்துவிலே வந்த செய்திதான் அது. மக்கள் குரல் பத்திரிகை ஆன்டி (Anti) கவர்ன்மென்ட்டாக இருக்கிறது என்பதற்காக அதைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்தில், இந்தியா முழுவதும் அமைதி நிலவுவதாக உத்தரவு வந்திருக்கிறது என்று முரசொலியில் கார்ட்டுன் போட்டு மத்திய அரசாங்கத்தை கேலி செய்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கார்ட்டுன் வந்திருக்கிறது, எல்லா பத்திரிகைகளிலும். ஆனால், இந்துவிலே போட்டிருக்கக்கூடிய செய்தியினுடைய தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பருவ மழை வந்திருக்கிறது என்று சொன்ன காலத்தில், பெரிய, பெரிய தலைவர்கள் எல்லாம் கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, கார்ட்டுன் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த எல்லா கார்ட்டுன்களையும் நான் இங்கே காட்டுகிறேன். சொல்வது யார்? அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை, எதிரிகளாகக் கருதக்கூடியவர்கள், எதிர்க் கட்சி என்று கருதாமல், தேர் எதிரி என்று கருதக் கூடியவர்கள். ஜனநாயகத்தைப்பற்றி கார்ட்டுன் போடுகிறார்கள்.

சர்வாதிகாரத்தை எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதற்கு உதாரணம் சொன்னேன். சர்வாதிகாரி இந்திரா இடலராக மாறி விட்டார் என்று கொட்டை எழுத்துக்களிலே வந்திருக்கிறது, அதற்கு சென்சார் கிடையாது. (குறுக்கீடு) அங்கண்ணல் பதில் சொல்லட்டும், முதலமைச்சர் பதில் சொல்லட்டும் என்ன சென்சார் இங்கே நடந்து கொண்டிருக்கிறதென்று சொல்வதற்கு இதை விட உங்களுக்கு வேறென்ன ஆதாரம் வேண்டும்?

கடைசியாக, இப்படியெல்லாம் செய்துவிட்டு, தங்களுக்குச் சாதகமாக இருக்க இன்னொன்றும் செய்கிறார்கள். ரொம்ப சாமர்த்தியமாகச் செய்கிறார்கள். ஒரு மாநாட்டிலே பேசிய பேச்சு சின்ன கட்டுரையாக எழுதப்பட்டு, பிரின்ட் செய்யப்பட்டு, முரசொலி பத்திரிகையுடன் தலியாக இணைத்து கடைகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். முரசொலிக்கு சென்சார் வருகிறது என் நேரலாம் சொல்கிறார்கள். என்னுடைய பத்திரிகைக்கே சென்சார் வருகிறது என்றெல்லாம் சொல்லக்கூடிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1975 அக்டோபர் 28]

டத்திரிகை என்ன செய்கிறது? தன்னுடைய கருத்துக்களை, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எதிராக உள்ளதை இவ்வாறு தனியாகக் கட்டுரையாக பிரின்ட் செய்து கொடுக்கிறது. முரசொலியை வாங்குபவர்கள், அதையும் வாங்கிக் கொண்டு செல்கிறார்கள்.

எந்த அரசாங்கத்திற்காகவும் வாதாடத் தேவையில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில். ஆனால், எப்படி ஒருவருக்கு ஒரு நியாயம், இன்னொருவருக்கு இன்னொரு நியாயம் என்ற வகையில் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதைக் குறிக்கத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். சென்சார்ஷிப் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதற்காக சொல்கிறேன். அந்த அளவுக்கு பழைய உத்தரவை வைத்துக் கொண்டு இந்த மாநிலத்திலே ஆளுங்கட்சிக்கு எதிராக இருக்கக் கூடியவர்களை அடக்கப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

இன்னொரு மாயையை ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள் — இங்கே முதலமைச்சர் தெரிவிக்கிறார், இங்கு தேர்தல் வரும்? இந்திரா காந்தி தேர்தலைக் கொண்டு வருவார்களா என்று? தேர்தல் வரும் என்பது அவருக்குத் தெரியும். ஆனால் அவருடைய உள்நோக்கம் என்ன? தேர்தல் வராது, வராது என்ற தவறான பிரச்சாரத்தை செய்து தன்னுடைய ராங்க் அண்ட் ஃபைலைக் கட்டிக்காக்க வேண்டுமென்பதுதான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நீங்கள் வரும், வரும் என்று சொல்வது உங்களுடைய ராங்க் அண்ட் ஃபைலைக் கட்டிக் காப்பதற்காகவா?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அதுதான் உண்மை. ஏனென்றால், எங்களைப் பொறுத்தவரையில், நாங்கள் மக்களை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். உங்களைப் போல் தேர்தலில் அவநம்பிக்கை கொண்டிருக்கவில்லை. மக்களுக்குச் சேவை செய்ய கட்சியைக் கருவியாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய லட்சியம். ஆகவே, தங்களுடைய ராங்க் அண்ட் ஃபைலை ஸ்டெடி பண்ணுவதற்காக, தனக்குத் தெரிந்திருந்தாலும் கூட, தேர்தல் வராது, வராது என்ற மாயையை உண்டாக்கி...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, எல்லா முரசொலி பத்திரிகையையும் பார்த்திருக்கிறார், நேற்று, இன்று

1975 அக்டோபர் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மு.சொலிப் பத்திரிகைகளை அவர் படிக்காததற்காக நான் வருத்தப் படுகிறேன். தேர்தல் வரும், ஆயத்தமாக இருப்போம் என்று பேசியிருக்கிறேன், வந்திருக்கிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அது for official consumption.

உங்களுடைய சாமர்த்தியத்தை எத்தனை நாளாக நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

This is only for official consumption—But a whispering campaign is being steadily conducted by our Hon. Chief Minister among his rank and file that there is not going to be election.

இப்படி ஒரு மாயையை உண்டாக்கி நீங்கள் செய்வது நியாயம் அல்ல. அதே நேரத்தில் நான் மீண்டும் சொல்கிறேன், அவசர சட்டம் என்ற ஒரு கருவியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, நீங்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஒடுக்க முடியும், அடக்க முடியும், பழி வாங்க முடியும் என்று நினைப்பீர்களானால் நிச்சயமாக நீங்கள் உங்களை ஏமாற்றிக்கொள்வீர்கள் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9-00 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும், வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணியளவில் ஒத்தி வைக்கப் பட்டது.

(7) பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

198. Notification issued in G.O. P. No. 823, Commercial Taxes and Religious Endowments, dated the 2nd July 1975 in regard to exemption from the tax payable under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 by the Pallavan Transport Corporation Limited, on the sales of stores of the Tamil Nadu State Transport Department. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

B. Reports Notifications and Other Papers.

'Nil'.